

המחיר 130 אג' /

כ"ט אב תשכ"ט, 13.8.1969

שנה 33

מספר 1667

העיתון החדש

המשבד בצמרת מע"י
מגיע לשיא

ספיר לוחץ

על גולדה

לפטר

את

דיין

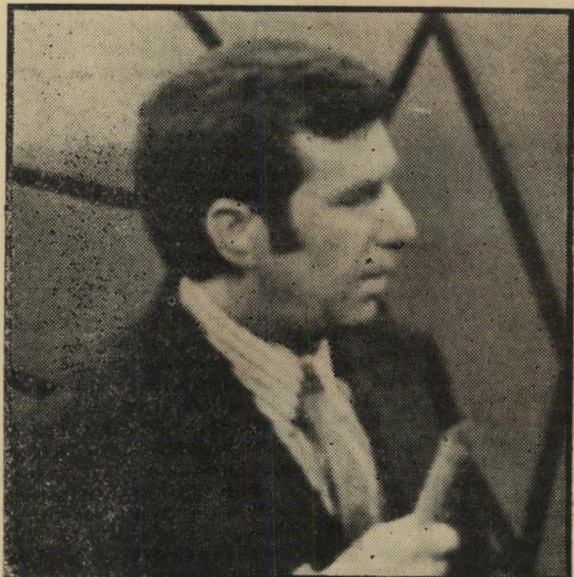

קיבוצי

עיתון לוחם הוא כלי נשק, וכמו כל כלי נשק, נעוץ כוחו גם בכוח ההרתעה שבו. לא תמיד צריך העולם הזה לחשוף שחיתויות. עובדת קיומו מספיקה כדי להרתיע אנשים.

כך אירע גם בשבוע שעבר כאשר צחת הטלחיוזה הישראלית, בראשותם של אמנון רובינשטיין (עורך) ועידו מוסינזון (מפיק במאי), באו לאולפני ההסרטה בהרצליה כדי להסריט שם את תוכנית הטלחיוזה בומרג. תוכנית זו עסקה בבעיית השביתות. רובינשטיין ומוסינזון הזמינו לוויכוח את זלמן סוואייב כנציג המעבידים, את יעקב פלד כנציג העובדים ואת אשר ידלין, גזען בן-ישראל וירוחם משל כנציגי ההסתדרות.

לפני שהוחל בהקלטת התוכנית התעורר ויכוח בין אמנון רובינשטיין לבין ירוחם משל, ראש האיגוד המיקצועי בהסתדרות. משל

אמנון רובינשטיין

דרש כי תינתן לו זכות המילה האחרונה בתוכנית, עמד על כך כתנאי להשתתפותו בה. בלית ברירה נאלץ רובינשטיין להסכים. במיקרה היה אחד מעובדי אולפני ההסרטה עד לוויכוח. היה זה התפאורן הראשי של האולפנים, זאב ליכטר. הוא התקומם מייד נגד ההסכם בין משל ורובינשטיין, הודיע לעורך התוכנית: "זאת שערוריה! אני לא אשתוק על זה. אני הולך לסלפן להעולם הזה!" אנשי הטלחיוזה נזפו בו על התערבותו, ניסו להניאו מלסלפן. אבל ליכטר התעקש כי זו זכותו כדי למנוע הסכם בלתי-הוגן, ויצא לסלפן. למרות האיום, הוקלטו בסיום הוויכוח בתוכנית בומרג דבריו הסיכום של ירוחם משל, בהתאם לתנאי שהציג. אבל כששודרה התוכנית בשבוע שעבר, נרתעו עורכי וחוורו בהם. דבריו של ירוחם משל נחתכו, שובצו מחדש בתוך הוויכוח.

עורכי התוכנית לא ידעו אם ליכטר טילפן למערכת העולם הזה או לא טילפן. אבל עצם החשש שההסכם שקדם להקלטת התוכנית יפורסם, היה בו כדי להרתיעם.

הם לא הכתישו אותך

ההפתעה הפוליטית של השבוע היתה החלטתם של "ממשיכי רפ"י" להציג רשימה משלהם לבחירות להסתדרות. זוהי הודעה בעלת משמעות רבה, וייתכן שהיא תשמש נקודת-מוצא למהלכים חשובים ביותר בצמרת המימסד.

אבל בשביל קוראי העולם הזה, לא היתה כאן שום הפתעה. חודש וחצי לפני שהתפרסמה הודעת ממשיכי רפ"י בעיתונים, כבר הודיע העולם הזה שזה עשוי לקרות. בכתבת-שער, תחת הכותרת: "סוד הפגישה בבית פרס — האם עומד דין לפרוש?" (העולם הזה 1660) ניתחנו את המהלכים האפשריים השונים. בין השאר:

ייתכן, בכל זאת, כי כל תמרוני-ההשגחה לא יועילו. העניין יתגלגל לקראת קרע בין צמרת רפ"י לבין צמרת המערך. אולי גם מפני שפינחס ספיר יגיע למסקנה שכדאי לדחוף את דין ואנשיו ה"חוצה" לפני הבחירות. מה יקרה אז? דין עלול להתלס: פורשים. אבל מסתמנת אפשרות אחרת — שתאפשר לו להאריך עוד יותר את שהות-התימרן שלו. על אפשרות זו מדברים, בשלב זה, בחוגים מצומצמים בלבד בצמרת מע"י. והיא:

רוב אנשי רפ"י לשעבר — בראשותם של דוד בן-גוריון ושמעון פרס — יפרשו מן המערך, יציגו רשימה עצמאית לבחירות להסתדרות. דין יכריז כי אינו רואה בהליכה נפרדת להסתדרות נקודת-מיבחן, יחזור על הודעתו כי הוא דוחה את הכרעתו האישית לערבי הבחירות לכנסת.

אחד החישובים מאחורי מהלך זה: הסקר של פרס קבע, כי בהליכה נפרדת בהסתדרות, עשויה רפ"י לזכות ב-35% מן הקולות, לעומת 31.1% מקולות הבוחרים לכנסת.

אני מזכיר קטע זה לא כדי להלל כתב זה או אחר שלנו, אלא כדי להסביר את שיטת עבודתנו. זוהי עבודת-צוות, המרכיבה את מימד המידע של חברי-המערכת העוסקים באותו נושא. אחד פוגש שר מסוים; שני מראיין עסקני מפלגות; שלישי עובר בקפדנות על כל מיסמך הנוגע לעניין.

כל החומר הזה מגיע לבסוף לידי האיש שכותב את הכתבה, וממנו אל העורך האחראי לאותו שטח. שניים אלה מוסיפים למידע הברוק מימד חיוני, ניתוח המהלכים שעברו וקביעת תחזית של המהלכים הצפויים. אני שמח שלא רק בחלק הראשון מצטיינים אנשי העולם הזה; הם גם לא מאכזבים בחלק השני. זה מזכיר לי מודעת-פרסומת שלנו: "מה קרה, מה קורה, מה יקרה? קרא בעולם הזה."

ייעוץ מדעי
לפי כף היד
ניתוח אופי-
גילוי כשרונות —
ייעוץ לעתיד!

שלום שאול
SHALOM SHAUL

ת"א המלך ג'ורג' 33.
נא לקבוע ראיון מראש.
טלפון 226342
(10-12.30 ; 4-6.30)

גזור ושמור — הטלפון אינו רשום כמדריך!

GRUNDIG

הרשמקול המבוקש ביותר בעולם

חדש! דגמי 70 הגיעו

רשמקול T.K. 146

4 הקלטות, כולו טרנזיסטורים.

רשמקול נייד על סוללות C-200

עם קסטות, מתאים במיוחד לטיולים ולנסיעות.

להשיג בחנויות המובחרות

חידונית שואצ'יק ונהניט עם רשאיקות

GRUNDIG

סוכנות גרונדיג בישראל:

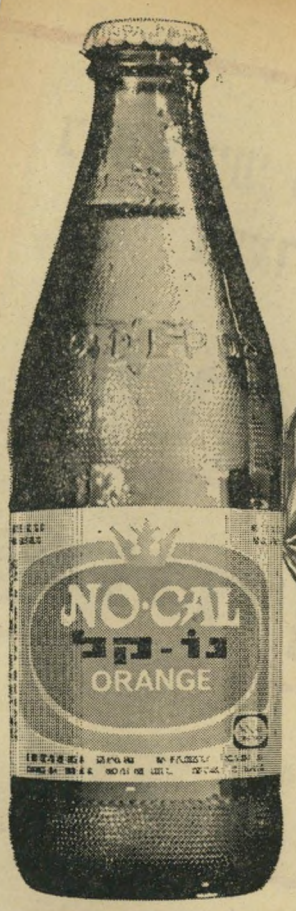
תל-אביב, נחלת בנימין 70, טלפון 54666

שרות גרונדיג:

תל-אביב, רחוב נחלת בנימין 81, טלפון 612282, 615039

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 30134 • מען מברקי: עולמסרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

חדש
האמריקה

המשקה
התוסס
והמרווה
אך לא
משמין!

ללא סוכר-ללא קלוריות
עכשיו גם
בישראל
עלושה טעמים טבעיים

נו-קל

תשתה
ותשתה
ותשתה -
ובמשקל
לא
תעלה!

No-Cal®

• אין מחזירים אותו • נוי-קל משווק בבקבוק חד-פעמי • ללא פקדון *

ביום רביעי הבא, 20.8.69 ב־5 אחה"צ
בפארק הלאומי ברמת-גן

נשף בחירת הנסיד והנסיכה של ישראל

מטעם **העולם הזה** ויצרני **קיקי קלה**

ובחסות מר אברהם קריניצי, ראש עיריית רמת-גן

הבילוי המושלם לילדים בחופשה ולהוריהם!

בתוכנית האמנותית:

אילן ואילנית ★ רבקה זוהר
תזמורת הנוער של רמת-גן ★
עמוס הודיני הקוסם ★ באלט א. בלאו וי. סלומון

המנחה: אריק מחקה החיות

מיצעד המועמדים לכתר הנסיד והנסיכה

חברת "עלית", יצרני הממת-
קים המובחרים, תעניק שי
מתוק לכל ילד שיבוא לנשף-
הבחירה הגדול, וחבילות-שי
מיוחדות למועמדים הסופיים.

עלית
העילית בשוקולד

אדרט
חברה לבטוח בע"מ

תעניק לנסיד ולנסיכה במתנה
פוליסה בסך 1000 ל"י כל אחת.
אדרט דואגת לעתיד משפחתך
ומעניקה לך שירות אישי.

● כרטיסים להשיג מעתה ב"הדרן", אבן גבירול 91, וביתר המשרדים בתל-אביב.
הזמנות מחוץ לעיר אפשר להעביר בדואר למערכת "העולם הזה", תא-דואר 136,
תל-אביב, לפי 2.70 ל"י הכרטיס. ● הפקת הנשף בידי: "מופע אמנים 1969".

מכתבים

השיתוק השכני

של מערכת ההסברה

שוב ושוב אני עומד נדהם נוכח הטימ"ס של האחרים להסברה אצלנו. אני מתכוון הפעם לסיפור על מחלתו של יגאל אלון (העולם הזה 1664). רק משהו הלוקה בשיתוק בשילכו, מסוגל היה לנהוג כפי שנהגו האחרים להסברה בפרשה זו.

בעיתונים ראיתי תמונה של אלון, שזול-מה ביום השני של ועידת המערך. נבהלתי. הוא נראה נורא. ואילו בעיתון לא היה כל הסבר למראה זה. מה חשבו להם אלון שניסו להסתיר את האמת על מחלתו — שעם ישראל יראה את צילום פניו של סגן ראש הממשלה, כשהם מעתים בצורה חמורה — ולא יתחיל לשאול בשאלות?

אמנון בריהו, תל-אביב

בוז למשמיעי

מאיר הרציון

כחיל צה"ל בעתיד, הודעתי קשות כאשר קראתי את מכתבו של הקורא אלי עור פומרנץ מנהריה (העולם הזה 1664). שתקף את מאיר הרציון. פומרנץ הישנה את הרציון לנאצים, והוסיף: "מאיר הרציון רצח, דרך אנכי ערבים חפים מפשע". ברצוני להזכיר לקורא פומרנץ כי משה

אליהו

דין, בדברו על הרוח המיוחדת המאיינת את צה"ל, אמר: "בימי חש"ה היתה זו רוח של מעטים בלבד. אחר כך היא התחזקה אצל מאיר הרציון וחבריו. מימי בר כוכבא לא קם בר ישראל לוחם נועז יותר מהרציון. כי יום, ההרציונים השתלט כבר על כל יחידות צה"ל, וחגג את נצחונם במלחמת ששת הימים".

ואילו האלוף אריק שרון קבע: "מאיר הרציון היה לוחם אמיתי. הלוחם הגדול ביותר שהיה לנו".

אם זה האיש שרצח ערבים חפים מפשע, אזי המסקנה לגבי צה"ל, והמדינה כולה, עגומה ביותר.

יהודה אליהו, ירושלים

קורבנות

הפיתוח

זה למעלה משנה שאנחנו, תושבי גבעת נצר בדרום תל-אביב, חיים בסבל. מאז ש"הקבלן פילץ התחיל בעבודות החפירה והבינוי שלו, לקראת הקמת התחנה המרכזית החדשה, אנו חיים כל היום ברעש ואוכלים אבק. לא רק זאת: הבתים הישנים שלנו, שרובם בני קומה אחת, הם בעלי יסודות חלשים, והעוועים שנגרמים עלידי הציד הכבד גורמים לסדק קים בקירות.

ואם כל זה לא מספיק, הרי שהלכו אנשיו של פילץ וגדרו את כל שטח העבודות בגדרות-עץ גבוהים, ממש על שטח החצרות של בתינו, ובכך סתמו לנו את כל המעב-רים. אני סובל מ"שיתוק", ויש לי כל סעם התקפות, וכ"שצריך להביא אותי במבולנס, אי-אפשר להעביר אותי. האם מוכרחה החברה שבונה את התחנה לגרום את המיליונים שלה דחק על חשבוננו?

יהודה יהודה, תל-אביב

אסור להחזיר

את סיני

מהיסטור חלומם — להפציץ את תל-אביב (העולם הזה 1665) ניתן להטיק מס-קנה ברורה מאוד.

קטע אחד בסיפור קובע כי תהיה זו התאבדות מצד המצרים לנסות להגיע לתל-המשך (בעמוד 6)

ראה בזכות מי אתה יושב בבטחון בביתך

הקרב על התעלה

אלבום בעריכת יאיר קוטלר

140 תמונות פעולה מרתקות המתארות את

קרבות התותחים המתחוללים באיזור מדי יום

סואץ בלהבות

החיים בבונקרים בעת ההפגזות

האזרחים החשופים בטרקטור

מחיר מיוחד 8.80 ל"י (במקום 11.50)

הוצאת שוקן / ירושלים תל-אביב

תיאטרון דגן מציג

במחזורי ליטאי מוסיקה: יאיר רוזנבלום
מערכונים: דן אלמגור

תל-אביב, "אהל שם"

יום ד', 8-13, 8.30 ב' • יום ג', 19.8, 8.30 ב'

נחריה — "הוד" יום ה', 14.8, בשעה 9.00
גבעתיים — "שביט" יום ו', 15.8, בשעה 9.00
ירושלים — "בית העם" מוצ"ש, 16.8, בשעה 9.00
לנוחיות הקהל נא להכין כרטיסים שבועיים מראש!
כרטיסים: בתל-אביב, "רוקוקו", טלפון 245719, וביתר המשרדים

פרסום בלקין

"איוניר" —

היחיד בענף בתי-האופנה שזכה בתואר "תיירן מצטיין"

רשת בתי-האופנה "איוניר" זכתה השנה בתואר "תיירן מצטיין", לאחר שאשתקד הוענק לה התואר "תיירן מוסמך". חנויות "איוניר" הן היחידות בענף בתי-האופנה שזכו בתואר "תיירן מצטיין".

בטקס שנערך בשבוע שעבר בלשכת הנושא, קיבל מר יוסף איוניר את התואר מיד נושא המדינה, מר זלמן שור.

שתיים היו אמות המידה לפיהן נקבע בית-האופנה "איוניר" כ"תיירן מצטיין":

● הכנסה שנתית בגובה של למעלה נמליון דולר ממכירות לתיירים;

● רמה גבוהה של שירותים לתיירים.

לדברי מר איוניר, השתדלה תמיד הנהלת "איוניר" להסביר פניה לחייר. בעצן מערכת סיני 1956, נפתחה החנות הנורכזית ברחוב דיונוף ובה מחלקה מיוחדת לתיירים. בחמישה בת-המלון המרכזיים בארץ — "דן", "הילטון" ו"שרתון" תל-אביב "דן כרמל" בחיפה ו"אכדיה" בהרצליה, נפתחו בזו אחר זו חנויות של "איוניר".

בכל אחת משבע החנויות ברשת "איוניר" צוות הדובר קשת מגוונת של שפות. צוות המוכרות כולו קיבל הדרכה מיוחדת לשרות התייר. כמה מהן השתלמו במיוחד בקורסי של משרד התיירות ואחת אף הוכתרה נתיכה המצטיינת בקורס שבו השתתפה.

ל"איוניר" יצר עצמי של מספר מוצרים ומפעלי הסריגה והקונסציה הגדולים ביותר מייצרים קולקציות מיוחדות ואכסלקוסיביות עבורם. "איוניר", למשל, הם המפיצינים הבלעדיים בישראל של מוצרי קאשמיר המעולים המיוצרים כאן.

אכן, להוציא פריטים בודדים, כל המוצרים הנמכרים ב"איוניר" הם מתוצרת ישראל ויכאה לבית-האופנה הנבחר של ישראל (בבחר עשר פעמים ברציפות במשאל-עם), גו המוצרים הנמכרים במדפי הם המעולים שבמוצרי האופנה הישראלית.

בימוי — לטלוויזיה

צילום — לטלוויזיה

הפקה — לטלוויזיה

כתיבה — לטלוויזיה

הגשה — לטלוויזיה

איפור — לטלוויזיה

השבוע מסתיימת ההר-

שמה לקורס מלוויזיה.

התחלת הלימודים

ביום המישי 31.7.69

לרשות התלמידים מערכת מצלמות טלוויזיה ואולפן בקרה לעבודה מעשית.

סגל המרצים מורכב

מאנשי מלוויזיה

מדפדמים

נותר מספר מקומות מוגבל לקורס בתל-אביב

ההרשמה: יום יום בשעות 7-4 אחה"צ בבית בני ברית, רח' קפלן 10, ת"א טלפון 257235

הופיע! הופיע!

גליון מס' 11

עולם המיסתורין

ירחון לכאראמסיבולוגיה ועובדיה

מן התוכן:

✱ העשוי חזמן לזרום לאחור!

✱ לוחמה אסטרטגית במלחמת העולם השנייה.

✱ רזי הטלפתייה.

✱ קללת המומיה.

לחשיג בכל הקיוסקים

ח מ נ ו י

קיבלת

חשבונך,

פרע נא

מכתבים

(המשך מעמוד 6)

אביב, עקב המרחק הרב שיצטרכו לעבור. מרחק זה גותן לישראל שהות התראה ממור שכת.

קטע שני מספר על האידיאה פיקס של המצרים להפציץ את תל-אביב עוד לפני מלחמת ששת-הימים. הנה אומר, לפני שיכלו לטעון שברצונם לשחרר שטחים מצריים שישראל כבשה מידיהם.

נראה לי ששני קטעים אלה מדברים ברוח רות נגד כל נסיון להחזיר את חצי האי סיני לידי המצרים.

עוזי שטראוס, תל-אביב

מי יגן

על הימאים?

מדוע יוצא העולם הזה בהגנה רק על תביעות פועלי הנמלים, שכחתי אינם צודקים במאבקם בהשואה לתנאים ושכרם של החרים — ולעומת זאת אינו מפרסם מילה אחת על מאבקם של הימאים, העובדי דים בדיוק באותם תנאים בים ובנמלים? האם גם אתם נסחפתם למערכת קניית הקר לות? נכון שאיגוד הימאים מכור להסתדרות, ואילו ועד התיסעול באשדוד נלחם בה — אך היכן קולכם האובייקטיבי?

יצחק ברגסון, תל-אביב

העולם הזה מתייחס תמיד למאבקים מיקצועיים, מדוח עליהם באופן שוטף. כאי ש ניהלו הימאים את מאבקם הגדול, בימי מרד הימאים, היה העולם הזה העיתון היחידי שהצביע על הצדק שבדרישותיהם — וזאת לפני שבכלל חשב משהו על קולות.

צניחה

חופשית מאוד

בדיוק השבוע, כשבשראל נערך יום ה' צנחן, וקראתי בעיתונים שנערך מיסגן צניחה, אשר בו השתתפו גם צנחניות, נתקלתי פה, באחד הגליונות האחרונים של השטון, בצנחנית מסוג אחר. שמה רננה האנגלוס, בת 26, והיא בסך-הכל חשפנית, שביצעה את הצניחה החשופה שלה כמופע בידור — תמורת 500 דולר.

הרשד נוימן, המבורג

חמש משפחות

יורדות מהארץ

אודה לכם אם תפרסמו את מכתבי זה, אותו שלחתי לשר הקליטה:

כב' שר הקליטה —

עליתי ארצה ב-1949 מטורקיה. עם עלי-תי הוצעתי בכל מיני עבודות, ואיך שהוא הצלחתי לעבוד בדואר ירושלים כ-13 שנה. כאשר הועלתה הדרישה הציבורית, בין השאר גם מפי המנוח לוי אשכול, שיש ליישב את חבל החר — בצירוף הבטחות ורורות לפרנסה בשפע, מטעים, לול וכ' — עזבתי עבודתי, ועם הסיצויים שקיבלתי יצאתי ל-התנחל במושב שואבה שבפרוודור ירוש' לים. קיבלתי מהסוכנות שניים וחצי דונם

צנחנית האנגלוס

5.000.000

חמישה מליונים!

"וספה" בדחבי העולם

מכל יתר הקטנועים גם יחד!

נמכרת כפול

3 דגמים

לבחירתך:

★ סופר

★ ספרינט

★ ראלי

וספה מקנה לך:

בטחון. אהלון. והשקעה נכונה!

למכירה בתנאים נוחים בכל סוכנויות "וספה"

הסוכנים הראשיים לעשראל:

"עופר" — חברה לרכב בע"מ, תל-אביב, רחוב הסדנה 6, טלפון 821865

בימנסיה ריאלי

הרשמה לשנת הלימודים תש"ל לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב

לבורנטים כימיים
גרפיקה-שרטוט
ציור אופנה
פקידות

תיכון מקצועי במגמות
רדיואלקטרוניקה
טלויזיה - תעופה

תיכון עיוני ומגמות
הומניסטית
ריאלי

כולל חכנה לבחינות חגרות הנערכות על-ידי משרד החינוך
חוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי נסיון א' סטיפנדיות

פרטים, הרשמה, 9'1, 5'8	תל-אביב ברנר 17 מסנת אלגבי 55	חיפה שמריהו לוי 30	רמת-גן באליק 42	בתיים רוטשילד 33 ע"י המצבה	חולון שוילוב 56	פתח-תקוה ברכובא 1	ב"ב חברון 22 מסנת מודיעין 77 ר"ג
------------------------------	--	--------------------------	--------------------	----------------------------------	--------------------	----------------------	---

שינוי כתובת —

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש
להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת
למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

בעולם

ויאט-נאם

ירוק

הוא מוות

בישראל חובשים את הכומתות הירוקות אנשי משמר הגבול. בצבא ארצות-הברית, לעומת זאת, נחשבת הכומתה הירוקה לסימלו של החייל האמיץ והנועז ביותר — הכוחות המיוחדים. היא מסמלת למעשה את מה שמסמלת הכומתה האדומה בצה"ל. אנשי הכומתות הירוקות של צבא ארצות-הברית הם למעשה לוחמי קומנדו קשוחים, שאומנו לפעול ביחידות קטנות בעיקר מעבר לקהילה האזרחית. בין התפקידים המוטלים עליהם נכללים מעשי-חבלה, מיקוש, ריגול,

נאשם ריאו

חוקיות פקודה בלתי-חוקית

חטיפה וחיסול, כאשר הוכנסו לפעולה במלחמת וייטנאם, הם שימשו לא פעם נושא לביקורת ציבורית. תיאורו אותם כרוצחים בדמיקה, הישוע אותם ללגיון-הזרים הצרפתי והאשימום בהשמדת כפרים וייטנאמיים. כדי לטהר את הכומתה הירוקה נתן צבא ארצות-הברית רשות מיוחדת להפיק סרט על מעללי הכוחות המיוחדים בוייטנאם; ג'ון ויין גוייס למלא את תפקידו של מפקד היחידות המיוחדים, בסרט שהציג אותם כחגיגי אנדרטת צוקה ואנשי סעד.

השבוע, בסעם הראשונה מאז מלחמת וייטנאם, ניתן אישור רשמי עקיף לכל ההאשמות בהם האשימו את הכומתות הירוקות בזמן. היה זה כאשר אלוף-מישנה רוברט ריאו, מי שהיה מפקד הכוחות המיוחדים בוייטנאם, יחד עם עוד שבעה חיילים — שני רב-סרנים, ארבעה סרנים וסמל אחד — הואשמו רשמית ברצח בכחונה תחילה.

כמו משפט כפרי-קאסם. מה היה המעשה עליו יועמדו אנשי הכומתות הירוקות למשפט צבאי, טרם פורסם? שילטונות צבא ארצות-הברית בוייטנאם שומרים עדיין בסוד כמוס את נסיבות המיקרה. כל מה שנודע עד כה הוא שהשבעה נאשמים ברצח בכחונה תחילה בירייה של אורח דרום וייטנאמי ב-20 ביוני '69 בעירה נה-טראנג. אין ספק כי ההחלטה להעמיד קצין כה בכיר כמו אלוף-מישנה ריאו למשפט צבאי, נפלה בדרג גבוה. רוברט ריאו הוא בוגר האקדמיה הצבאית בחסטינגס, בעל תואר אקדמאי של אוניברסיטת האשינגטון, גיבור מלחמת קוריאה ובעל קשרים במטה הראשי הוא נושא על חוזה חמישה אותות הצטיינות, שלושה מהם על הצטיינות בקרב. משפטו יטיל ודאי כתם על כל חובשי הכומתות הירוקות, יעורר מחדש את ההאשמות שהטילו בחיל זה בעבר.

אם בכל זאת התקבלה החלטה להעמיד לדין אותו ואת פיקודיו, נראה שהנרצח הפעם היה אישיות חשובה בדרום וייטנאם. העמדה לדין של קצין בכיר יחד עם קצינים וסרנים, תעורר ללא ספק בביטחון הציבור האמריקאי בסאיגון, את בעיית הציות לפקודה בלתי-חוקית. מבחינה זו ידמה כנראה משפטו של ריאו למשפט כפרי-קאסם בישראל, ב-1957, שם בו, אגב, היו הנאשמים חובשי הכומתות הירוקות.

ארצות-הברית

מגרש אשפה

על הירח

מה התועלת במירוץ לירח ובהשקעת

גבר מתגלח תמיד עבור שניים!

חשוב גם עליה התגלח ב"אדיסון"
כי "אדיסון" הוא סכין הגלוח המגלח למשעי
ומקנה לך הופעה הדורה ורעננה.
"אדיסון" הסכין המלמף את פניך
"אדיסון" נבחר במשאל העם לשנות 1969
כסכין הגילוח המובחר.
"אדיסון" מגלח יותר מכל סכין אחר

תאריך: 1969

קוד

"הגזירה"

נשאו מקומות אחדים במחזור ה-21 של הסמינר היחידי בארץ, המכשיר ביסודיות במשך שנה אחת במקצועות הנ"ל:

- ✱ תפירה וגזירה סלונית וקוני-פציונית;
 - ✱ דיגום (מורליציה) מקיף ומושלם;
 - ✱ פדגוגיה, מלאכת יד, מניפולציה, טקסטיל וכו'.
- קיימים קורסים חצי-שנתיים ול-4 חודשים.

המנהלת: ב. גרודונסקי
מחברת ספרי לימוד, "הגזירה"
תל-אביב, שדרות עמנואל 19 (ע"י ז'בוטינסקי).

אוטובוסים: 4, 5, 7, 14, 18, 20, 21, 22, 61, 62, 64, 92.

למסע ולטיול

"PETRI 7S," המצלמה העמית, החזקה והמעולה, עם מד-אור במחפש. עם מד-מרחק זמנים עד 3.500 שנות אחריות!!
"PETRI 7S," זוהי המצלמה לטייל, לחובבי-הטבע, ולנוער המתגבר.

פוטו ברנד

חנות הצלוח

אין כאן...

יש לי

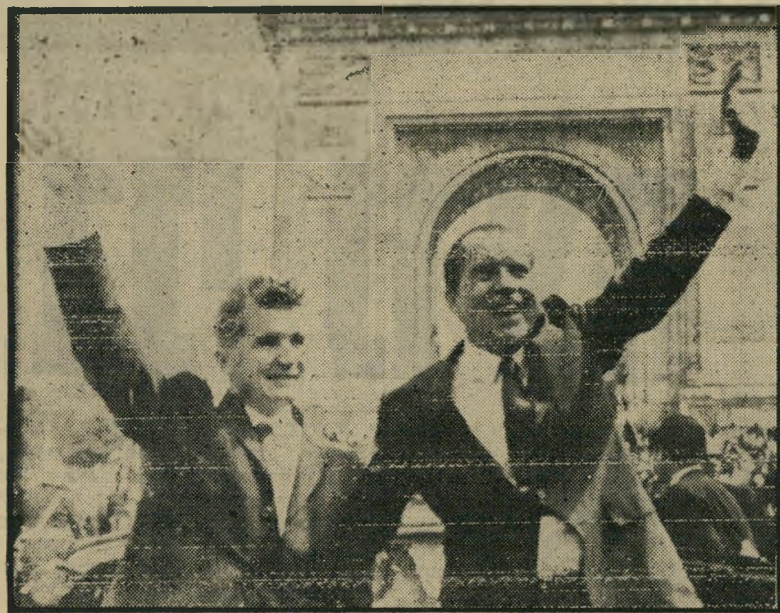
SONY

רשמי קול-טלוויזיות-טרנזיסטורים
חברות סטראופוניות

ל"ליינדרים" מישראל קוראים "איציקבוסים" * בשביל לחם עומדים בתור * גרבי ניילון אין להשיג * באמצעי-מניעה אסור להשתמש — אבל גם הפה-מלאכותית אסור לעשות * זהו סיפורו של אורח ישראלי — יליד רומניה — שחזר לאחריה לביקור בארץ מולדתו:

רומניה

כפי שניכסון לא ראה אותה

האורח האמריקאי
החיבור שייכנס להיסטוריה, בין נשיא ארצות הברית ריצ'ארד ניקסון לנשיא רומניה ניקולאי צ'אושסקו, בעת הביקור הראשון של נשיא אמריקאי ברומניה. ניקסון היה למעשה אורח ביקורו ההיסטורי לא היה הזמן המתאים לראות מקרוב את מצבה העגום של רומניה.

בחזרה לדולרים. נאלצתי לקנות בהם מזכרות בשדה-התעופה. השער הרשמי של הלאי הוא 18 לאי לדולר. אבל כאשר אמנים או ספורטאים יוצאים אל מחוץ לרומניה — והם היחידים מבין האזרחים הפשוטים היוצאים — הם משלמים 35 לאי לדולר, ומקבלים הקצבה של שני דולרים בלבד ליום.

הדבר היחיד הוול שגיליתי בבוקרשט הוא — כרטיסי קולנוע: כשלושה לאי בלי. בהפתעה הגדולה ביותר שלי היתה היעלם המוחלט של סרטים רוסיים, שבימי היו כ-80 אחוז מכלל הסרטים. עתה הם היו בבחינת בל יראה. גם קצינים ואזרחים רוסיים, שבימי מילאו את הרחובות, נעלמו מהשטח. לדברי ידידי, זוהי קרן האור ה"יחידה במצבם העלוב.

לאדם ברחוב ברומניה אין מושג על ה"מרחש בעולם, מלבד מה שהעיתונים המ"קומיים מלעטים אותם. האזרחים מאמינים עד היום שהאמריקאים לחמו לצידנו במלחמת ששת-הימים, ורק בגלל זה ניצחנו. וזה — למרות שאהדתם היתה נתונה מ"לישראל. אלא שהיתה זו אהדה שנבעה מ"שימחה לאיד למפתלם של הערבים, שבעיני הרומנים התפרשה כמפתלם של הרוסים.

כ? אלה הם פרטים קטנים. אבל כולם יחד מצטרפים למסכת אחת, שתואר: חיה: ייאוש שחור וקודר, המורגש על כל צעד ושעל. איש מבני-ישיחי לא חול מל-הזכיר שרומניה היתה פעם הארץ החקלאית העשירה ביותר בבלקאן, ואחת העשירות בכל אירופה — לפני שהרוסים עסקו אותה.

דבר הם הסתכלו בעיניים כה מתגעגעות, שזה היה פסע לא לתת להם את זה. האופייני ביותר למצב שם, אולי, זו ה"עובדה שמצד אחד אין לקנות אמצעי-מניעה, כי הם אסורים לפי החוק — ומצד שני הפלות מלאכותיות גם הן בלתי-חוקיות. "לא לחיות ולא למות", כפי שהתבטאה ידידת-נעורים שלי במיריות. הפלה מלאכותית בלתי-חוקית עולה 2500 לאי — משכורת של שלושה חודשים!

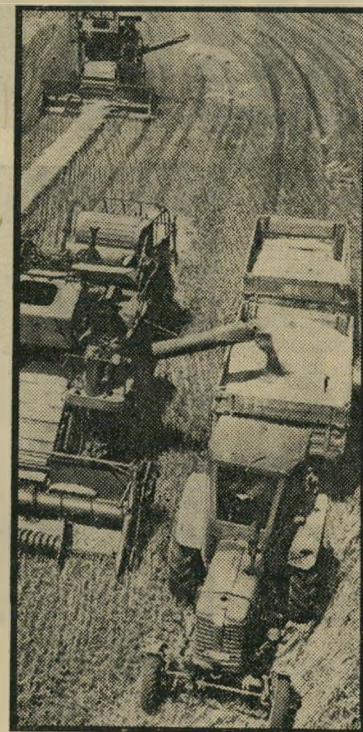
ישראלים המתלוננים שמכונית בארץ היא דבר יקר, יכולים להתנחם: הרומנים מרכיבים בארצם מכוניות רנו צרפתיות הנקראות שם דציה. הרנו הקטנה הזו, שבישראל עולה כ-12 אלף לירות, עולה שם 56 אלף לאי — משכורת של שש שנים! וכאשר נמצא כבר מישהו ש"הצליח לחסוך סכום זה, הוא צריך להפקיד את הכסף מראש — ולחכות אחר-כך שנה תמימה! מה שכן, כאשר לרומני יש כבר מכונית, עומדים לרשותו כבישים רחבי ידיים — וריקים כימעת לגמרי. זכיתי להסתעף נעימה כאשר גיליתי ש"רחובות בוקרשט מלאים אוטובוסים ל"לנד מתוצרת הארץ. בארץ אני שונא לנסוע בהם, בגלל השירות שאינו אדיב, אבל שם נהניתי לראותם. הרומנים קוראים להם איציקבוסים.

מונית כימעת ואי-אפשר להשיג בחוצות בוקרשט. כשניסיתי לשכור מכונית, אמרו לי שאני צריך להכות שבוע.

שנשארתי ב"פוף הביקור עם 200 לאי בכיס, סירבו להחליף לי אותם

זה 20 שנה שמלעטים את הרומנים בהבטחות שהמצב הכלכלי ישתפר מהר, מחרתיים, בעוד שנה — ובינתיים משנה לשנה המצב הולך ורע. האוכל יקר, לעי תים יקר-מציאות ממש. עוף הוא לוקסוס שבלוקסוס. ללחם צריכים לפעמים לעמוד בתור.

בשני הערבים ששהיתי בעיר, הומנית חב רים וקרובים לארוחות במיסעדות. הם ידו כרו את החתייה הזו הרבה זמן. לאכול

עושר
תמונה זו של קומביינים בקציר נועדה ליצוא, במטרה להוכיח עד כמה עשירה רומניה בחיטה. הסרגיה של רומניה, עד לאחרונה, היתה שגם העושר נועד ליצוא — לברית המועצות. היה זה יצוא חדיצדי ביותר, אשר תמורתו לא קיבלה רומניה מאומה.

במיסעדה. הרושם האישי שלי היה, שהם היו גם פשוט רעבים, בנוסף להחסעלותם.

מזרון חדש בעיר הבירה הוא מוצר שלא ניתן לקנייה. קילו שום עולה 100 לאי — משכורת של שלושה ימי-עבודה — וניתן להשיגו רק אם יש לך פורטקציה. זוג נעליים — 350 לאי. גרבי ניילון לנשים — אין להשיג בשום מחיר. מטר בד לחליפה — 425 לאי — משכורת של שבועיים מטר אחד.

חילקתי בין החברים והקרובים כימעת כל מה שהבאתי איתי: בגדים, איבויים שונים, תכשירי גילוח — הכל. על כל

שנים שלא ביקרתי ברומניה, הארץ שבה נולדתי. לפני שבועיים נסעתי לשם — לראשונה מאז שעליתי ארצה. התגעגתי לבני משפחתי, לידידי. תיכנתי לשנות שם שלושה שבועות. הסתלקתי כעבור שלושה ימים.

כבר בשדה-התעופה הודעו עזתי. לבושם של האנשים היה מרופט, אפור, עגום. בוקרשט נראתה כל-כך חשוכה ועגומה. לא היתה זו העיר שזכרתי. היחס אלי במס ובביקורת הדרכונים היה אדיב מאוד, אך הדבר לא שיפר את מצב-רוחתי.

בשיחות עם חברים גיליתי ייאוש בכל. בעיקר — מהעיתיד. אנשים הולכים לעבודתם כרובוטים, חותמים על השעון בכניסה, ומסתובבים בטלים וחסידי-מרץ רוב היום. הם אינם מעוניינים להתקדם בעבודתם. התקדמות פירושה תוספת 30-40 לאי ל"חודש, שהם כחמש-עשר לירות ישראליות. לפטר אותם מעבודתם בין כה אי-אפשר — רק אם תפסו אותם בגניבת רכוש ציבורי. או לשם מה להתאמץ?

גם המצב הפוליטי לא מוסיף חדתת חיים: אומנם נשיא המדינה, ניקולאי צ'אושסקו נחשב לטוב מקומי, כי מימשלו אינו משליך אזרחים לבתי-הסוהר, אבל אין איש מאמין להבטחותיו בדבר עתיד ורוד יותר.

על אף שכל כמה ימים מלאים שלושה מחוץ ארבעת העמודים בעיתון הבוקר רק בציאושסקו ובסיריו בקולחוריו, במיפעלים ובבתי-ספר.

תפוקה ירודה
פועל במיפ"ה הרכבת על סכני מכוניות ברומניה, מאחר שאין להם סיכוי לשפר את מצבם, מתבטלים הפועלים והעובדים האחרים בכל הזדמנות אפשרית. אינם משקיעים כל יוזמה ורצון-טוב בעבודתם.

עולם מבחינה טכנולוגית, יש סיבה מיוחדת לדאגה. מדי שנה נפלטם בה לאחר 142 מיליון טון של עשן וגזים; 7 מיליון מכריניות נזרקות בה למגרשי הגרוטאות ו-48 מיליון קופסות שימורים מושלכות בה ל"אשפה. אם לא יצליח הירח להתייבשות האדם, הוא יוכל, במיקרה הגרוע ביותר, להפוך למגרש האשפה של כדור-הארץ.

עד לסוף המאה הנוכחית עשויה אוכלוסית העולם לגדול פי שניים, מ-3.5 מיליארד בני-אדם, ל-7 מיליארד. כדי למצוא דרכים לפיתרון הבעיות תכונם 1972 ועד ה"ה בינלאומית בשטוקהולם. אבל בארצות הברית, שם הבעיה לוחצת ביותר, כבר הציע הנשיא למנות ועדה מיוחדת שתציע פתרונות ליבשת האמריקאית. כי לארצות-הברית, המדינה המפותחת ב-

בד בבד עוררו סכנה זו נשיא ארצות הברית, ריצ'ארד ניקסון, בנאום בפני ה"סינאט ומזכיר האו"ם ארתאנט. העולם, כך טענו שניהם, עומד בפני סכנת הרס, הנורעת מהתפוצצות האוכלוסין, מהזרמה ל"ערים, מהשתתת קרקע חקלאית ודילול שמורות-הטבע. השפעות השוליים של ה"טכנולוגיה המתפתחת — ידוחו ניקסון וארתאנט, הן הירות סכנה ביותר לאנושות.

מאות ביליוני דולארים בחוכניות התחל?" הגיבו רבים עם נחיתת האנשים הראשונים על הירח. כאילו כדי להצדיק את כיבוש החלל, הרי בשעה שהאסטרונאוטים האמריקאים עוד היו בדרכם אל כדור-הארץ חזרה, הוצגה בפני האנושות סכנה חדשה במלוא חומרתה — הסכנה של הרס האנושות על פני כדור-הארץ.

פנינה אביטל

אל שרשרת תעלומות המוות בבתי הסוהר במדינת ישראל נוספה תעלומה נוספת - פרשת יעקב אביטל, אשו יושב במעצר במשטרת ירושלים ונמצא מת כשהוא במדי שומר אם ירושלמית זו מאשימה:

"בני נדבך במשטרה!"

ישם כך לא התקבל אישור מהעירייה. יעקב הפסיק ללמוד, נשאר בבית, החל לסייע לאביו, שעבד כפועל באוניברסיטה העברית בירושלים. תוך זמן קצר התמחה במלאכת הסחחות ובגרות, ובמשך תקופה קצרה למד בבית-ספר ערב של ההסתדרות.

כמו נערים רבים במשפחות מרובות ילדים בשכונות ירי-שלים, הירבה גם יעקב להסתובב ברחובות באספס מעשה. הרקע הפלילי שלו התחיל כשנתפס באחד הימים בגניבת אופניים.

כשהתבגר, הפך לבחור עצמאי שלא הירבה לשהות בבית. הוא הירבה לנסוע בארץ ופעם הודיע להוריו שהוא נוסע לתל-אביב כדי להתחתן. לאמו, אליה היה קשור במיוחד, סיפר כי הוא עובד בתל-אביב כמסגר. כעבור חודשים מספר נודע למשפחה כי נשואיו של יעקב לא עלו יפה וכי הוא התגרש. אחיו הבכור נסע לתל-אביב כדי להחזיר לחיק המשפחה.

ב-19 בפברואר 1969 נעצר יעקב עלידי שוטרי משטרת ירושלים. הוא נחשד בעבירות על המוסר. כמקובל בבתי-המשפט בישראל, הצליחה המשטרה להוציא נגד יעקב אביטל סקודת-מעצר עד לתום חקירתו. הוא ישב בחורי המעצר שבמיגרש-הרוסים, אולם חקירתו לא הסתיימה מעולם.

נוהג זה של החזקת חשודים במעצר ללא סוף, הפך כבר לשיטה במשטרת-ישראל. במיוחד נוקטים בשיטה זו, שהיא אנטי-דמוקרטית מיסודה, כאשר אין בידי המשטרה הוכחות מספיקות כדי להאשים חשוד, וחוקרי המשטרה מקווים לשבור את החשוד ולהכריחו להודות באמצעות מעצר ממושך.

במשך ארבעה חודשים ישב יעקב אביטל בתא-המעצר במשטרת ירושלים מבלי שיועמד לדין. משפטו גם לא ית-קיים אף פעם. כי בתום ארבעת החודשים מת הצעיר בצורה מיסתורית ביותר.

נערה התלוננה

על שידול לזנות

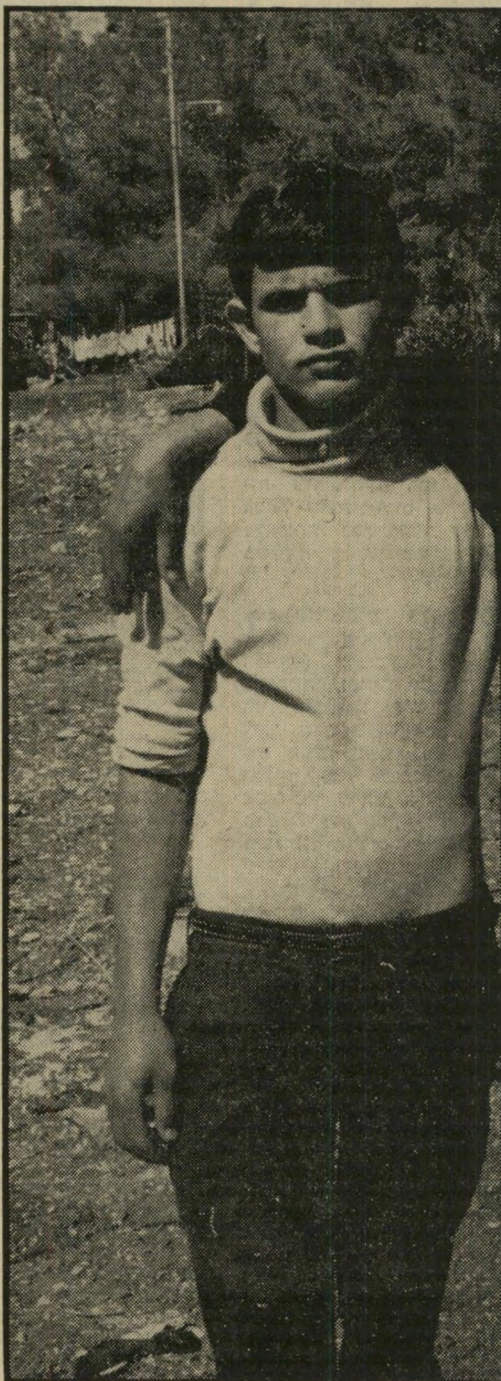

ס יכמרה אמו שז יעקב, פנינה אביטל: "עצרו אותו בערב. אני הייתי אז במיטבה והכנתי פירות. יעקב ואחותו ישבו ליד הטלחיויה והסתכלו. פיתאום שמעתי קולות זרים. יצאתי מהמיטבה וראיתי שני אנשים עומדים ליד הדלת ואת יעקב נועל את הנעליים שלו. שאלתי את האנשים: 'מי אתם?' והם לא ענו לי. שאלתי עוד פעם מה הם מחפשים בבית שלי ואז אמר לי יעקב שהם מהמשטרה."

"הם שמו על הידיים שלו אוזיקים ודחפו אותו החוצה. לא הוציאו מילה מהפה שלהם. בעלי ביקש מהם שיראו לו תעודה שהם שוטרים, ולא הראו. הבת שלי שאלה אותם לאן לוקחים את יעקב. הם לא רצו להגיד. היא החזיקה אותו ולא נתנה להם לקחת אותו. נתנו לה סטירה, סחבו את יעקב לאוטו ונסעו."

"כל יום הייתי הולכת במשטרה ושואלת איפה יעקב הבן שלי. 13 ימים לא היו אומרים לי. היו מצלצים לבית-המעצר וגם שם היו אומרים: 'לא יודעים!'. אחרי שבועיים, כשהייתי כבר שבורה אמרו לי: 'הבן שלך בחקיר רות. תוכלי לראות אותו בבית-המשפט כשיבואו להאריך את המעצר שלו'."

למרות כל מאמציה לא הצליחה המשפחה לגלות במה מאשימים את בנם. רק כשהובא להארכת מעצרו הסתבר להם הרקע למעצרו. כשחזר יעקב לירושלים, אחרי גירושיו, הכיר בחורה ירושלמית שברחה מבית הוריה בשכונת תל-סיות. הוא שיכנע אותה לחזור אל הוריה. אבל למחרת

יעקב אביטל

כ שהו מזועזע מתרחש במדינה הזאת. אזרחים הנמסרים לשמירתם והשגחתם של שוטרי וסוהרי ישראל מתים בבתי-הסוהר ובחורי-המעצר בצורה מיסתורית. מותם אסוף תעלומה לא רק מפני שהם מתים מאחורי סורגים וברית, אלא משום שהשילטונות המופקדים על הטיפול בהם מטשטשים את נסיבות מותם ומתעלמים מהחוק המפורש המצאה עליהם לבקש חקירת שופט-חוקר בכל מיקרה-מות ככלא או בחורי-מעצר.

קשר של שתיקה עוטף את הפרשיות המוזרות של מות בבתי-הסוהר. נציבות בתי-הסוהר שותקת. המשטרה שותקת. שר-המשטרה שותק והעיתונות היומית שותקת. איש אינו מודעז מהגילויים המרעשים על הנעשה מאחורי חומות הכלא. אף אישיות רשמית אינה מתעוררת ותובעת חקירה מיידית. והמדובר כאן אינו בעצירים או אסירים ערביים - אלא באזרחים יהודים, שמסיבה זו או אחרת נעצרו ונשלחו למעצר.

רק לפני שבועות מספר נודעה הפרשה המזועזעת של הנער שמעון לוי בן ה-17, שנמצא מת בנסיבות מיסתוריות מאוד בצינוק של כלא תל-מונר. עזי-ראייה טענו כי הנער זעק לשוא במשך 24 שעות: "חובש!" לפני שמת. שילטונות בית-הסוהר טענו כי הנער התאבד בתא בתלייה. אולם הם לא מילאו אחר החוק ולא ביקשו חקירת שופט, שיבקע על סמך עדויות איך מת הנער. רק אחרי שמשפחתו הת-עוררה ותבעה חקירה, הגישה גם נציבות בתי-הסוהר בקשה לחקירה כזאת. החקירה נמשכת כבר שלושה חודשים ועדיין לא הסתיימה.

בשבוע שעבר פירסם העולם הזה לראשונה פרשת מות מיסתורית אחרת ככלא מעשייה. שם התלונן האסיר יחזקאל יצחק בן ה-43 על כאבים, לא זכה במשך שלושה חודשים לטיפול רפואי. במשך שלושה חודשים התגולל בחצר הכלא, רועד מקור ומתפתל מכאבים, עד שאפסו כוחותיו והוא נשאר בצריפו מחרחר ומכוסה זבובים מבלי יכולת לנוע. רק אז הועבר לבית-חולים מחוץ לתחומת הכלא, שם מת כעבור ימים מספר ממחלה ממארת, שניתן היה לאבחנה מקודם.

השבוע התפוצצה פרשת מות נוספת, הפעם של עציר שהיה עצור בתא-המעצר במשטרת ירושלים, יעקב אביטל בן ה-20 מירושלים. הוא מת בנסיבות מוזרות מאוד לפני חודשיים. אולם רק השבוע נודעו נסיבות מותו. היה זה כאשר הגישה משפחתו, באמצעות עורך-הדין שרגא בירן, בקשה לבית-המשפט הירושלמי, בה ביקשה לחקור את נסיבות מותו של יעקב אביטל, שנפטר ב-4 לחודש יוני בהיותו במעצר במטה משטרת-ירושלים.

בכתב הבקשה העלתה משפחת אביטל חשד נורא. "למבק-שים נודע דבר מות בנם על-פי הודעת המשטרה, לפיה מת כנם בתלייה," נאמר בכתב-הבקשה. "המבקשים חשודים כי בנם מת כעבירה על-ידי שימוש באלימות בהיותו נתון בתנאי-מעצר ללא צידוק סביר."

ארבעה חודשים

במעצר!

י עקב אביטל היה הבן התשיעי מתוך 13 בני משפחת אביטל, שעלתה לפני 20 שנה לארץ. הוא היה הצבר הראשון במשפחה. הוא היה ילד טיףח אך בעל טבע מרדני. בבית-הספר העממי בו למד, הגיע תמיד ליד התנגשות עם מוריו. אחרי שבע שנות לימוד רצתה אמו להעבירו למוסד. לצורך זה היה עליה לקבל את הסכמת העירייה לשיחרורו מבית-הספר העממי לפני תום לימודיה-החובה שלו. בעירייה סירבו לתת אישור כזה.

ניסו להעביר את יעקב למוסד דתי בסתת-תקווה, אך גם

היום באה אל בית הוריו שבשכונת מקור חיים. אמו הוזהרה אותו שנערה הבורחת מביתה מביאה צרות, אך יעקב יצא לטייל עימה. הם טיילו בבית-לחם ושם הביא יעקב את הבחורה למשטרה וביקש להחזירה לבית-הוריה. באותו ערב נעצר אחרי שאותה נערה הגישה נגדו תלונה, שטרם אומתה עד היום הזה, על שידול לזנות.

כשראו בני המשפחה את יעקב אחרי שבועיים מעצר בבית המשפט, הם פרצו בזעקות. הצעיר יפה-התואר נראה להם כשבר-כלי, רצוף ומוכה.

רק אחרי שהוארך מעצרו ניתן לבני המשפחה לבקרו בכלא.

הוא סיפר שם שמאלצים אותו במכות להודות שניסה לשדל את הנערה שטייל עימה לזנות. אמו אף טוענת כי רוסא שבדק אותו אישר כי נתגלו על גופו סימנים ברורים של מכות.

— אם יראו אותו —

יירו בו!"

רבע-חמש פעמים בשבוע היתה פנינה אביטל הולכת לבקר את בנה בחדר-המעצר שבמיגרש-הרוסים. היא היתה מביאה לו מזון וסיגריות ושכרה אף עוררדין שינסה לשחררו בערבות מן המעצר. כל המאמצים האלו היו לשוא.

ב־4 ביוני ביקרה פנינה אביטל את בנה כמנהגה, בשעות הצהריים. הם שוחחו ויעקב נראה חייכיני ועליו. הוא סיפר לה כי בעוד ימים מיספר יתחיל משפטו ואי יגמר הסיט של המעצר. הוא אף ביקש מאמו כסף כדי להסתפר לקראת המשפט.

לקרוב משפחה אחר ניתן לבקר את יעקב בשעות הערב של אותו יום. גם קרוב זה ידע לספר שיעקב היה במצב רוח טוב, הכין את עצמו למשפטו ואף התייעץ עימו אם כדאי לו להגיע לידי הסדר עם התביעה, להסכים להודות בחלק מההאשמות נגדו, כדי שיקלו בעונשו.

שניים אלה, האם וקרוב המשפחה, היו האחרונים שראו את יעקב אביטל בחיים. בחצות אותו לילה התדפקו שוטרים על דלת דירת אחותו רחל, המתגוררת בקירבת דירת האם. כשפתחה האחות את הדלת היא ראתה את הבית מוקף שוטרים. שניים מהם שאלו אותה: „איפה יעקב?" האחות המבוהלת נדהמה: „מה זאת אומרת איפה הוא? הרי הוא בידכם, במעצר!"

השוטרים נראו לה נבוכים מאוד. לפני שעזבו את הבית, זוכרת רחל, הם אמרו לה: „הוא ברח לפני שעה. אם יראו אותו שוטרים — הם יירו בו!"

מבית האחות עברו השוטרים לבית האם הסמוך. הם חזרו על סיפורם באוזני האם, האם, אשה פעלתנית ונמרצת, המחזיקה את המושכות במשפחה הגדולה, התגייסה מייד לפעולה. בחששה פן באמת ברח בנה יעקב ממעצר, ופן תלויים חייו בסכנה, הוציאה את בני המשפחה ואת השכנים, שיצאו לחפש בשכונה, אולי באמת נמלט יעקב והוא מסתתר בסביבה. סריקות פלוגת-החיפוש המשפחתית נמשכו עד אור הבוקר ללא תוצאות.

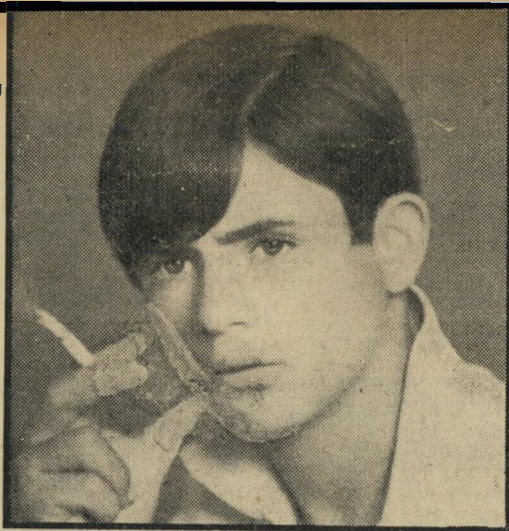
עוד בלילה נשלח אחד מבני המשפחה למטה המשטרה כדי להיודע אם מצאו השוטרים את יעקב. במשטרה לא ידעו דבר והאיש חזר אל המשפחה ללא תשובה. כשעלה השחר, לקחה פנינה אביטל את בעלה וחלק מילדיה ויחד עימם התיישבה על המידרכה שבכניסה לבניין המשכנה במיגרש-הרוסים, כדי להתחין ולראות מה עלה בגורל בנה.

בריחה

לצורך התאבדות

אחרי שישבו שעות ליד בניין המשטרה ולא נאמר להם דבר, עזבו חלק מבני המשפחה את המקום יהלכו

העצור

זהו יעקב אביטל שנמצא תלוי במדי שוטר בלילה בו הצליח, לדברי המשטרה, לברוח. תמונה זו צולמה לפני שלוש שנים, כשהוא בן 17 שנה.

לבינתם כשהם ממררים בככי. בצהריים של ה־5 ביוני, עצרה מכונת משטרה ליד בית משפחת אביטל. שוטר נכנס לדירת המשפחה וקרא לאב הזקן. הוא הודיע לו את בשורת-איוב: בנך, יעקב, מת.

השוטרים סירבו לומר למשפחה כיצד מת יעקב. הם לקחו את האב לניהוי הגופה, כששאר בני המשפחה פורצים בצרחות-אבל.

ההורים קיבלו את הגופה ומיהרו לקבור את בנם ללא

שאלות נוספות. כל מאמצי המשפחה להיודע כיצד מת יעקב, עלו בתוהו. רק כעבור זמן נודע להם, מפי השמועה, כי אותו לילה ניסה יעקב אביטל להימלט מתא-המעצר כשהוא לבוש מדי שוטר ומפתחות תא-המעצר בידו. באותו לילה מצאה אותו המשטרה, כפי שנודע למשפחה, תלוי על פיגום באחד הבניינים ליד מינור סן-סימון שבמערב שכונת קטמון.

כפי שהסתבר, הגישה המשטרה במיקרה זה, כפי שמחייב החוק, בקשה לבית-המשפט לחקירת נסיבות מותו של יעקב אביטל. אבל המשפחה לא קיבלה כל הזמנה להשתתף בחקירה זו. יתר על זאת: במועד שנקבע להתחלת החקירה, שאיש מלבד המשטרה לא ידע אותו, לא הופיע נציג המשטרה בפני השופט. בהעדר המבקשים או המשפחה, סגר שופט השלום הירושלמי מקס חיימוביץ את תיק החקירה. רק אחרי שהגיעו לאוזני המשפחה הידיעות על צורת המות של יעקב, החלו בני המשפחה לחשוש כי משהו מוזר סובב את מות בנם.

הסתבר להם כי המשטרה קבעה שיעקב התאבד. זוהי קביעה העומדת בניגוד לחוקי ההגיון. אמו וקרוב המשפחה שביקרו אותו בערב הלילה בו מת, מצאו אותו עליו ובמצב רוח טוב, אחרי שנודע לו כי משפטו עומד להיפתח סוף-סוף.

אבל אפילו היו לו תוכניות התאבדות, אותן הסתיר מהם בצורה כליכך מוצלחת, הרי זה מנוגד לכל הגיון שעצור יברח מתא-המעצר כדי להתאבד בחוק. אם אומנם הצליח להשיג מדי-שוטר ואת מפתחות הכלא כדי להימלט, יש להניח שאם תיכנן התאבדות, יכול היה למצוא גם את האמצעים להתאבד בכלא.

הסתבר למשפחה כי בגופתו של יעקב אביטל נערך ניתוח-שלאחר-המוות, אך כל דרישות המשפחה ופרקליטה ל-

ארבעה חודשים. בנפרד לחקירת נסיבות מותו, לפי בקשת משפחתו, מנהלת המשטרה חקירה כיצד הצליח להימלט, כשהוא לבוש בגדי-שוטר ומצויד במפתחות חדר-המעצר.

קבל את תוצאות הניתוח נידחו. הם לא יכלו לקבל מה-משטרה את העדות המדעית על צורת המות של יעקב.

הגופה

לא צולמה

מלבד טענות אלה של המשטרה, יש גם בהתנהגותה של משטרת ירושלים בפרשה זו, כדי לעורר חשד שאנשיה מנסים להסתיר משהו.

● משטרת ירושלים לא פירסמה כל הודעה או קומרי ניקאט לעיתונות על מותו או התאבדותו של עציר שברח ממעצרו.

● בכל מיקרה של מות בלתי-טיבעי, אפילו לא של עציר, נוהגת המשטרה לצלם את הגופה כפי שמוצאים אותה, וזאת כדי להקל על חקירה במידה שתידרש. הסתבר כי הפעם סטתה המשטרה מנוהג זה ולא צילמה את הגופה כפי שנמצאה. דובר משטרת מחוז ירושלים, סגן-ניצב נחום בושמי, הודיע תחילה לכתב העולם הזה: „אני סבור שאתה טועה. יש צילומים של הגופה. אני כימעט בטוח שאתה טועה." כעבור יום הודה בושמי, לאחר בירור, שאומנם הגופה לא צולמה.

על שאר השאלות שנשאל בקשר לפרשה, השיב בושמי: „אין תגובה!"

לאחר שלא הצליחה לפתור את תעלומת מות בנה, הגישה המשפחה בקשה מצידה לחקירת נסיבות מותו. החקירה תיפתח בראשית החודש הבא, שלושה חודשים אחרי מיתו של יעקב אביטל. אז יצטרך השופט-החוקר לקבוע אם יש ממש בטענתה של פנינה אביטל: „בני לא התאבד! הוא נוצח במשטרה. ההתאבדות רק בוימה כדי להסתיר את הצורה בה מת."

כאן היה-עצור זהו בניין מטה המשטרה בה מיגרש הרוסים בירושלים. כאן היה יעקב אביטל כלוא ללא מישפט משך

חשובת שוטר סגן-ניצב נחום בושמי, דובר משטרת מחוז ירושלים, ה' שיב על הטענות והחשדות סביב מות יעקב: „אין תגובה!"

שאלת-אם פנינה אביטל (נושאת בידה את יעקב בעודו תינוק), אמו של העצור שמת, שואלת בככי: „א"ך מת בני יעקב?"

תמרורים

מצפה לתינוק • שחקנית הקול-נוע **אודרי הפברן**, המתקרבת לגיל 40. לאודרי, הנשואה לד"ר **אנדריאס דוטי** האיטלקי, יש ילד מנשואיה למל פרי.

מצפים לתינוק • הכוכב-זמר הצרפתי **שארי אזנבור** ורעייתו הצעירה **אוליה**. לאזנבור בת בוגרת מנישואיו הראשונים, המתקרבת בגילה לגיל רעייתו הראשונה. אך זה לא הפריע לאוליה להצהיר כי "אנחנו כה מאושרים לקראת המאורע המשמח, עד שאנו מקווים לתאומים".

נולד • לעורך מדור הספורט של הטלויזיה הישראלית, **דן שילון**, ולרעייתו **שרה**, בן ושמו **יוכל**.

נולד • במצאית-שבת, בשעה 5:30 לפנות בוקר, ל**רחל ויורם יודוביץ**, בן-רחל (22), היא בתו של חייט העלילת לגבי-רים ישראל צורן, ויורם (26), קצין בצי.

רחל ויורם יודוביץ

הסוחר לשעבר, מנהל עתה את הדיסקוסק סאני. הבן הנולד, **גיא** (4 ק"ג), התחשב בתעסוקת אביו, יצא לאוויר העולם מייד אחרי סיום העבודה בדיסקוסק.

מנהלים רומן • שחקן הקולנוע הבריטי **מייקל קיין** והפיליפינית **מינדרה פדיסאנו**.

נישאה • **תהל ליטאור**, בטכס שנערך במכון וייצמן ואשר היה דומה יותר להעידת-פיסגה מדעית, ל**אלי אטריני**. תהל הבלונדית היא בתו של פרופסור אוריאל ליטאור ממכון וייצמן, ונכדתו של ד"ר ליטאור, האיש שהמציא את חומר החיסוי המאפשר יצוא תפוזים מישראל. היא יצאה לפני שנה ללמוד רפואה בשטראטבורג, צרפת, שם פגשה את אלי, סטודנט יהודי שמשפחתו נשארה במרוקו.

נישאו • אחרי היכרות של ארבעה חודשים, המשורר הבהמי **יאיר הורר** **ביץ** (28) ועדה **ספיר** (22) בוגרת בית-הספר לתיאטרון של ניסן נתיב. הורוביץ,

עדה ויאיר הורוביץ

שפירסם כמה ספרי שירה, בעיקר על נושאים רומנטיים, נשא את עדה בטכס שנערך בחצר הרבנות בתל-אביב. ("זה הטכס הוול ביותר. רק 19 לירות...")

התגרשו • שחקן הקולנוע הבריטי **ריצ'ארד האריס** ורעייתו **אליזבת**, שהיא בתו של לורד אגמור הקרוב לאליוזבט מלכת בריטניה. לזוג שלושה ילדים והיא אפטרופסות עליהם נמסרה לזוג המתגרש, במשותף. את קבלת הגירושין חגגו השניים בארוחה מפוארת, שם הצהירו כי "אנו ידידים טובים יותר מתמיד".

נפטר • עת עסק בהכנות לנסיעה לאנגליה, מי שהיה עם הקמת המדינה מושל-הראשון של נצרת, **אלישע סודק**. ילדו סתח-תקחה, ממייסדי קיבוץ מעוז חיים שבצמק בית-שאן. לפני 12 שנה נבחר סולץ לעמוד בראש המועצה האזורית עמק בית-שאן ובשנתיים האחרונות עסק בענייני ביטחון באזור בית-שאן.

בעולם מודרני

אוסנת החוף המודרנית מתוצרת ישראל — עתה "שם דבר" גם ברחבי העולם.

סיגריה מודרנית

תערובת מודרנית • קופסא מודרנית • פילטר מודרני

פרסום דיר יעקבסון

השקדני

ב כל מערכת בחירות יורד ערכה של האמת. בדואי. בכל מערכת בחירות קיימת אינפלציה מילולית דוהרת, והמילים מאבדות במהירות את תוכןן. בדואי. בכל מערכת בחירות פועלים עסקי-מפלגות על סמך ההנחה שאפשר לשכר את הציבור למשך כמה שבועות בקוסטיל של דברי-כזב עד בוקר אחר-הבחירות. בדואי. אך נדמה כי עוד לא היתה מערכת בחירות בישראל אשר בה היו לשקר רגליים כה ארוכות, ופה בלי-כך גדול, כמו הפעם. נדמה כי הפעם מאמינים כימעט כל דובריו כי ציבור-הבחורים מורכב מכסי לים, שלא קראו עיתונים במשך ארבע שנים, וששכחו גם את המעט ששמעו.

י קח, למשל, את דבריה של מפלגת האמת.

(ערכתי פעם מחקר כדי להוכיח כי בדרך-כלל מעיד שמה של מפלגה על תוכנה — בדרך ההסוּף. מפלגה שקמה כתוצאה מפיגוע קוראת לעצמה, לרוב, מפלגה "מאוחדת". מפלגה השייכת לשוליים קוראת לעצמה "מרכז". מפלגה השואפת למישור של שיעבוד, נוטה להתקשט במילה "חרוּת". מפלגה המבקשת לשלוח שובתים לבית-הסדר קוראת לעצמה "ליברלית". וכן הלאה. הנחה זו, אשר קל לוודא אותה במציאות הישראלית, מעניקה עניין מיוחד למפלגה ה"בוחרת", כי סימני-הכר, באותיות "אמת"). אותה מפלגת אמת קיימה זה עתה ועד עתה. באותה מפלגה קם אהרון בקר והודיע כי מפלגתו מתנגדת להתערבות המדינה בענייני עבודה.

ואתה עומד ותוהה. מה להעריך יותר — את חוצפתו של האיש, או את השליטה העצמית של הכי ריי, שלא פרצו בצהוק?

בארבע השנים האחרונות הקדישו מרבית חבריו בממשלה את מיטב מירצם וכוחם להגשמת שאיפה אחת: להביא להתערבות המדינה בענייני עבודה, לחוקק חוקים שיכבלו את העובדים ושימנעו בעדם מלפרוק את עול הבוסים של ההסתדרות. הם חוקקו חוק לכינון בתי-משפט פנימיים לעבודה, המאפשר לשופט-עבודה לשלוח לבית-הסוהר פועלים שובתים, בעוון ביזיון בית-המשפט.

הם הפעילו צווי-ריטיות של המדינה לדיכוי השביתות, אחרי שלא הצליחו לשכנע בעזרת מפירי-שביתה.

הם ניפו לחוקק את חוקי-המושיב, כי, כשיא לאפשר את גישולם ואת גירורם של חברי-מושב מנחלם, בעזרת ה"משטרה".

הם חוקקו חוק ל"צינון שבייתות", הבא לנצל את כוח המדינה כדי לתת למנגנון ההסתדרותי שהות של כמה ימים, לפני פרוץ שביתה מקומית, כדי להפעיל את כל אמצעי הטרור, השוחד והאימים לשבירת נציגיהם של העובדים. אין שמץ של ספק כי ככנסת הבאה מתכוונת מפלגת העבודה לחוקק חוקים של תיווך-חובה וזכר ררות-חובה, בהסוואה או בלי הפיגוע, כדי למנוע שביתות. שהרי כל שביתה מכוונת, כיום, נגד מנגנון ההסתדרות, ונגד שני הי מעבירים הגדולים ביותר בישראל: אל: ההסתדרות עצמה והממשלה, שבהן שלטת מפלגת מר בקר.

שהעז לתבוע שיפור כלשהו של תנאי עבודתו, ולוא אף באגורה אחת, בתקופה שבה עלו רחחי הבנקים בהרבה עשרות אחוזים — היה "מופקר" אליבא דגח"ל. הייתי רוצה לקרוא עכשיו מודיעין של מפלגות אלה, הפגנות עות הבוחרים בהסתדרות בלשון "מופקרים יקרים...", או סיפמות ברוח: "כל המופקרים בוחרים בי גח"ל". זה בוודאי היה מוסף מיימד היתולי למערכת עגומה זו. תחת זאת משתללת השקרנות.

ל זה אינו אלא הקדמה — כשם שכל הבחירות להסתדרות אינן אלא הקדמה לבחירות לכנסת. ומה שעומד להתרחש בבחירות האחר — כבר ברור מראש.

אנשי הסיפוט משתפכים מרוב אהבה ל-עריבים, להם מובטח שפע של אושר בארץ ישראל היהודית השלמה. שוחרי-השלום של מפ"ם יקראו לציבור להצביע בעד משה דיין, אמנון לין ושאר שוחרי-שלום מושבעים. ליע והמפד"ל יתחרו ביניהם בתביעות קיצוניות להתנגדות בשטחים "המסוחררים", למען שלום וביטחון, וכי, וכי. בארצות-הברית נחקק השבוע חוק המטיל עונשים חמורים ביו"ר תר על מיפעלים הרושמים על עמיפת מוצריהם תיאורים כוזבים של טיב המוצר.

בארץ אין עדיין חוק כזה, וזוהי שערוריה בסני עצמה. אבל אפילו בארץ אפשר לתבוע לדין פוללי, בעוון הונאה, את מי שמוכר ללקוחותיו בשר-חזיר בתור בשר-עגל, או חומצת-גפרית בתור מיץ-תפוזים. לגבי תעמולת-הבחירות, אין הגבלה כזה. מותר לשקר. מותר למכור סחור רה כוזבת. מותר לזייף את תיאור המוצר.

שום בוחר לא יוכל לפנות אחרי הבחירות לבית-המשפט, כדי לתבוע פיצויים מ-מפלגה שהבטיחה לו עליית-שכר, ושתגשים למחרת הבחירות הקפאת-שכר.

ש לכל העניין הזה צד פיקאנט, שכדאי לעמוד עליו.

כימעט כל המפלגות מעסיקות עתה אנשי-פירסומת מיקצועיים, כדי למכור את סחורתן.

ככל שיש למפלגה פחות לומר, כך זקוקה היא יותר למומחים כדי לנסח את אשר היא אומרת.

כך קורה שמי שכתב אתמול "הודעה ליתושים" בשם פזמונסקי, למשל, כותב עתה "הודעה לעובדים" בשם יוסף אלמוגי ויש-ראל ישיעיה. מי שכתב מודעות למען שמפו נקה או סבון יצהר, כותב עתה מודעות למען מפלגת האמת ומפלגת החרות.

ויש רק חברל קטן אחד.

כאשר האיש כותב למען פזמונסקי, הוא נדרש לכתוב אמת. כי יצרני פזמונסקי רוצים למכור את מוצריהם יום-יום, שנה אחרי שנה, ואין הם יכולים להרשות לעצמם ל-אכזב ולהרגיז את הקונים.

כאשר אותו איש כותב מוסף בשם אמת, הוא יודע שמותר לו לשקר ככל העולה על רוחו. כי הבוחר נדרש לבחור רק פעם אחת — ולמחרת היום לא איכפת למפלגה מה הוא ישוב. הוא מקוה שהאיש שכתב את הכל בעוד ארבע שנים — כשם ששכח את אשר הבטיחו לו לפני ארבע שנים. "הודעה לבוחרים — היהירו מי מודעות בבחירות..."

שתנאי-העבודה שלו ייקבעו על-ידי איזשהו פקיד ממלכתי, החי לו כאולימפוס שלו, במשרד ממוזג-אחור בירושלים, והמקבל פקודות מיוסף אלמוגי.

במישור של בוררות-חובה ותי-וודי-חובה, עובד כזה הולך לבית-הסוהר. כי הוא מפר את חוקי-המדינה, ואשם בבזיון בית-המשפט. קיימים חוקים כאלה בכמה וכמה ארצות. ובכולן, ללא יוצאת מן הכלל, הוכח באופן סטטיסטי כי חוקים אלה מביאים לריבוי השביתות ולהארכת תקופת השביתות. משום-מה אין העובדים נעשים מתונים וציינים יותר כאשר שולחים את נציגיהם

יכול משהו לבוא ולומר: "זה טוב. הלא-חאי שכל השובתים ילכו לבית-הסוהר, אפי-שר להפעיל את הנמלים, ואת הדואר, ואת שרותי ההנדסה, ואת בתי-הספר, ואת שרותי השידור, בעבודה של אסירים. אפשר להעביר את כל דמון לנמל-חיפה, ואת הדואר המרכזי לכלא רמלה."

אנו חיים בארץ דמוקרטית, ויש לכל מפלגה הזכות להטיף לדיעה זו. מותר לה להודיע על כך באסיפות-עם, במודעות, וב-מוספים-של-אמת.

אבל משום-מה אין אף אחת עושה זאת.

תחת זאת שולחים את חברי-הכנסת בקר

— אדם שלא בא כימעט מעולם לכנסת, אלא כדי להצביע למען חוקים של התערבות המדינה בענייני עבודה — ומטילים עליו לשקר במצח נחושה.

מ מפלגת האמת של מר בקר למפ-לגת החרות של מר אריה בן-אליעזר, או למפלגת החופש של מר אליעזר שוסטק. (לגבי שמות המפלגות — ראה לעיל.) שתי המפלגות הרביוניסטיות האלה רובות בבוררות-חובה, כפי שציחה עליהן זאב זיבוטנסקי.

זו זכות, כמובן.

אבל הן לא אומרות זאת, חלילה. נדמה להן כי המילים "בוררות חובה" אינן מצלצלות יפה. לכן הן מדברות על משהו נחמד וחביב יותר, הקרוי "תיווך חובה".

זה לא שקר, חלילה. זוהי רק חצי-אמת.

הן לא אומרות לבוחרים מה יקרה להם אם יתקבל חוק כזה, ואם יסרבו או לציית לפסק-דין של ה"בכור" (או ה"מתחר"). משום-מה אין אף עובד אחד מסכים לכך

במדינה

העם

שבוע

של הפצות

פסוק השבוע יצא מפיו של כתב הטלויזיה זיה רן אדליסט. הוא ביקר בביתה של תושבת מושב ירדנה, ושאל בתמימות: "מה זה חור הזה?"

השאלה נשמעה משונה במיקצת, שכן כל צופי הטלויזיה וקוראי העיתונים ידעו, ש-החור נוצר מפגז ירדני, שנורה מעבר ל-גבול.

לא היה זה פגז יחיד. לאורך שלושת הי-גבולות רצמו הדי התפוצצויות, ובפנים רצועת עזה הושלכו רימונים והונחו מאר-בים, ואילו בחברון, אשר עד להפקעות-האר-מה בסביבתה היתה אחת הערים השקטות ביותר בגדה, הושלך שוב רימון אל תוך מכונת נוסעים.

על פעולות הטרור בגדה המערבית וב-עזה הגיבו כוחות הביטחון במעצרים, ב-פיצוץ בתים, ובהגליית מנהיג פלסטיני רב-השפעה, ואילו על הפעולות שמעבר לגבול הגיב חיל האוויר.

הפעם: לבנון. החזית המצרית היתה, יחסית, שקטה. מכל מקום, לא היה צורך להפעיל שם מטוסים. פרשנים אמרו, כי זוהי תוצאה של פגיעה במוביל המים ל-פורט סעיד.

בגירה הירדנית, בחרו המטוסים כמטרה שניים-שלושה כפרים, ומוצבים של צבא יר-דן. מטרה בעלת משמעות מיוחדת: תעלת אל-עיר, המשקה במים את עמק הירדן המיוצרת.

אבל גם פעולות אלה הפכו שיגרניות, ב-מלחמת-ההתשה. החימוש של השבוע היה: הפעלת חיל-האוויר נגד שלושה כפרים ל-ב-נוניים, במורדות החרמון. מכפרים אלה, הו-דיעה ישראל, פעלו המחבלים שהפגיו את קריית-שמונה פעמיים בפגזים של קסיר-שות.

היו פרשנים שניבאו, כי פעולה זו תחוק את ירי נשיא לבנון שארל חילו נגד האיר-גונים הפלסטיניים. סביר יותר היה לצפות לתגובה הפוכה: כי עתה תתבע דעת-הקהל הלבנונית השלמה פעילה עם נוכחות ה-פלסטינים.

מפלגות

המלחמה בגבול

ובצמרת

אם בשבוע כזה הצליחו להגיע לכותרות הראשיות של העיתונים מאורעות מפלגתיים, היה זה מפני שמה שקורה בצמרת מעי-קשור קשר ישיר עם מה שקורה לאורך ה-גבולות. המאבק בין אנשי רפ"י לבין צמרת מפלגת העבודה הוא מאבק על השלטון. אמ-גם, אי-שם בשולי הזירה נשמעים ויכוחים קלושים על עניינים מדיניים וביטחוניים — אך איש מן המנהיגים המתקוטטים אינו מסתיר כי במהותו זהו מאבק על כס רא-שות הממשלה.

במאבק זה משתמשים בנשק מגוון: לחץ המנגנון, תעמולה קנויה במאות אלפי ל-רות וגם, כמובן, בנימוקים מדיניים-ביטחוניים.

כמו כל סוגי הנשק, חל גם במאבק זה חוק ההסלמה. במישור האירגוני שופכים יותר כסף, משמיעים יותר ויותר, מאיימים בפרהסיה, ואילו במישור המדיני-ביטחוני, האידיאולוגי כביכול, מנופפים איש בפני רעהו בסיסמות קיצוניות יותר, בתוכניות לאומניות יותר.

על כן אין איש מן המנהיגים האלה מסוגל לעשות דבר כי להפסיק את ההס-למה בשימוש בנשק חם שלאורך הגבולות.

אם היתה למישהו אפילו מחשבה קלה בכיוון זה, נוסף עתה שמן סמיך ומסריח למדורה, שהסתיר את הנושא: מחול-השיש סביב איסור הראל וגילוייו. ראשי מעי-יצטרכו מעתה לא רק להת-קוטט ולריב — אלא גם להתגונן מפני השמצות ולחפש השמצות-שכנגד. המקור ל-אלה גם אלה יהיו אותם תיקים סודיים, שאיש אינו יכול לקבוע את אמיתותם.

מדוע הם מכריעים לנו?

ומה הם פוחדים?

איד מגישים רשימה

להסתדרות?

כדי להגיש רשימה לבחירות להסתדרות, יש לצ-רף אל רשימת המועמדים גם חתימותיהם של 75% מהמודד בכוח הדרוש לבחירת ציר אחד. כאשר התחילו בריכוז חתימות של ממליצים, לא יכול היה איש לומר לנו כמה בדיוק יהיה המודד בכוח. החלטנו לאסוף מספר רב ככל האפשר של חתי-מות. המתנדבים, שהציעו את עזרתם למטה הבחי-רות ברחוב גליקסון 8 בתל-אביב, ובשאר חלקי ה-ארץ, יצאו למיבצע ההחתמה. הם פנו לאוהדים ב-בתיהם, במקומות-העבודה ובאסיפות של התנועה. תוך השבועיים הראשונים אספנו למעלה מ-1500 חתימות, מתוך הנחה שדרושות לנו כ-700 חתימות להגשת הרשימה.

המתחמים הקפידו על פרט עיקרי אחד: שהחתי-מים יהיו חברי ההסתדרות, ששילמו את מיסיהם כחוק.

תוך כדי מיבצע זה התגלתה תופעה הראויה ל-תשומת-לב:

אזהרים רבים הצהירו: "נצביע בשביל העולם הזה כוח חדש ביום הבחירות. אבל אנחנו חוש-שים לחתום על הרשימה. אנחנו עובדים במפעל הסי-תדרות. יתנקמו בנו."

על כן, יהיה אחד השינויים הראשונים שנגיע א-חרי בחירתנו למוסדות ההסתדרות: לבטל את הצורך בהגשת חתימות, כדי למנוע אפשרות של הפעלת לחץ על חותמים. חתימות אלה סוגעות בעיקרון ה-בחירות החשאיות.

איד מוצאים פינקס בוחרים?

ליד שמו וחתימתו של הממליץ על הגשת רשימה, יש לציין גם את מספרו הסידורי בפינקס הבוחרים של ההסתדרות. את פינקס הבוחרים אין נותנים ל-רשימות חדשות — אלא אחרי שכבר אושרו. איך מוצאים, בכל זאת, את המספרים? ההגיון ה-פשוט אומר: בפינקס הבוחרים שבחדאי נמצא אצל ועדת הבחירות המרכזית של ההסתדרות. אלא שההגיון הפשוט אינו תופס בהסתדרות: אין פינקס בוחרים ארצי ברשות ועדת הבחירות המר-כית!

החל מירוק מטורף. כל פקיד שלח לפקיד אחר, מבית אחד לשני, מעיר אחת לשנייה. שמונה מתנד-בים עבדו במשך שבוע שלם כדי למצוא 700 שמות בפינקס הבוחרים. מאות רבות של חותמים בכלל לא נכללו בפינקס — למרות ששילמו את כיסיהם.

הם עצמם לא ידעו שאינם כלולים בפינקס — כי לא נשלחו הודעות-לבחור, שרק בהיעדרן יכול חבר ההסתדרות לחשוש שמא נגזלה ממנו זכות ההצב-עה. ההודעות יישלחו רק השבוע. ואז, כאשר יתמה חבר מדוע לא קיבל את ההודעה, וירצה להגיש עיר-עור, יסתבר לו כי ההודעות נשלחו רק אחרי שתם מועד הגשת העירעורים.

ובכל זאת

הוגשה הרשימה

ביום שישי האחרון התייצבו עורך-הדין אמנון זכרונני ונעים גלעדי בחדר הפועל, הגישו כ-350 טפסים, עליהם נאספו למעלה מ-1700 חתימות. היתה זו רשימה מאלפת: לא חתימות קנויות במר-כז במקום מסוים, כי אם חתימות שנאספו בכל פינה בארץ — ערים, מושבות, קיבוצים. חתך מוש-לם של כוחו של הכוח החדש.

הפנייה לבג"ץ

לפי ההודעה הראשונה, עמדו המפלגות החתיקות להקציב את זמן שידור הטלויזיה לבחירות — רק לעצמן. פנינו לבית-המשפט הגבוה לצדק וביקשנו צו-על-תנאי נגד רשות השידור. שכן אינה יכולה

המלחמה על ה"ש"

כדי להכין את שידור הטלויזיה ולנהל מערכת הסברה כלשהי, חיוני להציג את אות הרשימה. ב-י קשנו את האות "ש" — כמו בבחירות לכנסת. ה-בקשה היתה כה מובנת מאליה, שרשימת העובד החדש, שהשתמשה באות זו בבחירות קודמות ל-הסתדרות, ויתרה עליה מרצון, בחרה לעצמה אות אחרת ומשתמשת בה בתעמולתה.

אבל כאשר הועלתה הבקשה לדיון בוועדת הבחי-רות — קפצו נציגי מפלגות שדרשו למנוע מאיתנו את האות. מנני וגמור עימנו: אם ישללו אותה — ועלי-די כך ינסו לבלבל את הבוחר — נפנה לבית-המשפט.

ועוד חבלה

פסילת מועמדות

אנו מתכוונים למאבק גם ביחס למועמדותו של ראש הרשימה, שלום כהן. על פי תקנון הבחירות להסתדרות, ראשי לבחור ולהיבחר כל מי שמלאו לו שלושה חודשי חברות. אין שום סייג על זכותו זו של המועמד להיבחר, אם כי קיימים סייגים רבים על זכותו של הבוחר להצביע.

על פי סייגים אלה — בגלל אי-תשלום דמי-חבר במשך תקופה מסוימת — אין לשלום כהן זכות להצביע. אבל מכיוון שהוא חבר הסתדרות זה למע-לה מעשרים שנה — ראשי הוא להציג את מועמ-דותו. יורר ועדת הבחירות מטעם המערך, מאיר בר-רב הא, הודיע שהוא עומד לפסול את מועמדותו של שלום כהן.

על כך נפנה לבית-המשפט, כדי להבטיח את זכו-תו של שלום כהן. אין זה מאבק אישי — לא בשבילנו, ולא בשבילם. הם יודעים כי שלום כהן ריכוז במשך שנים את חקירות מערכת העולם הזה בענייניה הפנימיים של ההסתדרות. הם יודעים מה הוא מסוגל לגלות ולעשות — כאשר יישב בסניף, בתוך החדר הפועל. והם פוחדים מזה. ומאותה סי-בה בדיוק — אנו נעמוד על זכותנו להציב אותו בראש הרשימה.

מועמד אחר, הבמאי פטר פריי, הותקף מכיוון אחר לגמרי. גלי צה"ל הודיעו לו, שמכיוון שהוא "עסקן", לא יוכל לעבוד שם יותר.

בדיקה מהירה של זכויותיו האזרחיות הוכיחה, שאי-אפשר לפטר בגלל היותו מועמד לחצידת ה-הסתדרות. והוא סירב לבטל את מועמדותו.

לזכותם של גלי צה"ל, הודיעו לו כי הם חוזרים בהם מהודעת פיטוריו. הוא ממשיך לעבוד — ו-תוכניותיו ישודרו אחרי הבחירות.

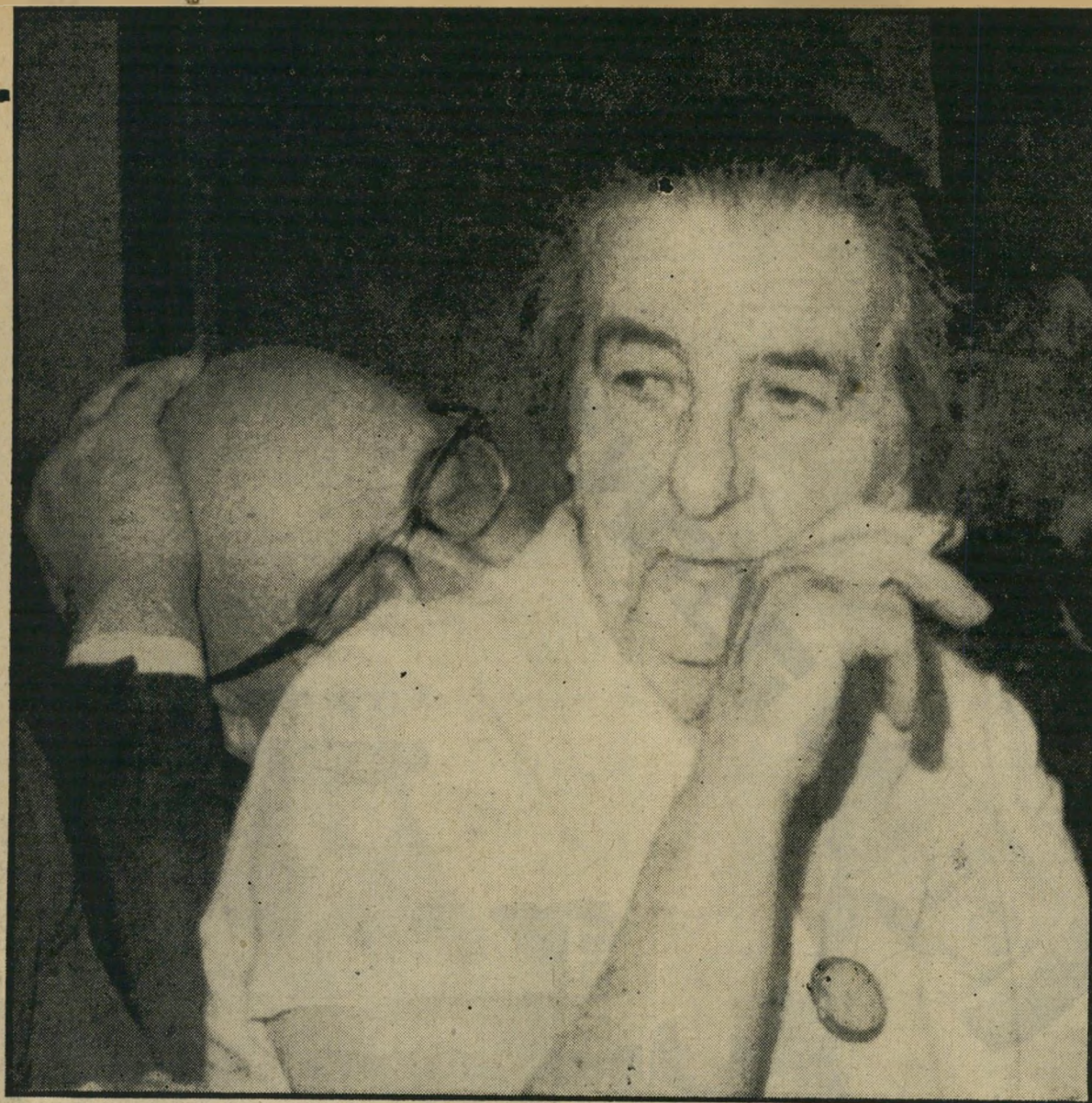
מה נעשה להם?

אפשר, אולי, לסכם את פחד הבוסים של ההסתד-רות מפני חירותו של הכוח החדש להעיד הפועל, בסיסמה שאנו מציבים במסע הבחירות שלנו:

נעשה להם בהסתדרות

מה שעשינו להם בכנסת!

נקיים את הבטחתנו — בעזרתך. ואנו זקוקים מאוד לעזרתך. בהתנדבות לעבודה במטה הבחירות, בנכונות להיות משקיף ולשמור על סוהר הבחי-רות בקלפי, בתרומתך הכספית. והעיקר — הצבע 'ש' אם וכאשר תואיל ועדת הבחירות לאשר לנו את האות.

ער המשבר שפרץ מחדש בצמרת מע"י

ביום החמישי שעבר, הכל נראה עדיין בסדר. פינחס ספיר הומין את שמעון פרס לארוחת-צהריים במלון סמואל בתל-אביב, כדי לדבר תכלית. ההנחה היתה, כי אפשר למצוא דרך ל-מניעת הפילוג. פרס שלף דף, עליו היו רשומות דרישותיהם המפורטות של ראשי רפ"י. הדף, שזכה במהרה בכינוי ה"צעטל" (הפתק), היה כתוב בכתב ידו של פרס. אופיינית לאימון בין השניים, שפרס לא מסר אותו לספיר, אלא קרא לו את תוכנו, והמזכיר הכללי רשם את התביעות על נייר משלו.

פרס תבע, כי משרד הביטחון יובטח ל-דין גם אחרי הבחירות; כי גולדה תשרת את כל תקופת הכהונה הבאה של ארבע שנים, ולא תעביר סמכויות חשובות לאחרים; כי אחרי שהיא תחלי להיות ראש-ממשלה תינתן אפשרות שזה לכל המועד-

מדים להתמודד על ראשות הממשלה; כי לרפ"י יובטחו תשעה ח"כים בכל מיקרה ושלושה שרים; כי רפ"י לבד תבחר את נציגיה בכנסת ובממשלה; כי ימסרו לה עמדות-השפעה בקביעת המדיניות הכספית והסברה של המפלגה, וכן ייצגו נאות ב-מוסדות ההסתדרות. בקיצור: כוח, כסף, כיסאות.

עד לקבלת תשובה ברורה, הצהיר פרס, אין טעם להמשיך בישיבות הראוותניות של ועדת ההידברות.

על כן, כאשר התכנסה ועדת ההידברות, על עשרת חבריה (ארבעה מפא"י, שלושה רפ"י, שלושה אחדות-העבודה) היה ברור שאין לה מה לעשות, עד שיוכרע עניין הדרישות הכלולות ב"צעטל". אבל מכיון שהעסקנים הנכבדים לא יכלו לומר פיתאום כי כל הסיכסוך הצטמצם לעניינים של מיש-רות והשפעה, הם סירסמו הודעה בה נאמר כי לא ייערכו יותר ישיבות הידברות — עד שתועד המצע חסיים את דיוניה בסעי-סים המדיניים.

כעסה של גולדה

ביום שישי בבוקר בא המיטנה הגדול. מודעה בולטת בעיתונים בישרה על הקמת רשימה של "ממשיכי רפ"י", אשר תתמודד בבחירות להסתדרות. היוזם: עורך במחנה לשעבר מאיר אבינוהר, הממונה לשעבר אסתר הראל, ויגאל הורר, ביץ, איש מושב באר-טוביה וקרוב משפחתי של דין. הם הודיעו שדויד בן-גוריון יעמוד בראש הרשימה.

פינחס ספיר ניפנף במודעה זו כהוכחה

ספיר: היועץ הלוחש לגולדה

דיין מתנדנד

נקבעה לשש בערב, בבית אוהל בתל-אביב. הופעת רשימתו של בן-גוריון, והסערה ש-פרצה בצמרת מע"י, חייבו גם התכנסות של לישכת המפלגה — עוד לפני ישיבת המרכז.

הלישכה התכנסה במשרדי המפלגה בר-חוב הירקון, מתוך ציפייה להכרעה גדולה. אבל לפני שיכלו החברים להתחמם ולת-פוס עמדות קיצוניות, מסרה גולדה על תוצאות התייחד של ארן. היא הודיעה, כי שר-הביטחון שוב אינו עומד על נוסח ה-סעיף הביטחוני של המצע, כפי שהגיש אותו. נסיגה זו, כפי שדיין הבהיר, נועדה כמחאה על רצון טוב. לעומת זאת, אינו מוכן להסתייג בפומבי מרשימתו של בן-גוריון.

נוצר איוון מחדש. גולדה היתה מוכנה להיענות למחאה, ואילו ספיר נטה לראות בזה תכסיס-השהייה נוסף של דין. כמה דקות לפני שש, הופסק הדיון ומש-תתפזרה לבית אוהל, בו עמד לעלות המסך על הצגה נרגשת לא סתומה. ראשון הנואמים דיבר לעניין: על הרשימה להס-תדרות. השני היה ברל רפסור, איש את-דות-העבודה, שגם הפעם הופיע במכנסים קצרים. הוא הציע שינוי בסדר-היום: "להפ-סיק את הדיונים האלה. המרכז צריך לדון במצע הפנימי במפלגה. מרמזים אותנו, גור-לים אותנו, סוחטים אותנו. מקיימים כל מיני ועדות של עשרה ואני שומע על ועדה של שניים — ואיננו יודעים שום דבר. תנו-עו הפועלים הולכת לאבדון. לא ייתכן ש-המרכז לא ידון בדברים אלה!"

ספיר מיהר להשיב לו: "ברל רפסור, ידידי הטוב — בעוד כמה ימים חייבים להגיש את רשימת המועמדים להסתדרות. עד אז יש הרבה עבודה טכנית...". לכן על המרכז לדון בהרכב הרשימה, אם כי הוא מסכים לדעתו של רפסור שהמצב ב-מפלגה מחייב דיון, וכל מה שאמרת זה נכון."

המרכז אישר את הרכב הרשימה (לפי א"ב), והחברים המרכזיים רצו בחזרה לר-חוב הירקון. כרגיל במצב של איוון עדיין, לא יכלה הלישכה לקבל שום הכרעה. הסר-פול המעשי במשבר שוב הועבר לפרום-מצומצם יותר: ספיר-פרס במישור אחד, גולדה-דיין במישור השני.

ובד המתיים בשרנו כמנ שחמלל על הנה

נהלו בביתה של גולדה. עוד לפני כניסתה לבית-החולים ב"לינסון לבדיקות, ביום שישי אחרי הצהריים, באו אליה ספיר, ישראל גלילי, זיאמה ארן, ראובן ברקת. ספיר חזר שוב על הקו הנוקשה שלו. הפעם אף היה מוכן להרחיק-לכת, הציע לגולדה צעד דראסטי: אם דין לא יסכים מייד להסתייג מרשימת בן-גוריון ולהשתבץ באופן פעיל במסע הבחירות של המערך — עליה להר-ציאו לא רק מהמפלגה, אלא גם ממשרד-הביטחון.

גולדה לא הגיבה על ההצעה — לא בש-לילה ולא בחיוב. היה ברור שהיא שוקלת את ממשות הצעד. ואז נפלה הפתעה חדשה: דחקא זיאמה ארן, שהצטיין כיונה העיקרית ביותר בצמרת המפלגה, ביקש לעצור בעד ספיר, יעץ מתינות מכסימלית.

עמדה זו של ארן הפכה אותו, במרוצת סוף-השבוע, לאיש-מפתח. כי בטרם הספיקה גולדה להכריע בעניין, ולפני שפינחס ספיר יכול היה לגייס תומכים להצעתו, עשה משה דיין את המהלך ששוב שינה את המצב באופן מהותי. הוא פנה לארן, שיתחך בינו לבין גולדה.

על תוצאות התייחד האלה נועדה גולדה להודיע, באופן דרמטי, בישיבת הלישכה של המפלגה, ביום השני בערב.

הנסיגה המהירה

של דין

ביום השני של השבוע היה יום עמוס במיוחד. עוד לפני שידעו על המשבר הפיתאומי העומד לסרוץ, קבעו מזכירי ה-מפלגה ישיבה של המרכז, כדי ללון בהג-

על דרישתו שיש להציג להם אולטימטום ולהסיק מסקנות. כלומר: לא לתת להם שהות עד לרגע הנוח להם לפרוש, אלא לאלץ אותם לעזוב מייד, כדי שהוא, ספיר, יוכל לנהל מערכת בחירות יעילה נגדם.

גולדה מאיר, שעשתה הכל כדי למנוע החרפת הסיכסוך, נפגעה עתה עמוקות. היא כעסה במיוחד על פירסום הצעת-הסיפוח של דין, ראתה בכך נסיון להכשיל את פגי-שתה עם גיכסון.

היא הסכימה שיש להציג לראשי רפ"י דרישה מינימלית: עליהם להסתייג בפומבי מן הרשימה של בן-גוריון, ולקרוא לחברי המערך להצביע אך ורק למערך.

תגובת אנשי רפ"י: לא בא בחשבון. במרוצת הימים הספיקו לנסח תגובה מסוגננת ומחוכמת יותר: "אם נגמור את העניינים השנויים במחלוקת בינינו לבין צמרת מע"י, ולא יהיה פילוג, נמליץ בסני חברי המערך להצביע אך ורק למערך. אבל לא נצא נגד רשימת בן-גוריון."

תוצאות התייחד

של ארן

החלה מלחמת עצבים. גולדה הב-ירה, שגם אם אינה מוכנה לגרש את אנשי רפ"י מהמפלגה — ובכך לספק להם הילת קדושים מעונים למערכת-בחירות נר-גשת — הרי שלא תצטער אם יחליטו בעצ-מם לפרוש. ואילו מקורביו של פרס הצ-הירו, שהם ישמחו אם צמרת המפלגה היא שתגרום לפילוג. דין עצמו נהנה מאוד מאמירת המילה שתהפוך את הפילוג לבלתי-נמנע.

מישראל באהבה

לארה"ב — מישראל באהבה — מיוצאת בירה „מכבי“,
הבירה המיוחדת שעמדה בהצלחה בכל המבחנים הקפד-
ניים של שלטונות היבוא לארה"ב.

לא רק אהבה אלא גם ידע ונסיון של עשרות שנים מוכנסים
בבירה נפלאה זו, שהיא חזקה יותר מן הבירה הרגילה
המוכרת לאוהבי הבירה הישראלית.

„מכבי“ — הבירה המיוחדת ליצוא, בבקבוקים המיוחדים
— תואמת בתכונותיה ובטעמה את הבירה האהובה על
תושבי ארה"ב.

גם אניני הטעם בישראל יוכלו ליהנות מבירה „מכבי“,
שתימכר במסעדות ומעדניות מובחרות.

לחיים ולהנאה

”מכבי”

במדינה

מפלגות

מרד
בדימונה

מנהיגי מפלגת העבודה, ברחוב הירקון בתל-אביב, לא האמינו למשמע אזהרות נציגי המפלגה במועצת דימונה התמרדרו כי שילטון מרכז המפלגה, הכריזו על עצמם כעל סיעה עצמאית, לקראת הבחירות הקרובות למועצה המקומית. יתירה מזו, הם אף הודיעו שבבחירות להסתדרות הם יתמכו ברשימתו של דוד בן-גוריון.

לא נחזיר השעון לאחור. הכל החל במכתב ששלח ראש המועצה גבי סבג — איש מפלגת העבודה — לפינחס ספיר, כי מכתבו הודיע סבג כי לא יסכים להיות מועמד העבודה לראשות המועצה בבחירות הבאות, בגלל אי-קיום בחירות אישיות לראשי ערים.

ספיר אינו אוהב אוליטמטומים. על סבג הופעלו לחצים כבדים לחזור בו מהחלטתו. אולם סבג, מצידו, אינו אוהב לחצים. התור צאה: הוא ורוב חבריו למפלגת העבודה במועצה הכריזו על עצמם כסיעה עצמאית. בשיחה עם כתב העולם הזה, קבע סבג שהוא וחבריו לא פרשו ממע"י, ודאי שלא בגדו בה. אך, לדבריו, חייבת העירייה להייה בראש ובראשונה מיפעל השיק למשל-מי המיסים — וטובתם של אלו קודמת לכל. "זו הפעם הראשונה שבארץ קיימת קואליציה מקיר אל קיר, שהצליחה לנהל את ענייני העיר בצורה יציבה. מגוחך יהיה אישור להחזיר את השעון אחורנית", טען. "אנו עומדים על עקרון הבחירות האישיות — עקרון עליו החליטה מפלגת העבודה, אך לא הגשימה אותו".

לא נבהל. לדברי ראש-המועצה המורד, הוא זכה לקבל, מאז שגורעה החלטתו, מכתבי ברכה ועידוד משישה ראשי ערים — שביקשו לא לפרסם את שמועיהם. מחדת מעודדת היתה תגובתו של הכוס הגדול, השר פינחס ספיר. הוא הודיע כי אם סבג וחבריו לא ייכנעו, הוא יוציאם אל מחוץ למפלגה.

סבג לא נבהל מהאיום: "תשעה ועדי עובדים, פה בדימונה, כבר הודיעו לי על תמיכתם במאבק", הסביר. "דבר זה לא רק מעודד אותי, אלא אף מבטיח שתושבי דימונה יתרכזו סביב הסיעה שלנו, שמטרתה לפעול למען דימונה, ורק למען דימונה".

משפט

שוחד

במשרד הביטחון

קבלנים פרטיים רבים עושים בימים אלה עסקים מצוינים, במסגרת עבודות בנייה גדולות-היקף שהם מבצעים עבור משרד הביטחון במקומות שונים בדרום הארץ. אולם השבוע הודיעה המשטרה כי אחד מהקבלנים הללו לא התפקד ברוחם הרג"ל, ניסה לגנוב ממשרד הביטחון.

מי יפקח עין המפקח? בשבוע שעבר הוציא שופט בית-משפט השלום בבאר-שבע, יעקב גנן, צו מעצר נגד שלושה חשודים, שאחד מהם הוא קבלן בניין ושרב רבתי. הקבלן חשוד בכך שניסח את החשד בנות שהגיש למשרד הביטחון, כלל בהם חומרים ועבודות שלא ביצע כלל. לשם כך, בא בדברים עם מפקח-בניין במשרד הביטחון חוץ וזמן מהגוסס מהג"ל ששימש כמפקח עליון על עבודות הבניין, כדי שאלה יאשרו לו את החשבונות הכוזבים, וכן יעלמו עין מסיב העבודה וכמויות החומרים שהיה צריך להשיקע בעבודותיו.

פקד אשר דוידוביץ, ממשטרת נפת באר-שבע, התנגד לשחרור הקבלן בערבות, מאחר והחקירה עדיין לא הגיעה לקצה. השופט קיבל את התנגדותו, ושאיר את הי קבלן במעצר.

כבר בשלב ראשון נראה שפרשת השוחד היא בהיקף של מאות אלפי ל"י — סכום לא מפתיע, בהתחשב בסכומים האסטרונומיים הקשורים בעבודות הבנייה הענקיות.

העולם הזה נתבקש עליי השופט שלא לפרסם את שמו של הקבלן החשוד, מאחר שאמו חולה מטוננת והפירסום עלול לסכן את חייה.

נגד הגזענות

החלטת ה"עסקנה" לאסור על ספורטאים לא-יהודים להמשיך להשתתף במשחקים, גרמה לסערת רוחות ולהפגנות. בתמונה: סטודנטים במחאה.

"גויים" — הוחצו ה"י"

יקבלו את פני ראש-המשלה. לסתע העלו הוועד המארגן דרישה שבמקום זאת, יוכר בכבוד זה 32 חברי הוועד. חבריועו אלו היו מוכנים לכך שגלעד יתפטר — העיקר שלא להפסיד את הכבוד לחוק את ידה של גולדה מאיר. אילמלא התערבות גורמים מלמעלה, היו משיגים את מבוקשם.

★ ★ ★

בין לא נגמרה שרשרת הביונות. היה בזיון התזונה למשל. ספורטאים זקוקים למזון טוב, ובשפע. ואילו במכביה התלוננו ממשלחות רבות על תזונה לקויה, הבשר היה מועט מדי, וכן החלב. הם התחננו שיתנו להם לחם, ריבה ותה אחרי שעה 11 בלילה — אך לשתא. פניתי לגור ברות והעליתי בפניהם את הבעיה. הם ענו לי: אם אתה יכול להוסיף זאת בלי לשלם — תבוא עליך הברכה!

והיה בזיון התחבורה. כבר אחרי היוג הראשון התברר שאמצעי התחבורה שהוכנו אינם מספיקים. החלטנו שיש צורך להוסיף שישה מיניבוסים — אך הגזברות התנגדה. והיה בזיון המגורים. במיפעל כמו המ' כביה, אחד הדברים החשובים ביותר הוא לאכסן את הספורטאים במקום מגורים אחז ובתנאים אחרים. ואילו כאן פוזרו האורח חים במספר מקומות מגורים אשר תנאי האכסון בהם היו שונים — דבר שיצור מריבות. כך למשל התגורר חלק מהספורטאים בחדרים בודדים עם מיזוג-אוויר, ואילו אחרים הצטופפו, 12 איש ביחד, בחדרי מאולתרים מתחת לעמודים בבניין כפר המכביה. היתה זו אפליה, על אף שדייר מלון רמת-אביב שילמו 15 דולר לאיש ליום, ואילו בכפר-המכביה 11 דולר.

★ ★ ★

על תיד המכביה הבאות מחייב שינויים. שנינו רבים — ובראש וראש שונה החלטת העסקנים, המנהלים את כל המכביה, מאז הראשונה. שלא יקרה, חס וחלילה, פעם נוספת ש עיתונאי זר יעיר בתדהמה, לפני צאתו מה ארץ: "הלא אפילו באולימפיאדה בגרמניה, הנאצית, לפני מלחמת העולם השנייה, לו נעזו מיהודים וכושם מלהשתתף".

דרישת אלו — כמו שציפצפו על החלטת בית-המשפט, שאסר לקיים את המשך הי משחקים לפני שתתברר פרשת ה"גויים".

★ ★ ★

פ רשת הגזענות היתה המועצות במכביה. אך לא היחידה. בין היתר: בטכס הפתיחה השתתפו 1500 ילדים, שהשקיעו עמל רב בהכנת הטקס, בהדרכת

ע תה, משנסיימה המכביה השמינית, יש ביכולתי להפך את שתיקתי. אני מאשים את עסקני המכביה בכך, שי במחוללהם גרמו לשורת בזיונות, שהיהם עוד יגיעו אלינו מרחבי העולם. בזיונות אלה העיבו על השיגה והתנהגותם הנהדרים של הספורטאים. לולא בזיונות אלה, היתה זו מכביה נהדרת. עתה, בכאבל גדול, אני חושש שה

המאשים:

יוסף עובד

מנהל המכביה

הושף בעמוד זה את הביונות שהכתימו את "האולימפיאדה היהודית" בעיני הספורטאים בעולם. בגלל בזיונות אלה ביקש להתפטר מתפקידו, נענה להפצרותיו של סגן ראש-המשלה להמשיך בתפקידו עד לנעילה.

צבי וארשאביאק. הועלתה הצעה שכל ילד יקבל כרטיס חינם יחיד עבור אחד מהוריו. על אף העובדה שהמכביה היתה חלשה, וי נשאו הרבה מקומות ריקים, התעקשה הי גזברות וסירבה לתת את הכרטיסים. רק לאחר שווארשאביאק איים שהילדים לא יורו פיעו והטכס יתפוצץ, התקבלו הכרטיסים.

★ היה זה אבסורד שטכסי הפתיחה והנעילה לא הועברו במלואם בטלוויזיה. מכביה נועדה לכל עם ישראל, כולל תושבי קריית-שמונה ובאר-שבע. אבל העסקנים חיששו שהטלוויזיה תגנוב רוכשי כרטיסים.

★ מנהל הטכס, מנחם גלעד, התפטר מנהלת הוועד המארגן. הסיבה: הוחלט ש נערות יזהב — נערות שזכו במדליות-זהב —

מכביה השמינית תיזכר לרבים כאולימפיאדה של הגזענים היהודים. באשמת העסקנים, שהעזו לפי תוח בציד-מכשפות מכוער כדי לסלק שח-קנים לא יהודים — באמצע המאורע הספורט טיבי המרכזי של העולם היהודי, על אדמת מדינת-ישראל, ובחסותה העקיפה.

העסקנים גם לא דרשו את כל הגויים — רק את אלה שהיה להם נוח. שכן גם במישלחת הישראלית היה גוי — ערבי מוסלמי — אבל הוא זכה במדליית-זהב, בהרמת מישקולות. ראש המשלחת הישראלי לית הצהיר — וטוב שהצהיר כך — שכל חברי המישלחת הם יהודים כשרים. דוגמה נוספת: שני בלגים, למשל, הגדרו עליידי העסקנים כחצי-גויים — ומשום כך היו כשרים. במקרה, או שלא במקרה, שני חצי-גויים אלה הם בניו של מייסד מכביה-אנטורפן.

★ ★ ★

ע ניין רדיפת הגויים החל כשראשי המישלחות נתבקשו עליידי העסקנים לחתום על הצהרות שכל חברי מישלחתם הם יהודים. כאשר גיליתי זאת, ביקשתי להפסיק את השיגעון הזה. העסקנים הכבירו דים עני לי שאין זה ענייני, ושהם מגינים על תקנון המכביה.

התקשרתי מיד עם ליטכט סגן ראש-המשלה יגאל אלון, והודעתי שכאן נרקמת פרשת גזענות ברורה, הגולשת ומתקדמת ואי-אפשר יהיה לעצרה אם לא יינקטו אמצעים בעוד מועד. אלון דרש מייד הוועדה הבינלאומית למען המכביה, פייר גילדסגייט, ומייד הכבוד ד"ר רוברט אטלס, להפסיק עם זה. דרישתו זו באה עוד לפני שהעסקנים אסרו על נבחרת אורוגוואי בכדורסל להמשיך ולשחק, לאחר שנתגלו בה שני שחקנים לא-יהודים — שניהם, אגב, חברי מכבי ותיקים. העסקנים ציפצפו כמוכר על

כך נראתה הנעילה

לולא הביונות החמורים יותר, היה טקס הנעילה נחשב לבזיון רציני. המישלחות צעדו ברשלנות, ללא כל ניסיון לשמור על הופעה נאה, והמראה הכללי דמה לשוק הכרמל

במדינה

עסקים

שוחד

בעיריית תל-אביב

שני מקרי שוחד בקנה-מידה ענק הת- פוצצו השבוע בזה אחר זה. אחד מהם — במשרד הביטחון (ראה במדינה — שוחד ב- משרד הביטחון). האחר — במחלקת התב- רואה של עיריית תל-אביב.

פרשת השוחד בעיריית תל-אביב היתה מדהימה בהיקפה. אף החוקרים הוותיקים של מדור הרמאות הודיעו נוכח הגילויים. זמן קצר לאחר תחילת החקירה כבר הבינו ה- חוקרים שהפעם לפנייהם לא מיקרה שוחד רגיל. היה ברור שהגע פשה לאורכה ולי- רוחבה של מחלקת התברואה והרישוי של העירייה, החל מאותו פקח קטן שקיבל חפיסת סיגריות כדי לא לרשום דו"ח, וכלה באותו פקיד בכיר שקיבל מאות ל"י כדי לאשר רשיונות.

הפרשה הזכירה יותר ויותר את עסקי ה- מאפיה בארצות-הברית, שחבריה פרשו את חסותם על כל בעלי העסקים באזורם, גבו מהם תשלום קבוע תמורת הגנה.

עשרות עצורים. נוכח היקף הגי- לויים החליטה משטרת תל-אביב על צעד חסר-תקדים: היא אספה אליה את כל תיקי התברואה של בתי הקפה, הסטייקיות וה- מסעדות שנפתחו מאז החמישי ליוני 1967 — תאריך התחלת הכללית — החלה עוברת עליהם אחד אחד, והזמינה לחקירה את בע- לי העסקים. תוך זמן קצר החלו מתבצעים מעצרים בשיטת הסרט הנע. עד היום כבר מעורבים בפרשה למעלה ממאה איש. עש- רות נעצרו ושוחררו בערבות — ועדיין אין זה הסוף: „המשטרה עדיין בתחילת החקיר- רה, ומעצרים נוספים צפויים עקב בדיקת תיקים חדשים“, גילה השבוע לכתבת העולם הזה דובר משטרת מחוז תל-אביב, רב-פקד עמוס אריכא.

אלף ל"י שוחד. הפרשה האפלה הת- פוצצה כאשר התקבלה במשטרה ידיעה מ- אלמוני על אודות מהנדס-ארכיטקט מסויים, שנעשה פופולארי מאוד בין בעלי הסטייקיות והמסעדות בעיר, וכולם ביקשו דווקא את שירותיו בעיבוד תוכניות בנייה. לדברי ה- מודיע האלמוני, היתה לפופולאריות זו סי- בה: פקחים בכירים במחלקת התברואה של העירייה רמזו לבעלי העסקים כי אם יפנו למנהל זה, תאושר תוכנית הבנייה במהיר- רות. בתמורה קיבלו מהמנהל אחוזים. המשטרה, שחשדה מזה זמן רב בכך ש- פקחים עירונניים מקבלים שוחד, מיהרה ל-

חשוד בשוחד גריקוב

„אולי השותף שלי נתן...“

עצור את המהנדס. למרות שבתחילה שתק כדג, נשבר החשוד לאחר חקירה ממושכת, החל מדבר. הוא הודה ששילם שוחד לתב- רואן בכיר בשם אברהם בן משה, שנהג לשלוח אליו בעלי סטייקיות ומסעדות כדי להכין להם תוכניות בנייה — וקיבל ב- תמורה מן המהנדס 100—200 ל"י לכל ל- קוח. הוא גם הודה שבן משה לא היה ה- יחיד. היו עוד רבים מבין הפקחים, בדר- גות נמוכות יותר, שסיפקו לו עבודה — (המשך בעמוד 22)

• שמו נאסר לפירסום.

אנו הולכים להסתדרות

נעשה להם בהסתדרות מה שעשינו להם בכנסת!

אין לנו מנגנון. רוצים לשלול מאיתנו אפשרות סבירה להסביר את דעותינו בטלוויזיה וברדיו. לא קיבלנו כסף מהמס הפוליטי. לכן:

התנדב לפעולה!

כל אחד היכול לעזור לנו בימים אלה, והמוכן להקדיש מזמנו למיבצע, בבוקר או בערב, מתבקש לטלפן למטה הבחירות הארצי, מס' 222145, 222146, תל-אביב.

תלמיד תיכון!

קריאה זו מופנית במיוחד אליכם. אין לכם זכות בחירה — אך יש לכם הזכות והאפשרות להשפיע בדרך זו. התי- נדבו לפעולה! בואו למטה הארצי, רחוב גליקסון 8, תל- אביב, או טלפנו למס' 222145.

שילחו לנו תרומות!

איננו מזלזלים אף בתרומה של לירה אחת! פעולות חיוניות שלנו מתעכבות מחוסר כסף!

חוגי בית

דוברי התנועה יעמדו ברצון לרשות חוגי בית. כל חבר יכול לזווג חוג במקום מתאים. נא להתקשר עם המטה בתל-אביב, מס' 222145, או המטה בחיפה, מס' 715404.

מיפגשי פעילים ואוהדים לאירגון המיבצע, בהשתתפות

אורי אבנרי, יתקיימו בשבוע זה:

● בתל-אביב
ביום ב', 18.8.69, בשעה 8.30 בערב,
ב„בית ציוני אמריקה“.

● בבאר-שבע
פגישת הפעילים המקומיים ביום ב',
18.8.69, בשעה 8.30 בביתו של דן
לחמן, רח' האבות 80 (מאחורי הפיקוד).

● בעכו ונהריה
ביום ה', 14.8.69, בשעה 8.30 בערב,
בקפה „צור" בעכו.

● בחולון
ביום ד', 13.8.69, בשעה 8.30 בערב,
בקפה „ששת הימים“, רחוב סוקולוב
8, חולון.

ספרו של אמנון זכרונ

עומד להופיע:

1 מול 119

אורי אבנרי בכנסת

ספר גדוש חומר, המכיל את פירוט פעולותיה, גאומיה ויוזמותיה של סיעת העולם הזה — כוח חדש בכנסת בענייני חוק, מרחב, בטחון, כלכלה, חברה, כפייה דתית וזכויות האזרח.

אם אתה אחד מ-14,124 האזרחים שהכניסו את סיעתנו לכנסת, או אם אתה מתכוון להכניסה לכנסת הבאה — אסור לך להחמיץ ספר זה!

מה שעשינו בקולך בארבע השנים שעברו
מה שנעשה בקולך בארבע השנים הבאות!

תשקיף

ישקלו העמדת איסר הראל לדין

גילוייו הסנסציוניים של איסר הראל על מחתרת מס' בתוך צה"ל, ועל הסמנת מכשירי ההאזנה במשרדו של מאיר יערי בשנת 1954, כבר עוררו את הורשה להעמיד את איסר לדין.

כממונה על שירותי הביטחון לשעבר כפוף איסר הראל לתקנות האסורות על עובדי מדינה לשעבר לגלות סודות מדינה, שהתגלו להם תוך כדי עבודתם. הראל חשף סודות של שירותי הביטחון, במלחמת הבחירות שלו מטעם רשימת ממשיכי רפ"י. כנגד התובעים להעמידו לדין במפלגת העבודה, טוע' נים אחרים כי אין צורך להגיב על דברי איסר, כדי לא לייחס להם חשיבות רבה.

אולם נראה שיעקב כהן, כיום ראש מועצת קריית אונו מטעם מע"י, יגויים להתקפת-נגד על איסר. כהן, שעמד בראש הש.א. - שירות הידיעות של משרד-האוצר - ינסה לערער את דמו' תו של איסר הראל, כמי שעמד בראש שירותי הביטחון.

השגרירים זועמים

הסעיף הביטחוני-מדיני שהוצע למצע של מע"י, ה' קורא לסיפוח רצועת עזה, שארם-אל-שייך, דרום סיני והגולן, ולקביעת הירדן כגבול הביטחוני של המדינה, עורר תגובות שליליות ביותר מצד נציגים ישראלים בחו"ל.

אחד השגרירים, כמויחד, דיווח על תוצי אות חמורות מאוד שהיו לפירסום זה. כל יתר השגרירים עמדו על הנזק שפירסום זה גרם למערכות-ההכרה של ישראל, דיווחו על הרס מאמצים של שנתיים.

דו"חות אלה היו אחד הגורמים שדחפו את גולדה מאיר להצהיר, בנעילת ועידת רפ"י, כי "לא יהיה נושא שלא יהיה פתוח למשאומתן" עם הערבים.

מונעים מבן-פורת לפרוש

לפחות ח"כ אחד נמצא במצב קשה, מאז התייצבותה של רשימת ממשיכי רפ"י לבחירות להסתדרות. והו ח"כ מרדכי בן-פורת, שהתנגד מלכתחילה לאיחוד עם מפא"י, ושלא הסתיר את כוונתו להצטרף לבן-גוריון ברגע שזה יקים רשימה משלו.

אולם חבריו ברפ"י מונעים זאת ממנו בימטע ככוח, דורשים ממנו להמתין עד שיובהר עתיד היחסים בינם לבין צמרת מע"י.

קרגמו רוצה להיות שר

ח"כ ישראל קרגמן אינו מסתיר את שאי' פתו להיות שר המיסחר והתעשייה, בממ' שלה הבאה.

במקומו כיו"ר ועדת הכספים של הכנסת הציע את מזכ"ל ההסתדרות המתפטר, אהרן בקר.

ראשי המפד"ל עולים על דיין

צמרת המפד"ל מתכוננת להבהיר למשה דיין, כי אינו צריך לקחתה בחשבון כשותפה לקואליציה. במיק' רה שיפרוש ממע"י.

אחרי שגם השר חיים משה שפירא, וגם יצחק רפאל, הכריזו שאינם מאמינים בסר' כווייו של דיין להצליח אם יפרוש, עומד ביטאון מפלגתם, "הצופה", לעלות על דיין, להציגו כהספן ותכסיפן - ולאידווקא כי מנהיג לאומי.

מע"י מחפשת ח"כ מהנגב

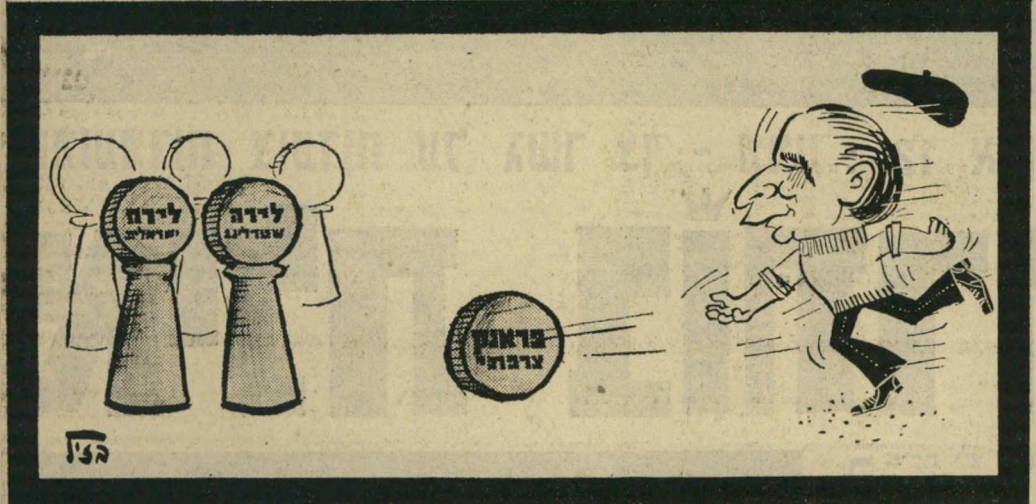
שלושה חודשים לפני הבחירות טרם סוכם מי יהיה נציג הנגב ברשימת המועמדים של העבודה לכנסת.

להציג את מועמדותם למועצת הכירה בבחירות הקרו' בות. בין האישים אליהם פנה כבר קולק: עארף אל-עארף, ההיסטוריון הפלסטיני הידוע, וחתאם מסודה. פוכווי הצלחתו של קולק, לפחות בכל הנוגע לגיוס מנהיגים בעלי שם: אפסיים. עארף אל-עארף כבר סירב, כשהוא שומר את נימוקיו לעצמו, ואילו מסודה עדיין לא סירסם את תשובתו. הפיתרון בו עשוי קולק לנקוט: גיוס כמה פקדי עירייה וסונקציונרים אחרים, כתחליף למנהיגים.

מאבק פנימי במפד"ל על השרים בממשלה הבאה

עתידם של השרים יוסף בורג וזרח ורהפטיג בממשלה הבאה, מוטל בספק. בתוך המפד"ל מתגבש רוב התומך בכך, שמלבד משה חיים שפירא ייצגו את ה' מפד"ל בממשלה הבאה יצחק רפאל וח"כ מיכאל חזני, השואף לקבל לידיו את תיק השיכון.

ההכרעה בנושא זה הוטלה על שני אנשי מנגנון אפ'י רים במפד"ל, י. פישלר ור. בן-נתן, שיצטרכו להכריע בנושא הייצוג בממשלה הבאה. מאבק נוסף מתחולל

גם בין שבעה אישים במפד"ל על מקומות ריאליים ברשימה לכנסת. המשתתפים במירוץ הם הרב משה צבי נריה, ד"ר אבנר שאקי, אברהם מלמד - מנהל המוסדות הכלכליים של המפד"ל, הדי'ר גולדשמידט, הדי'ר י. רוזנברג, עורך-הדין חיים בסוק וזאב המר.

כן נראה שבראש רשימת המפד"ל לעיריית תל-אביב לא יעמוד עוד אברהם בויאר. נראה שמיכאל חזני יעמוד בראש הרשימה, ויחתר על מקומו אחרי הבח' רות, למועמד השני שיבוא אחריה, ושלא יהיה בויאר.

עסקני המפלגה מחזירים לאחרונה אחרי אישיו ציבור שונים בדרום, בנסיון לשכ' נעם להסכים להיות מועמדים מטעמה ל' כנסת.

עד כה דחו את ההצעות אליהו נאווי, ראש העיר באר-שבע, ואריה מאיר, ראש המועצה המקומית בקריית-גת. שניהם מבכי רים להמשיך בתפקידם הנוכחי. לעומת זאת נענה לה' צעת שליחי פינחס ספיר, יונתן יסרן, ראש המועצה המקומית בשדרות. יסרן נוסה לקבל את ההצעה בתנאי שיובטח לו מקום ריאלי, אך גם הוא טרם החליט סופית אם כדאי לו לחתור על משרת ראש-המועצה.

סופר ילדים יעזוב את מישרתו

סופר ילדים ידוע, שזכה לאחרונה לפר' פולריות גדולה בין הילדים, עומד לפרוש ממישרתו הנוכחית ולקבל על עצמו תפקיד אחר.

קולק מנסה לגייס פלסטינים

טדי קולק, ראש עיריית ירושלים, עורך בימים האח' רוניס מסע-גיוס בין אישים פלסטינים, במאמץ לשדלם

שערוריה בבחירות להסתדרות-עובדים-לאומית

שערוריית שחיתות סבבירות להסתדרות-העובדים-הלאומית תיחשף השבוע, אחרי שסניף הסתדרות זו בפתח-תקווה הקדים את הבחירות, שנערכו בשבוע שעבר.

הבחירות הוקדמו אחרי שמזכיר הסניף, שלמה פי' נשטיין, טען כי הוא חייב לצאת לריסוי בחו"ל ובלעדיו לא ניתן לקיים את הבחירות בסניף. פי'נשטיין אף הציג אישורים רפואיים.

עתה הסתבר כי פי'נשטיין כלל לא יצא לסיסול רפואי אלא כחבר משלחת כדורגל לגרמניה. כן הסתבר, כי ברשימות המועמדים אושרה זכות בחירה לנערים בני 14, 15, ו-16, בעוד שהחוקה קובעת כי רשאים לבחור רק בני 18 ומעלה.

גילויים אלה עלולים לפגוע במרכז החופ' ש', שראשי הסתדרות-העובדים-הלאומית משתייכים אליו.

המועמדות צועדות על גשר צף - ממול: 12 אלף חושבי אילת מכסים את פניו

אילת בוחרת נסיכה

שיו היו בחרים את הנסיכה בתל-אביב במיסגרת תחם המים. פעם אף נבחרה המלכה בשביציון. השנה החליטו שמוליק תגר, מנהל קרן התרבות שוג'יקי פרגר, חבר מועצת העיר, שאם בחרים כבר נסוף — מדוע לא לעשות זאת במקום עצמו? במרץ לעבודת ההכנה. הרעיון הלהיב כל-כך את כל הקשור עד-שכולם נרתמו למשימה בכוחות משותפים. המלונות שבא ואילת שיתפו פעולה, כל העיר אילת עזרה להם דובר אגד, מרוכי שיפמן, קם בשבת ב-4 בבוקר כ להעברת 600 קילו הצידור של התיזמורת אל מקום ה

ב אילת יש 14 אלף תושבים. 12 אלף מהם היו במוציא-שבת על החוף, שהיה מכוסה בצבעים: אוהלים ציבעוניים, מחצלות, דגלים, בגדים סירחוניים קיצוניים של נשים ונערות שזופות, אבטיחים עם לבבות אדומים מבהקים לאור הורקורים, ערימות של פירות עסיסים. כל אילת באה לחגוג את בחירת נסיכת ים-סוף.

למעלה האירו הכוכבים והירח, למטה נצי צו הדגים מתוך האורות שהאירו את הים, משמאל הציצו אל החגיגה האורות של עקבה, ומימין נמנמו בשקט האורות של אילת, המטפסת על ההר.

בתוך המים היתה מונחת במת-ענק ומ-סביבה שטו ביאסטה הציבעונית של חיימקה 12 היספהיות המועמדות לתואר נסיכת ים-סוף.

הקהל הרע, הביקנים הקטנטנים של אלסטקס שעל הגופות הצעירים של היפה-פיות לא הסתירו את מה שלא היה צורך להסתיר. היפהפיות חייכו אל הקהל בחיוך כים בוהקים ונופפו אליו בידיהן.

גדי יגיל, שהגיע לאילת ישר מטיוול בי סקנדינביה, עמד על פרח ענק, ששט בתוך הגלים, כשעליו התיזמורת והאמנים.

הקהל עקב אחריו מהחוף. להקת הכוכבים הכחולים, שזכתה בפרס הראשון בפסטיבל הקצב, עזרה לו בצלילים עליונים שידיהו מלהרים הכחולים שממול.

ראש עיריית אילת הראה דוגמה ספור-טיבית, לבש בגדים ושחה בשחייה קלילה אל הבימה ואל הבנות. אורי אבנרי, גם הוא בבגדים, שחה אל הבימה אחריו, ובעיקר בותיהם קפצו למים שני השופטים הנוספים, מרקו תורג'מן וג'יקי פרגר.

כשהזמרת אילנית עלתה לבמה, היתה השעה כבר מאוחרת. אבל ההמון לא הראה שום נטייה לעזוב את המקום, והלהיב אותה במחאות-כפיים קצובות. צמד זמרי הזהב הופיע עוד לפני והקהל דרש שהלילה יימשך ויימשך ויימשך.

הן מגיעות
באוטובוס ממוזיאון אורן של אגד, שהביא אותן מתל-אביב. גם חברת ארקיע השתתפה בהסעת משתתפות.

ה רעיון שה בחירת נסיכת ים-סוף על חוף ים-סוף נולד באילת. עד עכ

ספינת היפהפיות
השיטה את המועמדות ממקום הריכוז שלהן אל הים הצפה, שם הן רואיינו. מועמדת מס' 7 מתכור ננת לעלות על הבמה. מצד שמאל נראית שולה תבור, אשר אירגנה את נשף ההכרזה.

היום כולו הזהיר באלפי אורות. משני צידי הבמה האירו בגובה של עשרה מטרים שלטים של הלנה רובינשטיין, ושעון טיסו ענק בגובה של שמונה מטר. וכשריקי כץ, זאת שנבחרה לאחר מכן לנסיכת ים-סוף, עלתה על הבמה וסיפרה בקול מתנגן שהיא חברת הנבחרת הלאומית בכדור-עף, שאחיה הוא חובש צנחן, ושהיא עצמה מצטיינת בשחיית קראול אבל היא הגיעה לאילת עם 39 מעלות חום והיא פוחדת להיכנס למים — כשהיא סיפרה כל זאת והעיניים הירוקות שלה האירו כמו שני איזמרגדים, והשיער הארוך שלה התנופף קלות ברוח הקלילה, אז, אומרים אותם שראו את הדברים, החל שעון הטיסו לטקטק מהר מרוב התרגשות.

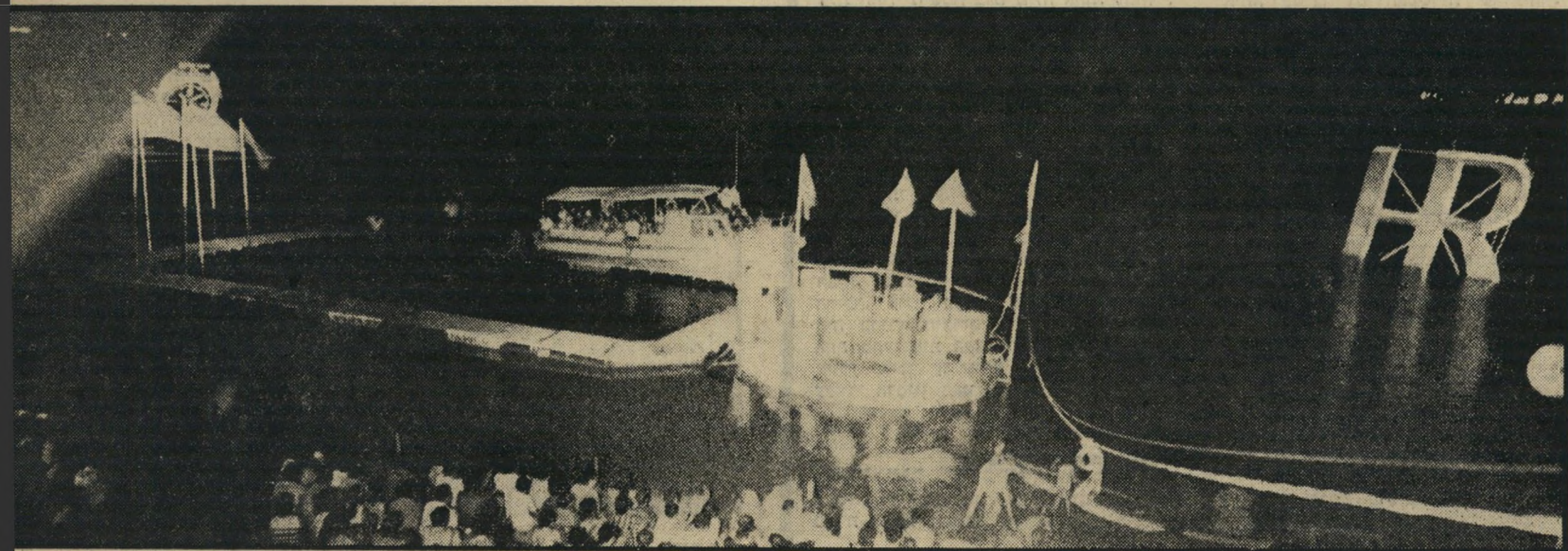
★

כ סגנית שנייה נבחרה האילתית היחידה בתחרות. אתי אבירגיל, הלומדת עדיין בשנה שנייה בתיכון, וכסגנית ראשונה נבחרה היפהפיה הבלונדית ציפי לוחין, שהוגימה בפני הקהל שחיית קראול שוטפת ויפה, לא פחות מזו של ראש העיר. המלכה הוכתרה עלידי אורי אבנרי, הסגן גית הראשונה הוכתרה עלידי אשר אזר, ראש עיריית אילת. הטכס כבר נגמר, הן אורות שבעיר הערבית, באופק, ושבעיר היהודית, על ההר, כבר כבו. אבל הקהל שעל החוף לא רצה ללכת לישון. הם ישבו בחבורות, צלו דגים על מדור רות, שרו, החליפו רשמים, ובעיקר צחקו מכל ההמצאות הקומיות שהמציא בפניהם גדי יגיל, שלא התעייף אפילו לרגע. בחמש בבוקר נפרדו תושבי תל-אביב מתושבי אילת. הבטחת-הפרידה שלהם: ל- התראות בנשף בחירת מלכת המים, ב-2 בספטמבר, בהיכל התרבות.

כתר לנסיכה

זה הוא הרגע הגדול. חבר השופרים — כולם בבגדי ים — החליט כי תואר נסיכת ים-סוף מגיע לריקי כץ. חבר ועדת השופטים, ח"כ אורי אבנרי, ממלא את התפקיד הנעים, מניח על ראשה של הנסיכה את כתר הכסף, אשר עוצב במיוחד עלידי אמני-התכשיטים

רחל ואלי גרא מיפו העתיקה. על פני הנסיכה הנבחרת ניכרת התרגשות עמוקה מפאת החחייה המרגשת העוברת עליה. מצד שמאל עומד סולן להקת הכוכבים הכחולים, שהנעימה את הערב במיקצביה. המקוריות בעריכתו של ערב הבחירה, ומצבי-הרוח המרומם של הקהל גרמו לכך שהצופים לא רצו לעזוב את המקום עם סיום המופע.

החזיון הלילי

מתוך מימיו הנוצצים של מיפרץ אילת התנשאו מיבנים שראו כאילו נוצרו בסיפור-אגדה לילדים. במרכז צפה במה, וממנה התמשכו גשרים. מאחורי הבמה נראית ספינת-הטיולים שהעבירה את המועמדות

אלה. מימין, באותיות זוהרות, סמל חברת הלנה רובינשטיין, שגם הטיסה את המאפרת הראשית שלה, אלישבע חיימובסקי, כדי לאפר את המועמדות. משמאל: שעון ענק של חברת טיסר, שהעניקה שי לנסיכה הנבחרת, נוסף לעשרות המתנות שקיבלו הנבחרות האחרות.

המנחה שהפליא

גדי יגיל מראיין אחת המועמדות. הוא בא לנשף ישר מן המטוס שהביאו מ"טיוול באירופה. גדי הוכיח שליטה מופלאה במתרחש, למרות הנשף יוצא-הדופן.

בת אילת

אתי אבירגיל, תלמידת תיכון, זכתה בתואר סגנית שנייה של הנסיכה, וגם לנשיקה מאת חבר מועצת העיר ג'קי פרגר, הרוח החיה באירוע.

ראש העיר מנשק

שיקה חמה לסגנית הראשונה, לתשואות הקהל. מעניק ני

(המשך מעמוד 18)

תמורת תשלום נאות. הוא ידע גם לספר כיצד ביה"הקפה תקה ברחוב הגליל 9 ב' תחנה המרכזית, שילם לו 1000 ל"י - כדי שיעביר, יחד עם התוכנית לאישור, לידי הפקח האזורי.

בעיריסקים נתקפו פאניקה. בן משה נמנך הקומה ורחב הגרם, גרוש ואב לאמישה ילדים, נעצר בחמישי ליוני, אך למרות חקירתו הממושכת של רב־פקד בן ימין ויגל, סירב החשוד לשתף פעולה, הכחיש בעקשנות הכל. בלית ברירה, הוא הואשם רק על סמך הודאתו של המנהגס, בשני מיקרים של לקיחת שוחד - פעם של 200 לירות ופעם של 300 לירות.

כאשר היו גם המנהגס וגם בן משה בידי המשטרה, נתקפו בעלי העסקים בתל־אביב בפאניקה. היה ברור להם שאם שניים אלה יספצו סיהם, עלולים רבים מהם למצוא את עצמם מאחורי סורג וברירה.

ארבעה ימים לאחר מעצרו הראשון, ה" בא בן משה שוב בפני שופט שלום. כי בינתיים גילה מדור הרמאויות פרט חדש: בן משה קיבל מבעל סטייקה מסוימת 250 ל"י שוחד, אולם דרש עוד 150 ל"י. כאשר נתקל בסירוב, איים ברישום דו"ח.

"אורי השותף שלי שיחד". הפר" טים החדשים על מעשי השוחד של בן משה התקבלו במשטרה מפיו של פקיד־תברואה בכיר אחר. פקיד זה התגלה למשטרה כי עקבות הודאתו של המנהגס, הוא נעצר מיד - והחליט לשתף פעולה על מנת לזכות ביחס מיוחד. ואכן, בתמורה, נאסר שמו לפירסום והוא שוחרר בערבות.

פקיד זה נתן לכדור השלג המידרדר דחי פה נוספת. בין השאר גילה, כי בעליו של ביה"הקפה והקונדיטוריה דיוחנה בתחנה ה" מרכזית הלעיסו אותו בשוחד במשך שנים. הוא גילה כי בעלי הקפה - נחמן בהריר, יעקוב גרבוב ויונה הרצמן שילמו לו במשך שנים 50 ל"י כל פעם שנכנס לרשום דו"ח. בעקבות עדות זאת נעצרו השלושה. גר" בוב והרצמן שוחררו כעבור עשרה ימים, ואילו בהריר בילה שלושה שבועות בבית הסוהר. טען השבוע יעקב גרבוב בפני כתבת העולם הזה: "אני לא נתתי שוחד. אם בהריר נתן או לא, אינני יודע. אצלנו יש גוהג ש"

מתלוננת כהן
"לא הבנתי למה..."

ל אחד מן השותפים חופשי להוציא 100 - 20 לירות לחודש למען העסק לפי הבנתו, אף אחד לא מבקש ממנו דין וחשבון. אני פילו לא שאלתי את בהריר אם הוא נתן ו לא. אותו עצרו ללא עוול בכפי. רב־פקד נימין ויגל קרא לפקיד שקיבל שוחד, ושאל ותו לגנד עיני אם נתתי לו שוחד. הפקיד כחיש ואמר שלא. אפילו את האוסטו שלי נתנו לי להתחזיר הביתה".

גם הרצמן ובהריר הכחישו שנתנו שוחד. קיד העירייה עצמו הצביע רק על בהריר על האדם ממנו קיבל את הכסף. יחד עם ות, כשהובא בהריר מחדש בפני שופט ה" לום, טען פרקליטו, עורך־הדין משה שחטר, "המשטרה מבקשת את הארכת מעצרו רק ומצער־לחץ נגדו."

אם דשמונה ידדים. אנשי עסקים שירים, היכולים להרשות לעצמם לשלם וחד לפקחים מתוך רוחותיהם הנאים, לא היו זורבנות היחידים בפרשה. היו גם קורב-

נות מסוג אחר - כמו שרה כהן (45). אחד הפקחים שנעצרו היה זה הממונה על איזור רמת־ישראל וביצרון, שם עמדה ה" סטייקה של שרה כהן. ספרה השבוע שרה בדמעות בעיניה ל" כתבת העולם הזה:

שנה וחצי כבר אני מתדפקת על דלתות מחלקת התברואה - ועדיין לא קיבלתי ר" שיון לסטייקה שלי, שפועלת בצומת ביצרון-דסהמכבים.

שילמתי עשרת אלפים לירות דמי־פתח עבור חנות־מכולת, כדי להפוך אותה ל" סטייקה. באתי לעירייה לבקש רישיון. ב' תחילה לא רצו לתת לי בכלל. רק אחרי שרצתי כמה פעמים והבאתי אישורים ממש רד הסעד שאני בלי בעל, ועלי לפרנס שמו" נה ילדי, אישרו לי. אבל קודם אמרו שעלי להביא תוכנית ממהגנס. ממחלקת התברואה שלחו אותי למהגנס בשם אולר.

הלכתי אליו ושילמתי לו כמה מאות ל"י רות בשביל התוכנית. הבאתי את התוכנית לעירייה, ואמרו לי שזה בסדר. הייתי כבר מאושרת. סידרתי את הסטייקה והתחלתי ל" עבוד. פתאום יום אחד נכנס אלי פקד ו" אמר שזה לא בסדר. חסר שערון־מים. רשם לי רפורט. שילמתי קנס 80 לירות, וסידרתי שערון־מים. אחרי זה שוב פעם בא ה" פקד, אותו סקה. ורשם לי עוד רפורט. שאלתי אותו על מה הפעם? אמר שהסטיי" קיה מלאה עשן וצריך לעשות ארובה. עד שלא אעשה ארובה לא אקבל את הרישיון. אבל אני אין לי כסף לבנות ארובה. באיזור שלנו אין קולנוע ואפילו לא בית־ספר ת"י כון. אני מוכרת בקושי 50-60 פיתות ל"

מנהל רישיו ותברואה פיפר
"... אין תגובה"

יום, יחד עם הספלא. אז מאיפה יהיה לי כסף לארובה?

חצי שנה זה נמשך כבר ככה עם האר" בה. פעמיים בשבוע אני כאן בעירייה, ולא מצליחה לקבל רישיון. בינתיים כל הזמן היו הרפורטים אוכלים לי את הפרנסה. ר" כל הזמן לא הבנתי למה לא נותנים רישיון. עכשיו, כשקראתי בעיתון על השוחד ל" פקחים בעירייה, וכשנודע לי שגם הפקח שלנו נעצר - הבנתי הכל. אם הייתי משלם לו שוחד, כבר היה לי מזמן רישיון. הייתי משלמת לו 200 לירות - והרישיון היה בידי. על הרפורטים, לעומת זאת, כבר שילמתי יותר מאלף לירות - ועדיין אין לי רישיון.

פיפר לא מצפצף. על עוצמתה של שערוריית השוחד מעידה יותר מכל העובדה, שהיא הצליחה לזעזע אפילו את הנהלת ה" עירייה, שבודרך כלל אינה נוטה להתרגש בקלות. אחרים מחברי הנהלה שוקלים כי רגע את האפשרות לתבוע ממנהל מחלקת התברואה והבינוי, יצחק פיפר, להתפטר מ" תפקידו, לאחר שנתגלה כי מחלקתו היתה מוכת־שוחד מכ־רצל ועד ראש. מה גם, ש פיפר מייצג בועדת הרשימות העירונית לא רק את העירייה, אלא גם את משרד הבריאות.

על דעתו של פיפר עצמו בנידון לא ניתן לעמוד. כאשר נתבקש על־ידי כתבת העולם הזה להגיב על הפרשה, סירב. "מי שרוצה פרטים", הסביר, "שיטנה להנהלת־העירייה."

• שמו נאסר לפירסום בצו בית־המשפט.

נבחרות

דבר. גם חפצי הערך שהיו על הנרצחים נותרו על גופותיהם.

האפשרויות האחרות, כי הרצח בוצע על רקע פוליטי או על רקע של נקמה אישית, נפסלו גם הן. קיימים כמובן יסודות קיצוניים בארצות־הברית, הרואים ברומן פולנסקי קומוניסט שהגיע לארצות־הברית מ" מדינה קומוניסטית, כדי לזרוע בה את זרעי הסכנה האדומה. אולם אין זה מתקבל על הדעת שאירגון לאומני קיצוני יפרע את החשבון עם אורחים מיקריים בביתו של פולנסקי ולא עימו עצמו.

גם האפשרות של נקמה על רקע רומנטי או אחר נראתה בלתי סבירה. פולנסקי ושרון ניהלו אורח חיים של היפיסט מאז נישאו בינואר 1968. קודם לכן חיו ביחד שנתיים כבעל ואשה ללא נשואין. את מר" בית זמנם בילו דחאק בלונדון, בה בחר פולנסקי לחיות וליצור, אחרי שנטש את פולין מולדתו. לא היו להם אויבים אישיים. האדם היחיד, שיכול היה לרצות לנ" קום בהם, היה מאהבה לשעבר של שרון, גיי סברינג - שנרצח אף הוא בדם קר. היתה כמובן גם האפשרות שהרציחות בוצעו בידי פסיכופאט שנתקף אמוק. אולם פסיכופאטים כאלה אינם מסתכנים על פי רוב בחזירה לבתים בהם נמצאים אנשים רבים. הם בוחרים את קורבנותיהם כבר דיים או באופן מיקרי תוך שמירה קפדנית על כללי הזהירות, לבל יתפסו. ואילו כאן ברור היה שרצח שרון טייט וחבריה תוכנן בקפדנות, בוצע ככל הנראה בידי יותר מאדם אחד, ונועד למלא מטרה שטנית, כפי שהוכיחה הכתובת "חור" ש" נמחה בדם על הדלת.

כל הסימנים הצביעו לכיוון אחד: מבצעי הרצח השתייכו לקבוצה שבה פגע רומן פולנסקי. עתה נקמו את נקמתם בצורה אל־אנושית.

★ ★ ★

זעקות מקפואות־דם

רומן פולנסקי, במאי פולני צעיר, נמנך קומה ורחוק מלהיות יפה־תואר, התפרסם בעולם המערבי עת הוצג שם סרטו הפולני סכין במים. ב־1963 עזב את פולין והחל לביים סרטים במערב, תחילה בלונדון, ואחר־כך גם סרטים אמריקאיים.

שעות הבוקר המוקדמות של יום השבת האחרון, הגיעה עובדת־הנקיון ויגל פריד צ'פמן לחילה הצבועה אדום, ברובע המגורים היקר בלי־איייר בלוס־אנג'לס. מזה מיספר חודשים נמצאה החילה המפוארת בשכירותם של צמד אנשי הקולנוע הידועים - הבמאי רומן פולנסקי ואשתו, הכוכבת ההוליוודית שרון טייט.

כשנכנסה עובדת הנקיון אל המדשאה המקיפה את החילה, קפאה בבעתה. על הדשא היו שרועות שתי גופות של גבר ואשה בלתי מוכרים לה. ממכונית לבנה שניצבה בסמוך ביצבץ גופו של גבר ש" ראשו היה מכוסה דם. וינספריד צ'פמן ויגל אל הבית כדי לטלפן ולהזעיק את המש"טרה. אולם כשנכנסה לחדר המגורים, הת" גלה לעיניה מחזה אימתני עוד יותר: על חבל מוכתם בדם, שהשתלשל מקורת התיק"רה, היו תלויות שתי גופות. האחת היתה גופת גבר. הגופה השנייה, של אשה לבושה בתחנתוני מיני ובחזיה בלבד, היתה גופתה של שרון טייט בת 26, אשתו של פולנסקי, שהיתה בחודש השמיני להריונה. על דלת החדר נרשמה בדם מילה אחת: "חור". שאר הקורבנות, שנרצחו בצורה אכזרית בשיטות שונות, מירייה ועד דקירת סגיון, היו יידיהם ובני־בתים של טייט ופולנסקי. היו אלה אביגיל פולגר (26), בתו של איל"קה נודע; מסיק הסרטים הפולני ויצקי סריקובסקי (39); ספר האופנה ההוליוודי גיי סברינג, שהיה ארושה של שרון לפני שנישאה לפולנסקי, וסטיב פארנס בן ה־19, צעיר בלתי־דיוע.

כשהגיעו חוקרי משטרת לוס־אנג'לס למ"קום, הם עצרו מיד כחשוד ברצח את ויליאם גארטסון (19), אחד מעובדי משק הבית, שהסתתר בביתן האורחים שבחצר החילה. אולם כעבור שעות מיספר כבר היה ברור לחוקרים כי הם ניצבים בפני אחת מתעלומות הרצח הנוראות של המאה, איומה כליכך, עד שהיא כימסע בלתי נתפסת על־ידי הדמיון האנושי.

נקמה אי־אנושית

רוצחים לא ביצעו את הרצח ה" המוני לשם שו"ד. בחיפושים שנערכו בזירת הרצח הסתבר כי לא נגנב מהבית

ביום החתונה

שרון טייט והבמאי רומן פולנסקי ביום החתונתם, שנערכה בלונדון בינואר 1968. בחתונה הופיעו שניהם כהיפים, כששרון לובשת שמלת־ילה מיני. בלילה ערכו מסיבה עלוזה ורעשנית במועדון פלייבוי.

אותה זוועה עצמה בוצעה באשתו ההרה

התכשפים

מה שאיפיון את סרטיו היו נושאים מפתחים והסאדיסטיים, ואחירתם החולנית והמחלחלת. ואומנם דווקא בשל הצלחתו זו ליצור סיגנון אמנותי חדש בסרטי-האימים, ראו בו במערב גאון קולנועי. את שרון טייט הכיר פולנסקי לראשונה ב-1965, כשעמד להסריט פארודיה על סרטי האימים ההוליבודיים בשם קוטלי הערפדים או סלח לי, שיניך בצווארי. מפיק הסרט היה אלה-הסרטים ההוליבודי מרטין ראנסי הוף, שאותה שעה השתעשע בתוכנית מב-דחת. ראנסהוף רצה להוכיח "שניתן לקחת כל נערה יפה, שהיא בעצם אפס אחד גדול, ולהפוך אותה, בעזרת פירסום וכסף, לכוכבת קולנוע נערצת". לשם כך בחר בשרון טייט, כוכבת שהופיעה בתפקיד זעיר ב-

אמבט עתיק, שלח את התמונות לירחון העירום פלייבוי, שפירסם אותן ללא ידי-עתה (ראה שער אחורי). אולם בתום ההס-רטה כבר הפכו השניים לזוג נאהבים. הם לא יכלו להינשא כיוון שפולנסקי, שהוא כיום בן 33, טרם קיבל את הגט מאשתו שנותרה בסולין. הם חיו יחד שנתיים עד שנישאו. אפילו העיתונות הלונדונית יצאה מגדרה בספרה את סיפור חתונתם. שרון הופיעה למשרד רושם הנשואין כשהיא לבושה בשימלת מיני לבנה עם שרוולים ארוכים, נעלה ב-נעלי באלט ופרחים שזורים בשערותיה. פולנסקי לבש לחתונה חליפה מתקופת אדוארד. לפני חודשים ספורים, כשהתברר ששרון

האהבה האגדית

שרון טייט ורומן פולנסקי על מירפסת ביתם בלוס אנג'לס, שם נמצאה השבוע שרון תלויה עם ארבעה מידידיה, שנרצחו כנראה על ידי כת דתית שפולנסקי פגע בה בסרטו תינוקה של רוזמרי.

סידרת סרטי הסלחנייה על פייטון פלייס. שרון היתה בתו של רביסון בצבא ארצות-הברית, שגדלה באיטליה, שם שירת אביה אחרי מלחמת העולם השנייה. לאחר שהשקיע סכום של 200 אלף דול-לאר במסע פירסום לשרון, עמד ראנסהוף על כך שפולנסקי יתן לה את התפקיד הראשי בסרטו. פולנסקי לא התלהב לרע-יון. הוא ניהל אותה תקופה רומן עם-השחקנית האמריקאית ג'יל סט. ג'ון, והבטיח לה כבר את התפקיד הנשי הראשי בסרט. שרון נראתה לו חסרת כל אישיות, נטולת-יופי ונעדרת כישורין. אך הוא נאלץ לקבל עליו את הדין, אולם לא לפני שהעמיד את שרון בכמה מיבנתים. יום אחד, שעה שטייל עימה ברחובות לונדון, תפס אותה לפתע והפילה על המד-רכה. היא היכתה אותו וברחה ממנו. כש-הצליח לפייס אותה, הביא אותה לדירה חשוכה, כיבה את האור, והתגנב מאחוריה כשהוא לובש מסכה מבעיתה של פרנקי-סטיין ומשמיץ זעקות מקסיאורידם. שרון פרי-צה בהיסטריה של פחד, ממנה התלימה רק כעבור זמן. אבל היא קיבלה את התפקיד.

ציודי עירום באמבט עתיק

פולנסקי המשיך להתעלל בשרון גם בשעת ההסרטה. בהפסקות שבין ה-צילומים צילם אותה צילומי-עירום בתוך

הרה ללדת, היא הודיעה לבעלה שהיא חר-זרת לארצות-הברית. "את התינוק שלי אלד באמריקה", אמרה, "אני רוצה שהוא יהיה אמריקאי לכל דבר". שרון, שבינתיים הו-כיתה את עצמה גם כשחקנית רצינית ב-סרט ההוליבודי עמק הבובות, הקיפה את עצמה בידויה לשעבר, כשרומן, שלא הפ-סיק לביים סרטים בלונדון, מבקר אותה מדי פעם.

אזהרה קודרת

לא שבינתיים, עוד לפני שהרה-שרון ללדת, עשה רומן מישגה, שנועד להיות כנראה המישהו הפאטאלי של חייו. היה זה כשקיבל על עצמו להסריט את הסרט תינוקה של רוזמרי, שזיכרו בתהילה כאמן קולנועי. הפך לסרט-קופה והוצג לאח-רונה גם בישראל. לפני שניגש להסרטה הסרט יעצו לו ידידיו לא לגעת בו. כיוון שנושאו הוא טאבו מסוכן. אבל רומן פו-לנסקי לעג להם. הוא הפיק את הסרט, בכיכובם של מיאה פארו וג'ון קאסאבס, שחשף את הצדדים האפלים והמטורפים ב-יותר של החברה האמריקאית: אגודות ה-סתרם הפולחניות.

היה זה סרט מבועת ומסמרי-שעור. אלה שלא ראו אותו, או שלא אזור כוח לראותו עד סופו, יוכלו לעמוד על טיבו לסי עלי-לתו. והו סיפורו של זוג אמריקאי צעיר, המתגורר בבית עתיק שריירו משונים,

נרצחת שרון טייט

אמריקאית, שם קיימות אלפי אגודות-סת-רים בעלות פולחנים מזוירים. פולחנים נש-מרים בסוד, שכן כמה מהם כוללים מעשי-פסע שונים, כולל מעשי-רצח. נראה שאחת מאותן כחות ראתה בסרט חילול-הקודש. אנשיה החליטו לנקום ב-פולנסקי, בחרו לנקום בחלד שברחם אשתו. זוהי כמוכח הנחה בלבד, שטרם הוכחה. ייתכן גם שהרצח שיועזע השבוע את העו-לם הוא מעשה ידי פסיכופאט או חבורת מטורפים, שהושפעו מהסרט. העובדה שהנרצחת שרון טייט נמצאה תלויה במהופך — בדיוק כמו צלמו ההפוך של ישו הצלוב בסרט; העובדה שפניהם של אחיהם מהנרצחים כוסו במסכות שחו-רות — כשם שכוסה אותו פסל של ישו בסרט, וכשם שכוסה שם גם תינוקה בעי-ריסה השחורה; הכתובת בדם על הדלת; העובדה שהרוצחים לא היססו לרצוח ב-תלייה אשה בחודש השמיני להריונה — דבר המזכיר את ההתנכלות לתינוקה של רוזמרי בסרט; וכן הוכחות נוספות הנמ-צאות בידי משרתת לוס אנג'לס — כל אלה מצביעים ללא ספק כי הרצח הנורא בוצע בהשראת סרטו של פולנסקי. אולם דבר אחד נראה ברור כבר היום: רומן פולנסקי, גאון קולנוע הצעיר, נאלץ לשלם את מחיר גאוניותו-החולנית באותה מטבע שבעותה זכה לתהילת עולם.

ותולדות תושביו בעבר מהחיים אזהרה קו-דית לכל מי שמתגורר בו בהרה. הזוג מתכנן להביא ילד לעולם, והאשה הרה ללדת. אולם מיום מתגברים סיוסיה נוכח התנהגותם של שכניה, רוסאה ובעלה, עד שלבסוף היא מעלה את החשד המטורף כי כולם זוממים להרוג את החלד שבביטנה. כשהיא מנסה להימלט היא נת-פסת כהיסטרית, יולדת כשהיא שקועה ב-תרדמה. כשהיא מתעוררת, היא אינה מגלה את ולדה. בעלה ורופאה מבשרים לה כי הוא נולד מת. חשדותיה מובילים אותה לחיפוש בדירה השכנה — ושם היא מגלה כי בעלה, רוסאה ושכניה הם חברים בכת מיסטרית, המא-מינה בכישופים, ושפולחנה הוא השטן. שם היא מגלה גם את תינוקה, חי ובריא. התי-נוק שוכב בעריסה שחורה מתחת לפסל של ישו הצלוב התלוי במהופך. הוא נלקח ממ-נה מייד לאחר הלידה לצורך פולחן, כש-חברי הכת ואחרי בו את בנו של השטן.

הרציחות — בהשראת הסרט

עלית זוועה זו נראתה בעיני הצו-רים בישראל כחולנית-דמיונית ובלתי-מתקבלת על הדעת. אלא שהסיפור, עד כמה שהיה דמיוני, נלקח ישירות מהמציאות ה-

24

התצוגה ב"הארי הסוס": משהו ערבי בקו צרפתי

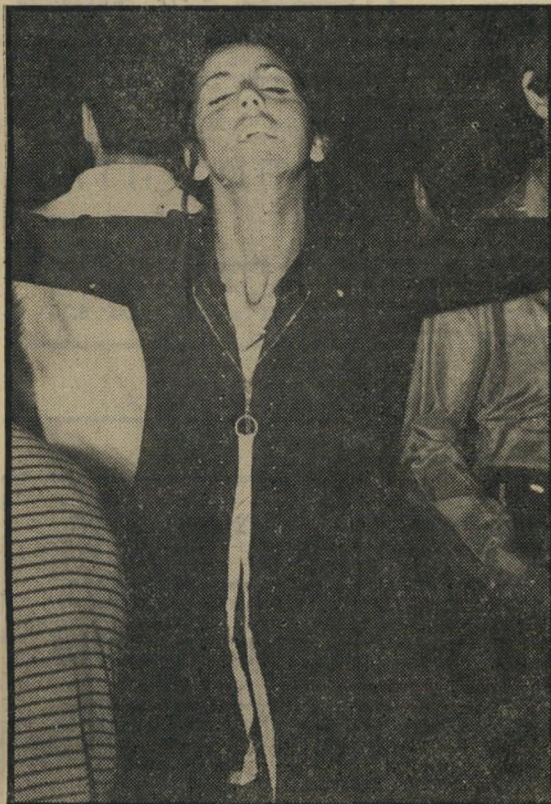

פייר ומארי כריסטין: משהו ממגבת

ג'קי מאמריקה: משהו לא נורמלי

מ' מסתכל על אופנה כש...

ומצרפת: גם כן בלי

ליז משוודיה: משהו בלי חזיה

דיליים על בלונדית שודית משגעת שקוראים לה ליו.

מארי כריסטין נכנסת מאחורי וילון שקוף להחליף את הביקני למשהו ממגבות מיטבח שנקרא התרוממות, ובמקומה רוקדת אתי חתיכה סצנה שעבדה במנדית ז"ל, בתוך שימלה עשויה מבד ערבי פשוט בקו צרפתי.

בקיטור, כל מיני דברים שקופים, או קצ'רים, או עם שרוכים, או בלי חזיה, על חתיכות לא נורמליות הרוקדות באכססאזה, כשבאחרי גוף ריח של קטורת ואור נרות נוגה.

ואחרון אחרון חביב: המטר ושמונים של ג'קי סיקלס, אחת היצורים הנהדרים ביותר המהלכים עתה תחת שמי ארצנו, כשמתוך זה מטר וארבעים לפחות חשופים להתעניינות ציבורית.

בסוף לא יכול היה קהל הצופים להתאפק והצטרף לדוגמניות, והתצוגה הפכה למסיבת ריקודים. אפילו אניק מהדיסקוטק המתחרה ביל בוקה שכחה את העסקים ונסחפה להתלהבות הכללית, כמובן בתוך דגם של פיאר.

וכל זה למה? מכיוון שרינה רמון, האדריכלית הראשית של כל העסק, אומרת: "לפי דעתי צריך להציג אוסנה באחירה ועם מוזיקה של אותם האנשים שבשבים נועדו הדברים."

אבל אם הפסדתם הפעם, לא נורא. בחודאי תהיה לכם עוד הזדמנות. כי לרינה יש עוד רעיונות, כמו תצוגת-אוסנה ברכבת-שדים, בתוססת כל מה שלא יצא לסועל הפעם. כגון: עשן ציבעוני בשלושה צבעים, או טוכמאיר עם משרוקית כדי לשרוק לבנות לעלות או לרדת, חילון עוד יותר שקוף

אנשים

דוקטוראט

לשלו

דוגרי ולעניין כדרכו, ללא גינונים מיותרים וניסוחים חלקלקים, הכריז השבוע השר **פינחס ספיר**, באסיפת בחירות בצפת, על האני מאמין שלו: „בחורינו נלחמו ונסלו למען מדינה יהודית, ולא למען מדינה דו־לאומית“, קבע. „לכן אני מתנגד ל־סיפוח.“ ● ותיק אחר שגילה פעילות הש־בוע היה ראש עיריית תל־אביב לשעבר, **מרדכי נמיר**, המשמש כיום יועץ ל־אוניברסיטת תל־אביב. פעילותו של נמיר באה לידי ביטוי בהתנגדותו הנמרצת ל־רפ"י בעת דיוני ועידת העבודה. כן גילה נמיר כי לא ויתר עדיין על הקריירה הספרותית שלו, והוא מתעתד לכהן כחבר גם בכנסת השביעית, לצד רעייתו אורה, ש־היא המועמדת לכנסת מטעם מועצת הפוע־לות. ● מאושר אחר הבטוח כבר כנראה בכיסאו בכנסת הבאה, הוא חבר מועצת עיריית תל־אביב **דויד שיפמן**, ראש מטה הבחירות של גח"ל בתל־אביב. בגח"ל החלה זה עתה ההתרוצצות הכרוכה בהכנת רשימת המועמדים לכנסת, ושיפמן, המייצג את המעמד הבינוני, הסוחרים והתעשיינים הזעירים, הינו אחד המועמדים הראליים של הליברלים. ● כושר ניסוח דיפלומטי הוכיח לאחרונה **עוזי ברעם**, מזכיר המישמרת הצעירה של מפלגת העבודה, כאשר ביקש לרמוז לאביו, יו"ר הנהלת הקואליציה **משה ברעם**, כי במידה ודיין יפרוש, יצטרף עוזי אליו: „אותי יש לחשוב כיו־שב על הגדר, בישר הבן לאביו. ● לקצת יותר נחת וזה מכנו אב אחר, הלא הוא הדי"ר **משה סנה**. היה זה כאשר התחתן השבוע הבן, עם **תקווה אליהו**. סנה סחט בהזדמנות זו הבטחה מבנו שלא יע־סוק בפוליטיקה, יתרכז ברפואה. בנו לומד עתה שנה שביעית רפואה. ● באותה הוד־דמנות נשאל סנה, אם תואר הדי"ר שלו אינו מורה במיקרה על היותו די"ר לשלום. „לא, אני רק חובש“, השיב סנה.

שירות עצמי

לאבא אבן

האלוף **אריק שרון** עומד לצאת, במי־גרת השתלמותו, לסיוור ממושך. ● סיוור אחר ערך השבוע שרה־החץ **אבא אבן**. הוא נראה מסתובב הלך וחוזר ליד מלון דן בתל־אביב, אחר ניגש למיסעדת שירות עצמי סמוכה, נטל מגש ושירת את עצמו לארוחה קלה. ● ואילו בקפה סמוך, באו־תה שעה, ישבו יחדיו **יעקב (קובנה) ריפתין**, איש מפ"ם (?) ו**דני פטר**, איש מק"י, כשהם דנים בעתידו של השמאל

במאי קטמור ודוגמנית

סוף סוף אריזה המכבדת את התוכן: "טקסטיל שמפו" מעתה באריזה חדישה מפלסטיק, יותר שימושית, יותר נוחה ובעלת קיבולת כפולה. "טקסטיל שמפו" מעתה גם יותר לבן, יותר פעיל ועם בושם נפלא.

פאן אריזה, פאן אריזה

ב"טקסטיל שמפו" מחודש, באריזה חסכונית חדשה מפלסטיק ה מ כ י ל ה 600 גרם.

המפיצים: חב' נורית בע"מ

תוצרת ביח"ר נקה בע"מ

פרסום אורקי

בעלי מכוניות!

אם מכוניתך יקרה לך - שאור עליה!

אצלנו תמצא את כל הדרוש לנחיות, לטיפול ולשמירת הרכב ייעוץ חינם! בקורך אינו מחייב!

אביורים וחלפים למכונית

ת"א, רח' טברסקי 6 ע"י יצחק שדה

טל: 35893

מ. דביר

דרושה דירת גג קומפלט

בדמי מפתח!

חדר גדול או 1 1/2 אך ורק בת"א.

לטלפן 445410 בין השעות 10-8.

הנהלת "פונדק הכרם"

ת"א, רח' רבי מאיר 12, טלפון 54203

מ ב ר כ ת א ת מ נ ה ל ה

אליהו ברניצקי

לנישואי בתו מרים עם בח"ל.

קונים

במחירים נבונים

מלוה קליטה

גם 1964

מלוה בטחון

גם 1968

"נוה" טד' רוטשילד 15

תל־אביב, טלפון: 54931

8.30 בבוקר עד 6 בערב.

הקוינטט עם ציון

"נערה בכתום"

"נסיכת חלומות"

תקליט, הד-ארצי

dépilan

**משאיר
עורך חלק
לזמן יותר
ארוך**

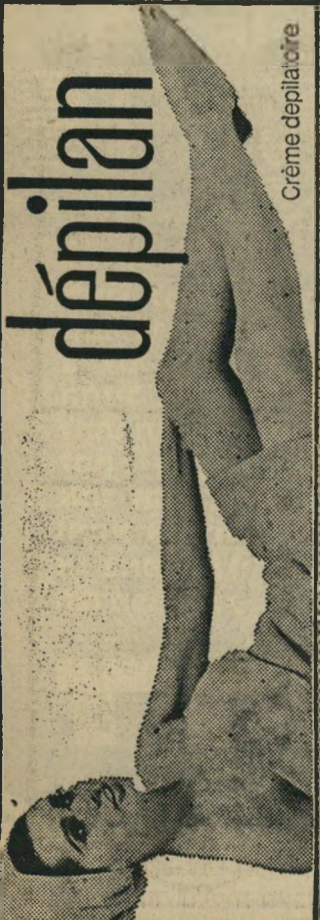
dépilan

הקדם השוויצרי
הנודע להרחקת
שיער מיותר. דפילן
פועל על שורשי
השיער, מחליש
צמיחתם ולכן
פעולתו לזמן
ארוך יותר מכל
משחה.

dépilan

הקדם הקוסמטי
בעל הריח העדין
להסרת שיער
בדרך הנשית
ללא פציעות, ללא
כאב, בצורה
היגיינית ונעימה.
דפילן מותיר לך
עור חלק רך
כקטיפה.
נסי והוכחי גם
את

vitamol
ZURICH, SUISSE

באותו מקום ששיכן בשעתו את דיסקוסק
פרדריקה. וזה — למרות שהוא ופרדריקה
הינם שותפים כרגע בפאב הנושא את שמה.
כדי לסבך את העניינים עוד יותר, לוקח
לו רפי לשואף את רביסרן הצנחנים (מיל).
משה ינוקא, שהיה בימים הטובים מת-
חרו. במנדטים החדש תהיה מיסעדה סינית,
ואת השבתים הסינים יביא רפי מלונדון. ●
דגל, לא היסט והחליף באמצע את שם
ההצגה לצץ וצצה.

פסוקי השבוע

★ **ראשיהממשלה גודדה מאיר**,
על תמרוני איסר הראל בתוך המערך: "נחנך
לו אובייקט להסתאבות. לפני שנתיים היה
זה אובייקט אחד — עכשיו אובייט אחרי."

★ **העיתונאית זיוה יריב**: "אש-
כול היסט רק שבועיים, וכבר עורר כנגדו
את גשי ויגדור העליונות. ואילו דין מהסס

זאת. לכן תיכנן שייקה עם המשטרה
מיבצע משותף.
כשהמחזרת האלמונית טילפנה אליו
שוב, הציע לה שייקה לבוא לפגישה
בקפה שולטן. בשעה היעודה המתין
לה, כשמוול, בקפה קליפורניה, אורב
קצין המשטרה **רחמים קונפורטי**
בלתיית חילת מחיבה. אשתו של שיי-
קה ירבה ליד שולחן אחר בקליפורניה.
חלפה חצי שעה והאלמונית לא באה
לפגישה. כשעמדו כולם להסתלק מה-
מקום, הם ראו נערה נכנסת לרחוק את
זיוה בקליפורניה. מייד ידעו כולם שזו
היא. היא היתה נמוכה-קומה, בעלת
שיער-קצר, מרושלת ומבוהרת. חצתה
את הכביש והתיישבה ליד שולחנו של
שייקה כשהיא מודיעה לו: "אשתך נמ-
צאת כאן בסביבה".

ברגע זה ניגש אליה הקצין קונפורטי,
הציג את תעודת-השטר שלו ועצר
אותה. במונית הוא לקח אותה ואת
שייקה למשטרה. שם העמידה הנערה
פנים של מתעלפת. כשהתפכחה החלה
לזעוק: "אני אגלה למשטרה על כל ה-
שריפות שלך ושל אורי זוהר, ואת כל
הבגידות שלך בלילות".

"אבל כל לילה אני נמצא עם אשתי",
חיך שייקה. "או אתה בוגד ביום?"
היא אמרה, אבל סירבה לגלות את שמה
וכתובתה. צורתה עוררה רחמים בלב
שייקה והוא היה מוכן לחתור על הת-
לונה אם תבטיח להפסיק להסריר. אבל
המשטרה החליטה לכלאה. למחרת היא

המאהבת של שייקה

נשלחה למוסד רפואי, משם אי-אפשר
לטלן באופן חופשי.
אבל החלק המשעשע בכל הסיפור
הוא דווקא חלקו של הדואר. כשטילפנה
לידיה לדואר, ביקשה לאתר את הטלפון
המסריד אותם, סרצה המרכזנית בצחוק
רועם. לידיה ביקשה לדבר עם המפקחת,
חזרה על בקשתה. שמעה המפקחת את
הסיפור והחלה לגחך אף היא. "מה את
צוחקת?" שאלה לידיה. "אני מכירה את
המיקרים האלה", התערכה המפקחת.
"את בטח מקנאה לבעלך?"

שייקה וזיוה יריב אופיר

כבר שנתיים, ואין כל הפגנות נשים."
★ **קציפטיים מצרי**: "בהדרגה מ-
למדים אותנו הישראלים דבר חיובי — תכ-
סיס-קרב מחוכמים."

האורחת של אונאסיס

של ג'ודי, אך כמו כלל הדברים הטובים,
גם לרומן הזה הגיע הסוף.
ג'ודי ארחה את המיזוזה, והתכוננה ל-
סוס חזרה ללוס אנג'לס, שם היא לומדת
מישחק זה שלוש שנים. אלא שפיתאום עלה
במוחה רעיון לקפוץ ולבקר בדרך ידידים
שלה ביוון, אם היא כבר ממילא בסביבה.

הידידים אירחו אותה יפה מאוד. שיכנו
אותה במלון המפואר שלהם, האכילו אותה
ארוחות-ערב במיסעדות המפוארות שלהם,
ולקחו אותה לסיוולים ביאכטה שלהם, וב-
אווירון של חברת התעופה שלהם, כדי שלא
תחשוב שהיחנים לא יודעים להכניס אור-
חים.

בין ארוחה לטיסה, חשבה ג'ודי בליבה:
"הנה אני מבילה כל-יך יפה, למה שלא
אטלפן להגיד שלום לאחותי, כדי שלא תד-
אג ליי".

אחותה של ג'ודי בת-לאביב, היא הזמרת
זמירה חן, והטלפון באמת צילצל.
ג'ודי אמרה: "שלום זמירה, הכל בסדר
ואני מבילה נפלא. עכשיו אני ממחרת, אז
שלום".

זמירה לא הבינה מה החיפזון:
"מה יש? לאן את ממחרת? אפשר לח-
שוב שאונאסיס מחכה לך".

ג'ודי ענתה: "נכון", וניתקה את השיחה.
זמירה נעסה מאוד, מכיוון שהיא לא אוה-
בת בדיחות כאלה. היא נרגעה רק השבוע,
כשקיבלה מג'ודי תמונות שלה עם ידידיה
היווניים, אריסטוטלס אונאסיס ואלכסנדר או-
נאסיס, הבן הצעיר של האבא.

ממכתבה של ג'ודי התברר גם שאלכסנדר
אונאסיס הוא ברנש מאוד צנוע, מתכוון
לבקר בקרוב בארץ, ובניתים עובד קשה
מאוד.
הוא טוען שמישהו במספחה צריך לעבוד.

לפני חודש קפצה לארץ ג'ודי ברנש. רק
לביקור קצר, לראות את הכותל ואת חמשת
האחים שלה וארבע האחיות שלה וכו', ש-

אונאסיס וג'ודי ברנש

אותם היא לא ראתה מזה שלוש שנים.
במשך שבועיים ראתה ג'ודי את הארץ,
והארץ ראתה את ג'ודי. ג'ודי התלהבה במ-
יוחד מירושלים המאוחדת, והארץ התפעלה
במיוחד מחליפת התחרה הלבנה והשקופה

בישראל. ● בקפה אחר בת-לאביב, בקפה
אנגל, עסק בשבת האחרונה שרי-הביטחון
משה דיין בעתיד שונה לגמרי. הוא הש-
תעשע שם שעה ארוכה עם נכדתו, סינק
אותה בגלידות ועוגות למכירה. ● שר
אח, שרי-התחבורה **משה כרמלי**, התברר
השבת בצורה אחרת. הוא ביכר לטבול ב-
ברכת מלון השרון, הפתיע את כל רואיו
כאשר נכנס למים חבוש כובע מצחייה של
צה"ל.

סטריפטז

בעשר בבוקר

משהו נעים מאוד קרה לג'אק קטמור
בדרך אל ההצלחה: הוא הוזמן להציג את
סרטו בפסטיבל ונציה. המדובר הוא בסרט
מיקרה אשה, בו מככבת אשתו של הבמאי
קטמור בסצנות לא-גורמליות, יחד עם עוד
חצי-תריסר דוגמניות-עירום. מכיוון שזה ה-
סרט הישראלי הראשון שהתקבל לפסטיבל
ונציה המפורסם — יש בזה משהו מעודד.
● חידוש מיוחד במינו בחיי-הלילה של תל-
אביב עומד להנהיג בקרוב **קובה זיקר**,
בריינג, מחלוצי ענף החשפנות בישראל.
במועדון הלילה החדש שהוא עומד לפתוח,
אסום באר, תכלול התוכנית הופעת חשפ-
נות נונסטופ משעה עשר בבוקר עד ארבע
בלילה, כאשר כל 40 דקות מתחלפות החש-
פניות. אותן יבא קובה מלונדון ופאריז.
עתה נותר רק לראות מי יבוא לחזות במו-
סע חשפנות בשעה עשר בבוקר... ●
תקלה לא נעימה אירעה השבוע ל**יפה**
ירקוני, כשיצאה לשאוף קצת אוויר בין
שתי הופעותיה במועדון עומר כייאם ה-
יפואי. כאשר ניסתה לחזור ולהיכנס למר-
עדון כדי לעלות על הבמה, סירב הקהל
שהצטופף בפתח, שהיה מורכב ברובו מ-
תיירים, להרשות לה להיכנס, בטענה שה-
ישראלים הבלתי מחונכים מנסים תמיד להי-
דחק בלי תור. רק לאחר שבעל המועדון
יצא והעיד לטובתה, הסכימו התיירים קשי-
העורף להאמין שאכן זוהי הזמרת עצמה. ●
אורחות נאה הוכיח בשבוע שעבר **שאול**
יוסף, בעליו של פונדק שאול בכרס-התי-
מנים בת-לאביב, שאול נהנה לחזות במיפגן
הצניחה לים ביום-הצנחן, התרגש למראה
עשרות הצנחנים הפצועים והנכים שחזו גם
הם במיפגן, אירגן מייד בתום המיפגן את
כולם בשיירה, הובילם אל מיסעדות, שם
הלעיט אותם במיטב מעדניו. ● הסיבוב
האחרון במסערה האינסופית של סגירת-
פתיחת-סגירת-פתיחת דיסקוטקים בת-לאביב:
רפי שאול, מבלי דיסקוטק מנדיט לש-
עבר, אומר לפתוח את מנדיט מחדש —

האמרגן **אברהם (פישנל) דשא** ער,
כרגיל, לתגובות הקהל. לאחר שגילה כי
בתוכנית ערב פיומוני אלתרמן, בהפקתו,
מתלהב הקהל ביותר מהשיר צץ וצצה,
המורש עליי **רבקה זוהר ועזרא**

קולנוע

סרטים
ביקורת חברתית
מזהירה

אשה בצמרת (תלאביב, תלאביב)
אנגליה) האסירים עומדים עם ספרי התנ"ך
ידי. העוגב מנגן. קולות צלילים נפלאים
מהדהדים בחלל הכנסייה. אבל במקום לש-
מוע את הכולים המצופות, שומעים: "איפה
פניפיקר", שואל אסיר אחד בקול מר-
סלסולי. "נצחו אותה, אתה לא וודעי" ער-
ש לו השני, וכאן, בדיאלוג שירי נהדר נפרש
סיפור מוזעזעל על מפקח בית-סוהר, מטומטם
שנתן משרו ופטישו לאסיר חוליהרה, ועל
אותו אסיר שהתנפל על הכומר, וחחק אותו
במשך חצי שעה לחתיכות, ועל ציחיותו
ואותו כומר שהערישו את כל בית-הסו-
הר, ולא הגיעו לאונצי הסהרהים. כל זה
במנגינה דתית נפלאה המסתיימת ב"אמן".
זהו ביקורת חברתית המשתמשת בכל ה-
כלים, העדינים והגסים, בכל האמצעים, ב-
עיקר האמנותיים.

הוא הכיר אנשים משולי החברה, והם ידעו מי הם, והוא ידע, וכל מראיהם ומעשיהם העידו על כך. כאן בין העשירים הכל מכוסה בכסף ובוהה, מוחלל היטב, מפחיר. ככל שהנער נמלט למקומות גוראים יור, כך המפילות שהכיר בבית הספר נעו שות אוהבות עליו יותר, וגם על הצופה נעו נראות מפספסות יותר. נעילות יותר. ומה שנותן לכל הסרט אחירה עוד יותר חזקה וקודרת של סיוט גורא זה שהדמויות ההן, המשרת הגנב חסר-השניים (הנקרא בשם המצנין "פייזין"), הביגמיסט בעל רגלי העץ, ועוד, עוברות איתו כאילו ממקום למקום, ובכל מקום שהגורל מוביל אותו אליו, הן כבר נמצאות, מחכות לו.

זהו סרט מצויין בכלל, ובפרט בעונה שדוה זר, חובה ללכת לראות אותו.

יומן החדשות

★ הביקור של סמי דיוויס בארץ לא היה לחינם. הבכירה הנפלאה שלו על הכותל המערבי הולידה חווה לסרט בין צורר-הדין

שלו, **ליאון צ'רני**, לאופני ורצליה. ה' **אין ייקא סרט**: כמובן: הכותב המעריב. **חזן** הסרט: מסתבר שהעביר שלו בארץ הוליד גם שיתוף פעולה כספי בינו לבין הקולנוע הישראלי. הוא לקח מאולפני הרצליה מניות כסומים גדולים. עלימנט למ' כור אותן בארצות-הברית, ובדרך הוא הח' ליש לקנות את כל המניות בעצמו. **סרט מוליד סרט**. תוך כזי הכנות ל- סרטו האורח לעונה המתח, יצא הבמאי **משה מורחי** לארצות-הצ'ריים עם המפיק **אלכס מוסיס**, ובמסעדה הם פגשו במפיק האמריקאי **סמואל הוון**. אחרי הארוחת ערב אלכס מיסס את השניים, והמפיק ה' אמריקאי לא חיכה הרבה ופנה אל משה: "שמעתי שאתה במאי מצויין, אני רוצה ש' תביים לי סרט שוד. תתחיל לצלם בנובמבר, וכשתגמור את הסרט בשנה, נסריט את זה בתל-אביב, ונמיץ כבר בשנה הקרובה." **משה מורחי** עוד מהסס אם לקבל את ההצעה, אבל המפיק קרא כבר באותה הזדמנות אל הסטריט של אורח לעונה ה' מתה ומיד פנה לאלכס מסיס, ועכשיו הוא שותף באותה הפקה.

אמריקה גילתה את דרמבון שלי!

תארו לכם את אמריקה, ארץ כל כך גדולה ועשירה
והם צריכים דוקא את הדרמפון שלי.
בעצם דרמפון הוא לא רק שלי. גם אמא, אבא ואחי
החייל אורי כבר גילו אותו מזמן וכולם כולם אוהבים
להתרחץ בדרמפון שלי.
למה? דרמפון באמת מנקה ומקציף יותר מכל סבון
אחר והוא בריא יותר לעור.
ואמא אומרת כי דרמפון נורא חסכוני בשימוש.
אז באמת אין כל פלא שהאמריקאים רוצים את
הדרמפון שלי.

הסבון
ללא סבון

דרמבון

Tanya

* חברת "מק הסן את רובינס" חברת ההפצה הגדולה ביותר בארץ (בעולם כולו) החליטה
לאחר בדיקות מעבדתיות ומחקרי שוק שהדגם לחינוך ולרפואה של הילדים והנערים

עולם האשה

„כשנולד ילדי הראשון, לא חלמתי בכלל לוותר על המשך הקריירה שלי. השתדלתי רק שהילד לא יסבול. לאחר שנולד השני, השתנה הסיפור: הרגשתי כפושעת אם לא אקדיש להם את כל זמני. נמנמנתי את הקריירה — והייתי אומללה. לא יכולתי בלעדיה, רק לאחר שנולד השלישי מצאתי את דרכי.“ זהו סיפורה של אלידע גרא, רקדנית, כוריאוגרפית, במאית סרטים — ויחד עם זאת היא אף אם לשלושה ילדים.

ילדים - וגם קריירה

ד חולדת הילד הראשון, היתה אלידע גרא רקדנית. היא חתה את הריקוד, נשמה את הריקוד, לא היתה מסוגלת לדבר על שום דבר — מלבד הריקוד. ובעלה, צבי (ציצי), תפאורן תיאטרון, היה מקורב למדי לריקוד, שותף לה בכל חוויותיה. כאשר נכנסה אלידע להריון, לפני 14 שנה, לא עלה בדעתה לנטוש את המיקצוע. היא רקדה עד החודש השישי בחודשים הראשונים הים היתה עובדת את החזרות באמצע, מקיאה, וחוזרת לבמה. בחודש הרביעי התחילה להרחיב את הרוכסנים, ולצאת מהחזרות כל פעם כדי לזלזל דברים מיוחדים. „לא הרגיש כלום“, היא מספרת. „אצלי, בהריון, רואים את זה מאחורנית, לא מהבטן. כולם חושבים שיש לי ילד בישבן.“

בחודש השישי ביקשו להחתים אותה על חוזה להופעה בתוכנית הווי מורח, שהיתה מורכבת מריקודי-בטן. אלידע כמעט הסכימה: „הייתי קצת שמנה, אז מה?“ אבל אז התברר שהרקדניות צריכות לשאת יהלום על הקורקבן. דרישה בלתי אפשרית לאשה ב־הריון, משום שבהריון הקורקבן בולט מאד. „עזבתי“, מספרת אלידע בצער. „בפעם הראשונה בהייתי בחוץ. פתאום הייתי הגברת גרא, לא רקדנית ולא כלום.“

לחזרות—להניק—לחזרות—להניק
כ שהביאו אותה לבית החולים כדי ללדת, התברר שמשוה לא בסדר עם ה־צירים שלה. הם באו כל עשר דקות, במשך שעות ארוכות ללא שינוי. התברר שבגלל

שהיינו צריכות, היינו מורידות את הבגדים שמעלינו עד שהיינו מגיעות אליו. מה, אני משוגעת להתפשט באוהל, שהבנים יציצו לי? רק בוקר אחד היה לנו לא נעים. דבורה קמה על צד שמאל, וממש עשתה לנו את המוות. בבוקר, כשקמנו, היא לא הרשתה לנו ללכת לבית־השימוש. מה, אנחנו אשמות ש־החבר שלה, נחום, מצופי רמת־גן, שם עליה פאסי בגלל זה אנהנו צריכות לסבול?

המיפלצות שלי

באופן כללי, אמא, הג'מבורי דווקא היה די בסדר. אל תסתכלי שאני קצת חיוורת, זה בגלל השילשולים אתמול ושלשום. כמו שאנחנו יורדים מן האוטובוסים, דבורה המדריכה נתנה לנו פקודה להקים את האוהלים. בלי שהפקדנו לנשום אפילו. טוב, אצלנו בצופים פקודה זה פקודה. הקמנו ציץ

מזל שזה רק פעם בארבע שנים

אבל חוץ מזה באמת כייפנו. קיבלנו משה מות לביצוע, וסיילנו, והקמנו מיתקנים — והבנים באו ופירקו לנו אותם. והיה יום הנושא, והמדריכים התחפשו לתלויים, ו־אנחנו התנפלנו על ראש השבט בשמיכה והוא לא הצליח להשתחרר. בקיצור, כיף פאנאן.

ציץ — ואז בא מפקד השבט בזעקות־אימים. זה לא היה המקום הנכון, צעקנו, ששמענו אותנו בירושלים, אבל שום דבר לא עזר. איך שצחקנו על דבורה במשך כל הג'מבורי, אחר־כך התאספנו לארוחת־צהרים ראשונה. היא היתה כולה מקופסאות שימורים שהבאנו. פתחנו את השימורים, וזללנו כמו חזירים. בליפתן, המדריכים הממורים לקחו לעצמם את האפרסקים, ולנו השאירו את ה־שישמים והאשכוליות. בחיי, גועל־נפש.

אבל זה היה עוד כלום נגד העצרת־פתיחה. הלכנו ברגל איזה חצי שעה עד שהגענו. אחר־כך חיכינו שם עוד איזה חצי שעה. אחר־כך בא מדרוך ואמר לשבת, ואחר אחר־כך, וככה כל הזמן. והכי גרוע היה כשהעצרת כבר התחילה. כל הזמן נאומים ונאומים, שאפילו לא שמענו אותם.

בא־שיללה כל המספרים הזוגיים היו צריכים לצפות ימינה, והפרד — שמאלה. אז כל הזמן התבלבלנו ושכחנו את המספרים שלנו. אז תשאלו איך שהמדרוך התרגן. וזה עוד כלום. היינו צריכים לשמור על דממה מוחלטת. אבל עשינו את התרגיל באיזו חור־שה, ונאווה, זאת שכל יומיים חולה תמיד, קיבלה פתאום אלרגיה לריח של העצים, ו־התחילה להתעטש בלי הפסק. אמא, אם אנחנו נו לא מתנו שם מצחוק, אז אני לא יודעת. וככה היה לנו בידור כל הימים. להתקלה לא התקלחתי אפילו פעם אחת בכל החמישה ימים. איפה היה לי כוח להתפשט, ללבוש בגד ים, וללכת למיקלחות. בכלל, לבשנו את כל הבגדים אחד על השני, ואיזה בגד

הריקוד שריריה הפכו קשים וחזקים מדי, לא איפשרו לילד לצאת. היה צורך להרדים אותה ולהוציא את הילד בכוח. „הייתי מאוכזבת“, נזכרת אלידע. „גם לא עברתי את חוויות־הלידה, וגם לא רקדתי.“ אך לא לזמן רב. ארבעה שבועות אחרי הלידה היא חזרה כבר לרקוד. „הבעייה היתה כיצד לתת לילד את מה שהוא זקוק לו“, היא מספרת. „כי הייתי מוכרחה להמשיך לרקוד. הפשרה היתה: להתארגן כך ש־שני הדברים לא ייפגעו. הייתי רצה מהחזרות הביתה, מיניקה את הילד, וחוזרת. את הילד השני היא כבר ילדה בעזרת זריקה בעמוד השדרה. היא ראתה את כל הלידה, השתתפה בה, אך לא הרגישה שום כאב. הבעיות התחילו מאוחר יותר. „שני ילדים זה לא כמו אחד. גיליתי שאינני יכולה להניק אחד, להאכיל את השני וגם לרוץ לעבודה. התחזתי מטפלת — אבל הרגשתי שהילדים סובלים מזה שלא האמא שלהם נותנת להם את האוכל, שהיא לא נמצאת איתם כל הזמן. הם נהיו חסרי ביטחון. הר־גשתי כאילו אני מבצעת איזה פשע. רציתי להמשיך לצאת לעבודה ולא יכולתי. משהו עצר אותי. רציתי לספל בילדים, אבל הייתי עצבנית. קמתי לצאת — וכאילו משהו עצר אותי בדרך ושאל: „מה את עושה לי ילדים שלך?“

אלידע גרא

איתן, ואחר־כך מחלק אותן עם הקהל שלו, כך גם האם. הקהל שלה הם הילדים. והוא הקהל הטוב ביותר. הוא מקבל אותך עוד לפני שאת עושה משהו.“

★ ★ ★

„חיי השתנו“

כ שגידיתי כל זאת, השתנו חיי. התחלתי — לאט לאט, לא ב־כיום — ליצור יחסים אמיתיים עם בעלי וילדי. עכשיו, כשאני עושה סרט, ואני יודעת שבמשך זמן מה לא אוכל להעניק לילדים מה ש־צריך לתת להם — אני לא מרגישה רע. אין לי הרגשת אשמה. הנה רק עכשיו גמרתי לביים את הסרט לפני מחר. חודשיים הייתי כל־כולי רק בתוך זה. עכשיו, כשסיימתי, אני כל כך מעריכה את השעות החופשיות. אני עם המשפחה. אני מאושרת.

„לא מצאתי עדיין תשובה מוחלטת וסוף־פית לכל הבעיות. אבל יש איזה רגש המאפיין שר לי לפעול, בלי שארגיש שזה פוגע ב־ילדים. אני לא כוריאוגרפית ובמאית בחוץ, ואם בבית. אני שניהם — גם בחוץ וגם בבית. קודם זה היה חצוי. עכשיו הכל קיים ביחד — ואחד לא מפרע לשני.“

שקיפות בדולח לצפורניים

transparent nailcremes עם

REVLON של

אופנת "השקיפות" באיפור הפנים, העיניים והשפתיים מגיעה עתה גם לצפורניים עם ה- TRANSPARENT NAILCREMES. ששה גוונים "שקיפים", צחים ועדינים. כולם בהירי-גוון בורוד, בז' אפרסק וה"כמעט ערום". ששה בני-גוון להשלמת שיחום-קטיפתי של ידיים שזופות ולעידון-משיי של ידיים עדינות. הלאקים החדשים נמשחים בקלות כמעט "בעינים עצומות". הם מתיבשים במהירות וניתן למושחם דקות אחדות לפני היציאה. לאופנתיות, למעודנות ולאלו ה"מעלימות" גוון צפורניהן - TRANSPARENT NAILCREMES של "רב-לון".

WONDER NAIL - ישועה לבעלות צפורניים שבירות. תכשיר פרוטאיני אקסקלוסיבי לחזוק צפורניים חלשות ופגומות, לייצובן ולהזנתן. WONDER NAIL נמשח על הצפורן כולה, נספג אל תוך תאיה ומביא להתחדשותה. הוא מונע התפצלות, התקלפות ושבירת הצפורניים ומהווה קיר-מגן כנגד פגיעות מכניות בחיי היום-יום. WONDER NAIL - לצפורניים איחנות וארוכות.

MEND-A-NAIL - "עזרה ראשונה" לצפורניים נשברות. התכשיר המיוחד במינו לאחוי צפורניים שנשבצו או נתקלפו ולחזוק קצות צפורניים שנפגעו. טיפול מידי ברדיד הנייר הדק המשוח בתמיסת דבק עדינה של MEND-A-NAIL מונע כאב וצער. השמוש פשוט וקל. העטיפה דקה ואינה נראית כלל על הצפורן אפילו מבעד ללאקה "השקיפה" החדשה. היא כה חזקה עד כי תתן מגן לצפורן עד לצמיחתה המלאה. תכשירי המניקור של "רב-לון" לחזוק וליופי הצפורניים.

Nude Pink, Nude Beige, Nude Nude.
Pink Milkglass, Peach Milkglass,
Rose Milkglass.

סוד היופי של ראשי-המשלה:

הקוסמטיקאית של גולדה

גולדה עושה קוסמטיקה?

לא היית מאמינה, נכון? אבל עובדה: ראשי-המשלה שלנו היא אשה — וככל אשה, מקבלת גם היא טיפול קוסמטי באורח-קבע. זה כעשר שנים שהיא לקוחה נאמנה של סלון אנטה התל-אביבי, ולקוחה נהדרת — על זה מסכימות כל הבנות: „כל-כך ידידותית. בכלל לא סנובית, לא חושבת את עצמה מי יודע מה“, הן מספרות.

גולדה

גולדה התחילה בביקוריה אצל אנטה עוד בהיותה שרת-החורף. מאז היא מופיעה שם דרך-קבע — לעיתים אחת לחודש, לעיתים אחת לחודשיים. רק בזמנים שהיתה עמוסה ביותר, נהגה לשלוח את מכוניתה כדי להביא את המניקוריסטית שלה אליה.

מאז היבחרה לראשות-המשלה לא שינתה גולדה ממינהגה. אלא שעתה, כאשר היא מופיעה, מתמלאות כל חמש קומותיו של הסלון המפואר בגברים חסונים ושחקנים, השומרים בשבע עיניים על כל יציאה וכניסה, ומנסים להתעלם ממבטיההערה של הלקוחות הצעירות, והצעירות פחות.

★

ומהו בדיוק הטיפול-הקוסמטי שאותו מקבלת ראשי-המשלה? אנטה עצמה שותקת כדג, שומרת בקנאות על האתיקה המיקצועית. וכמוה גם סילוואנה, הקוסמטיקאית של אנטה, המבצעת אישית את הטיפול בגולדה. אולם ממקורות יודע-דבר נתגלה שהטיפול הוא צנוע למדי: בסך-הכל מניקור וטיפול-פנים יסודי, הכולל בעיקר ניקוי-העור, ועוד כמה דברים קטנים, מיקצועיים. וזה הכל.

סילוואנה בפעולה

לודמילה סאבלייבה נקבעה

כסמל היופי לשנות ה-70

היופי של שנות ה-70 יהיה היופי האינדיבידואליסטי, האוריינאלי. נסתיימה תקופת היופי הסטנדרטי, תוצרת הסרט הנע. זאת קבע עתה התנ"ך של עולם האופנה — ירחון ה"נשים ווג".

באופנה, כבציור, יש אוריינאליים — ויש העתקים. כאשר התפרסם לפני שמונה שנים צילומה הראשון של ג'ין שרימפסון — גם כן כווג — לא היסס העיתון לקבוע: שרימפסון יש לה פה רחב, אף — בקושי, ועיניים וגבות מלוכסנות. היא תהיה סמל היופי של שנות ה-60.

היום יודעות כולנו שהווג צדק. בין לילה, התפתחה אופנה של ג'ין שרימפסוניות, כילן עם פה רחב, אף זעיר, וגבות ועיניים מלוכסנות. כולן היו נהדרות, הן עדיין נהדרות, אבל זה לא זה. הן דמו לג'ין עצמה כמו שהעתק דומה לאוריינאלי. כלומר: הוא דומה, אבל זה לא זה, למרות זאת.

סמל היופי של שנות ה-70 היא לודמילה סאבלייבה, השחקנית הרוסיה שגילמה את נאטאשה במלחמה ושלום, העניקה לסרט את מחצית זוהרו. לודמילה בת ה-25, הנשואה לשחקן אלכסנדר זברוב ואם לבת — בשם נאטאשה, כמובן — לא הגיעה לתפקיד ביום אחד: תשע שנים בבית-הספר הכוריאוגרפי על-שם ואגאנוב בלנינגרד, שנתיים כרקדנית כוכבת בקירוב באלט — ואחר-כך חמש שנות הכנה לתפקיד נאטאשה: היא קראה את הספר חמש פעמים, עלתה לרגל למקום בו כתב טולסטוי את היצירה, קראה כל מה שרק ניתן על הנושא.

רק אז הסכה לודמילה לנאטאשה — ולסמל היופי של שנות ה-70 של העולם המערבי.

מלך הסלטים ממגדל=שלום

אם אין דך זמן או תקציב לערוך טיול לנצרת, ולמרות זאת מתחשקת לך פעם ארוחה מזרחית אמיתית — את יכולה לקפוץ למגדל=שלום בתל-אביב. מרסל מזאוי, ישראלי ערבי, היה בעל אחת המיסעדות המפורסות בנצרת, מיסעדת ישראל. לפני כשנה החליט לכבוש גם את תל-אביב. הוא קנה את המיסעדה במגדל=שלום מבעליה הקודמים, שהסתככו בחובות. בעזרת גיסתו, עבלה מזאוי — שהיתה מלכת המיטבח הראשונה של ישראל — פתח את המיסעדה. אומנם עבלה כינתיים קמה ונסעה עם בעלה לאמריקה, אך במקומה מנהל את המקום ז'אן, טבח ותיק ובעל מיסעדה מזה שנים בעצמו. ז'אן נעזר בארבעה טבחים נוספים — שניים למאכלים מזרחיים, ושניים למאכלים אירופיים. "כדי שכל אחד ימצא אצלי את מבוקשו" הוא מסביר. אשתו של מרסל, מלבד היותה עוזרת נאמנה לבעלה, היא אישיות בפני עצמה. פעמיים בשבוע היא מראינת בתוכנית הערבית של הטלוויזיה הישראלית. היא בוגרת

מסעדן מרסל מזאוי

סמינר למורות וקורס לסוציולוגיה, ומתכוננת לשלב גם להבא את עבודתה במיסעדה עם הופעותיה בטלוויזיה. "אנחנו מבשלים את כל המאכלים שנהגו לבשל אצלנו בבית", מספר מרסל. "המתכונים עוברים מדור לדור, מאב לבן ומאם לבת". מלבד החומס והסחינה המסורתיים אפשר למצוא אצל מזאוי את כל הסלטים האפשריים: למשל, טבולי: תערובת של בורגול טחון, פטרוזיליה, נענע, בצל ירוק, לימון, סילפל שחור ושמן-זית. זהו סלט אהוב בעיקר על יהודים יוצאי מצרים. או סלט מחציל מטוגן, בתוספת זיתים ירוקים ושחורים. סלט זה מצטיין בריחו החריף, בגלל כמות השום הגדולה שבו.

אלו הן רק דוגמאות. מלבדן אפשר למצוא אצל מרסל יותר מ-30 מיני סלטים שונים.

מלבד הסלטים יש כמובן גם המיבחר הרגיל המצוי בכל מיסעדה, כגון צלעות כבש בתנור, שישליק עשוי על סחם, או עגבניות מטוגנות עשיות על פחם, וכן ממולאים רבים שביניהם בולטים עלי-דפנה ממולאים בבשר וקישואים ממו-לאים. אך גאוותו של מרסל הם בכל זאת הסלטים. באלו — הוא מלך.

**הכנים שלך
הן
האוצר
שלך**

טכחי את יוכיך עם סבון התמרוקים המצויין של "שמו" כמובן!

העולם הזה

לולה ט

זה

מזמר

וגם רוקד

„שתיים בלילה“: אביבה פז ונירה עדי

עם נירה דיברתי כבר מזמן על רעיון הקמת הצמד, אבל איכשהו זה לא יצא לפועל. תמיד או שאני הייתי באמצע הצגה — או היא. רק לפני כמה שבועות יצא כך ששתינו גמרנו תפקידים בשתי הצגות נפרדות והתפנו...

החלום: לשר

פיומונים מקוריים

הבעייה העיקרית בבניין ההופעה של הצמד היתה כיצד לשלב את השירה עם התנועה. כאשר מדובר בהופעה על במה מצומצמת, כמו זו של מועדון לילה, אין בכך כל קושי. הדבר הופך מסובך יותר על במה גדולה, כאשר צעדי התנועה מרחיקים את השתיים מן המיקרופונים. „להעמדת הפיומונים לקחנו את משה רבינו, מלקת בת שבע, שגם עבורו היה זה נסיון ראשון. אני חושבת שדווקא משום שכולנו עשינו את צעדינו הראשונים בבייית התוכנית, היא יצאה יוצאת מן הכלל“, אומרת נירה. הפיתרון לבעיית התנועה נמצא בכך שרוב הצעדים הרחבים נעשים בקטעי המוסיקה, בהם אין הן שרות והצמידות למיקרופון אינה נדרשת.

„החלום שלנו“, אומרת אביבה, „זה להגיע ליום בו נשיר אך ורק שירים מקוריים, שייכתבו במיוחד עבורנו. אנחנו רוצות אך ורק פיומונים שמחאמים לבחורות, עם הרבה דיאלוגים וקטעים הומוריסטיים, שיאפשרו יותר תנועה...“

בינתיים הן מסתפקות בעיבודים חדשים ללהיטים עבריים ואנגליים, שנכתבו עבורן על ידי יואל קוקל, חבר להקת נערי החצר, שזכתה בפרס השני בפסטיבל הקצב של העולם הזה. יואל הוא גם האחראי לעיבוד הקולי של פיומוני שתיים בלילה. בשבוע הבא מתחילות אביבה ונירה את הופעות הבכורה שלהן, שיתקיימו במועדון הלילה של מלון דן. מי שלא יספיק לראות אותן שם, יוכל לשמוע אותן בהופעה חיפומבית הגדולה הראשונה שלהן, בסקס בחירת מלכת המים של העולם הזה.

פעם, כאשר הסתפקנו ברדיו, בפטיפון ובתקליטים כדי לשמוע את קולו של הזמר, לא היה כל כך איכפת לנו אם הוא רזה או שמן, מכוער או יפה, לבוש בהידור או ברישול. העיקר שהיה לו קול טוב ופיר מון מוצלח. אלה שבכל זאת היו סקרנים לראות את הזמר שלהם פנים אל פנים — היו צריכים להסריח את עצמם לאולם ההופעה או למועדון הלילה.

היום השתנו הזמנים. יש טלביזיה. לא צריך ללכת לקולנוע או לאולמות ההופעה. אפשר לשבת בבית ואפילו מי שיש לו טלביזיה ולא משלם את האגרה, יכול לראות את חביביו מופיעים ומוזמרים לפניו. משרד הדואר אינו מבטיח לנו פחות קילקולים בי רשת הטלפונים בעתיד הקרוב, אבל אם לי האמין להבטחותיהם, הרי שבועד שלוש שנים נוכל כבר לקלוט, ללא קושי, תחנות רחוקות, ואז נהיה גם הרבה יותר מעורבנים בכל מה שנוגע למיצעדי הפיומונים.

מצד אחד זה טוב. כי אז נוכל לראות וללמוד מן הנעשה בעולם הפיומונים. אבל לעומת זאת יש דאגה שגם אחרים יוכלו לראות אותנו, ואם נביט כיום סביב, על מה שיש לנו להציע בשטח הפופ בטלביזיה, הרי שהתמונה עגומה ביותר.

המטרה: לשגע

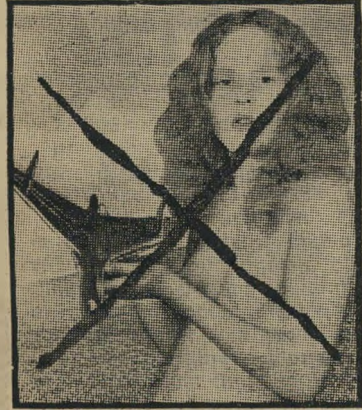
את הארץ

למזלנו, לא היינו המודאגים היחידים ממצב מחפיר זה. גם איתן גפני, בעל סוכנות האמרגנות מופע אמנים 69, התלבט בבעייה. הוא חיפש צמד בנות, שיוכלו להוות חידוש מוחלט בשטח הפופ הישראלי, שיהיה להן כל מה שיש, וכל מה שאין, לכל הנורמות האחרות. שידעו לשר, שידעו לרקוד, שיהיה להן גוף משגע ופרצוף עוד יותר.

לקח לו כמה שבועות טובים עד שהצליח למצוא שתיים כאלה, והשבוע הן כבר נמצאות בשלבים האחרונים של התזרוז. נא להכיר: אביבה פז ונירה עדי, שבקרוב יכריזו אותן כולם בשם שתיים בלילה. הן נראות טוב מאוד גם ביום. שתיהן דקות גיורה, קלות תנועה, בעלות קולות טובים ויש להן רק מטרה אחת: „לשגע את הארץ!“ הרפרטואר שלהן כולל פיומונים עבריים ולועזיים, אותם הן מגישות בחלרי פות סרקי הדוקות, עשויות בד כסף נוצץ. „הרעיון להקים צמד כזה בא לי עוד לפני שלוש שנים“, מגלה אביבה. „הייתי בטויל באירופה וראיתי שם את האחיות קסלה. אלה תאומות הזוכות להצלחה בכל רחבי אירופה והן מגישות תוכנית פיומונים בתנועה.“ אבל מאז גברה מלהקת פיקוד מרכז, לא היו לאביבה הזדמנויות לשר. „השתתפתי בהרבה מחזות, אבל רק כשחקנית ורקדנית. לשיר שרתי מעט מאד, במיסגרת ההצגות.

אחות לנו קטנה - והיא פסולה!

פעה. • אף חובב קצב ישראלי לא יחמיץ, כמובן, את תוכנית הטלביזיה של קליה ריצ'ארד, שתשודר מחר (יום חמישי) בערב בטלביזיה הישראלית.

העטיפה שנפסלה

ארץ. חבל רק שהטלביזיה לא טרדה לפרטס את הדבר בלוחות המישורים שלה. • הצמד **איין ואיני** קיבל השבוע מכתב מזוג תושב נתיבות, תמר ודודי אדרי, שהודיע להם כי קרא לתאומים שנולדו להם — בן ובת — בשם אילן ואילנית. אל המכתב צורף העתק אישור מבית החולים, על רישום השמות. • באנגליה מנבאים לקדושה **רוג'רס** לתפוס את מקומה של **סנרי שאן**. השבוע זוכה קלודה להצלחה במיצע עד האנגלי, בלהיטה השני לילה טוב חצות. • פיומונים של **זאגר ואבאנס**, בשנת 2525, מחזיר למיצע הפיומונים את אופנת החזות הקשה. • התקליט מארץ-הנגן ה ראשון של להקת השלושרים, שיצא לשוק בשבוע שעבר, מביא צליל חדש לעולם הפיומונים הישראלי. כמה פיומונים מתוכו — בעיקר הפיומון מי אם לא אלוהים — מתאים לעידוד פיומוניהם של החיפושיות. • התוכנית הינבא אל הזמר, המשודרת פעם בחודש בגל הקל, ושבימסגרתה מנסה צוות לנחש פיומונים חדשים המושמעים להם, יתפכו להיטים — תבוסל בתיכונן השידור רים החדש, משום שהנהלת רשות השידור הגיעה למסקנה כי „אין לתוכנית כל הש-

הגורל הוא — אולי — עיוור, אבל לא בני תמונה. לכן, כאשר ראו בעלי חנויות התקליטים בארצות-הברית את התמונה הי מופיעה על גבי מעטפת מארץ-הנגן הראשון של להקת-העילית הגורל העיוור — ההליטו פה אחד שלא להציגו למכירה. התמונה, הי מופיעה משמאל, מראה ילדה בת 11, ערומה ממותניה ומעלה, מחזיקה בידה מטוס חללי. התאחדות סוחרי התקליטים החליטה כי הי תמונה מעידה על חוסר טעם הגובל בשחיי תנות מוסריות, והודיעה כי תחרים את התק ליט, עד שיוכנס לתוך מעטפה אחרת. תגור בתו של מנהל חברת התקליטים: „אין אנו סבורים כי המעטפה פוגעת בטעם הטוב. אולם אם יש כאלה הנמנעים מלרכוש את התקליט בגלל התצלום — הם מוזמנים לי התקשר עמנו ויקבלו את התקליט בעטיפה אחרת.“ • הקרב על צמרת המיצע הי בריטי ניטש עתה בין להקת פלסטיק אונג, בפיומונים תנו לשלום סיכוי, לבין **רוכין גיב**, בלהיט הסולו הראשון שלו, מאז פרש מלהקת הבי גיס — **הצילצול הגואל**. • שיבוץ סרטונים, המראים להקות מפורסמות מבצעות את להיטיהן בטלביזיה הישראלית — הוא בשורה משמחת לחובבי הקצב בי-

"הרגשתי פצועה ופגועה" * "אני מתה לאהוב ולתת, אבל אינני מתאהבת בקלות" * "אינני יכולה להתחרות עם הרווקות הצעירות" * "קשה לאשה לחיות לבד" * "במשך השנים מתחילה להצטבר עייפות ומרידות" * "לבוא לבד לחברה של נשואים — זה אסון" * "אהיה מוכנה לוותר לבעל החדש בכל הדברים שגרמו לסיכסוכים ביני ובין בעלי הקודם".

הגדרו שונית

ככה זה אצלי, כל פעם שאני פוגשת מי שהו מקסים, אני בכל זאת מתחילה איתו רומן, למרות שאני יודעת שעוד שבוע ארץ גיש ויפת וארוץ לבכות אצל החברות שלי.

★ ★ ★

במיטה —

אין לי הגנה

צד גבר, אפילו כשהוא מאוהב, ה' אשה היא אדם שחיים איתו, ובינתיים עושים גם דברים חשובים אחרים, כמו עבד' דה וכדומה. אבל בשבילי הגבר הוא משהו שאני חיה לא איתו, אלא למענו.

בכלל, יחסיי בין זה לא עניין שווה. האשה נותנת והגבר לוקח וכוכה זה. הדיבורים על המהפכה המינית זה שטויות. אי אפשר לי הגיע לסיפוק בחי' מין בצורה אחרת, מכיוון שאורגן של האשה נובע ממצב נפשי, ולא פיזי. ומצב נפשי זה הוא במהותו תחושה של נתינה, של רצון להתמזג עם משהו ו' להיות לגוף אחר. ולהרגיש ככה אפשר רק כשנצורה הרבה אינטימיות, וחום וביטחון.

כשאני במיטה עם גבר, אין לי כל הגנה וגדו. אני חשופה לגמרי לפגיעות. וכשאני נפגעת, הפגיעה היא בלי שום פרופורציה לעצם המעשה. לכן כשאני נכנסת למיטה עם משהו שאני לא בטוחה בו — אני מפתח' ונסגרת מבחינה ריגשית — ואז בכל העניין אין הרבה טעם. לפעמים, לתקופות קצרות מאוד, כל העסק מתהפך, ואני מסוגלת לשכב ולקחת. אבל כל העיתים רחוקות מאד. לדעתי, אין דבר כזה הנקרא חוסר התאמה מינית בין זוג שאוהב. אם אני רוצה משהו, תוך שלושה חודשים יהיה לי טוב איתו ב' מיטה, ולא חשוב עד כמה אנחנו לא מתאי' מים בהתחלה. אם אני אוהבת גבר, אני גם אוהב לעשות כל מה שהוא רוצה במיטה. אני נהנית מזה.

נישואין מחדש

תמר: להתחתן סתם פעם שנייה אפשר תמיד. אבל מפתח' אותי נורא שלא אמצא שוב פעם משהו שמתאים לי. אני רוצה מאוד להתחתן, אבל עם משהו חכם, שאפשר להיות איתו. לא איכפת לי איך הוא נראה, בתנאי שלא יהיה דוחה, כמובן.

אני לא מוכנה להתחתן עם משהו רק כדי לא להישאר לבד. להיפך, משנה לשנה עולות הדרישות שלי. ייתכן כי בגיל 50 הן יתחילו לרדת, אבל עד אז יש לי עוד הרבה שנים. עוד דבר, אני מוכנה להתחתן עם משהו רק אם אנחנו מתאימים במיטה. כש' המין לא בסדר, שום דבר לא בסדר.

אילנה: הבדידות לא כל כך מפרי' עה לי. מה שאיכפת לי זה ילדים. כשאני הולכת לפת'הים ורואה את כל הילדים שם, זה צובט לי בלב. אבל, כמו שאומרים הגברים, בגלל שאני אוהבת חלב, לא אקנה פרה. אני רק מצטערת שלא נולד לי ילד.

אני מתה לאהוב ולתת, אבל זה לא אסון בעיני אם כרגע אין לי למי. יש לי דברים אחרים בחיים. אני בטוחה שיום אחד אתחתן עם גבר, שלא רק שיאהב אותי ושאיני אוהב אותו, אלא גם שנוע לחיות ביחד. כך חשב' תי בגיל 20, כשהתחתנתי, וכך אני חושבת גם היום.

מרים: אני מפתח' קצת מהשנים שעוברות, בעיקר בגלל המשקע של המ' רירות שהן משאירות. לפעמים אני חושבת בלבי שאתחתן עם איזה שלינג שיריבין מכור לכל מי שפגע בי בחיים ולא יכולתי

ראיון אינטימי

לא אוהב את גייתי לעבודה שלי, את ההר' גלים הקבועים שלי, החשבים לי. כאשר גבר פוגש בחורה בת 25 או יותר, הוא בטוח שכל מה שהיא רוצה, זה להת' חתן. אז למה לו להסתכן כשהעולם מלא בנות 20, שלא יודעות אומנם כלום, אבל מרגישות חופשיות מאוד, וחושבות שלשכב עם גבר זה כמו לאכול ארוחת בוקר. אני לא יכולה להתחרות איתו, למרות כל מה שאני כבר יודעת. ובכלל, כשאני חוש' בת על כך, אז מה בעצם אני כבר יודעת שהן לא יודעות? בימינו לומדים מהר. כל שנה שעוברת משאירה בי קצת מרי' רות, למרות שאני מנצלת את כל מלאי ה' הומור שלי ומשתדלת לא לקחת ללב.

קשה לאשה לחיות לבד, להתווכח עם נהגי אוטובוס, לסדר ענייני מס'הכנסה ולס' חוב חבילות הביתה.

מה שמזוה' הוא, שהביטחון העצמי שלי דווקא יורד משנה לשנה, במקום להיפך. כל שנה קשה לי יותר למצוא אנשים שמוצאים חן בעיני, וקשה לי יותר לקשור קשרים. לאט לאט זה הופך לבעיה רצינית, כי כדי שיישאר לי קצת פילפל ומלח בחיים, אני צריכה לפגוש מפעם לפעם גבר שימצא חן בעיני, שיעורר את סקרנותי, שבגללו יתחשק לי ללכת למספרה ולקנות שמלה חדשה. אז ככה זה. כשיש מול, את פוגשת כל כמה חודשים משהו שמחזיר לך את שמחת ה' חיים, ואחר כך הרומן נגמר. במשך השנים מצטברים הרומנים, ואפילו אם כולם היו מוצלחים ויפים, מתחילה להצטבר גם עייפות ומרידות.

בזמן האחרון יש לי מזל לפגוש גברים לא הגונים ביותר, בלי טיפת יושר פני' מי. אני מאמינה לאנשים, ורק אחר כך אני מגלה שסידרו אותי, אבל אז כבר מאוחר מדי. אלא שהנסיון לא מלמד אותי. כל פעם שאני יוצאת, לבושה יפה ומאופרת, מנקר לי בלב: אולי אפגוש משהו חדש. אולי דווקא היום. אבל כמובן ששום דבר לא

רים. מספיק פעם אחת. אפילו אם משהו מוצא חן בעיני, לא איכפת לי אם הוא הולך לו. אני לא מתגעגעת לאף אחד, ושוכחת אותו אחרי יומ'יומיים, עוד לפני שמתחיל הרומן החדש.

אני יודעת שאני מפחידה קצת גברים. הם רואים שאני חזקה ועצמאית, ויש כאלו ש' מחפשים בעצם אשה שתישען עליהם ותית' לה בהם. אז שילכו לעזאזל. כמובן שאם משהו מוצא חן בעיני, אני עושה כל מה שאני יכולה לתפוס אותו. כל רומן זה סיפור חדש, ואני לא מתעייפת אף פעם מרומנים.

אני בטוחה שזה לא ימצא חן בעיני הר' בה אנשים, אולי אפילו לא בעיני אילנה, אבל בעיני זה בהחלט לא מגעיל לשכב עם משהו סתם, בלי לרצות אפילו לראות אותו עוד פעם.

מרים: פעם לא שכבתי עם גבר ב' משך שנה שלמה וזה לא הציק לי, למרות שאיני נמנית על אלה שסומנות ידן בצלחת. שכבתי עם הרבה מאד גברים, אבל אף פעם לא שכבתי סתם. אני יכולה להיכנס עם משהו למיטה רק כשאני מרגישה שיש ב' גינו משהו, שיש רצון להמשיך ולהכיר אחד את השני, אבל סתם אני לא מסוגלת.

כשנכנסים עם גבר למיטה והוא הולך ב' בוקר ולא מטלפן יותר, אפשר למות מרוב עלבון. לכן אפשר לפחות לנסות למנוע ש' זה יקרה. ודאי שלא תמיד מצליחים.

★ ★ ★
"כל שנה — קשה יותר"

ע' ד לפני שלוש שנים, הלך לי עם כל מי שרציתי. היום לא, היום הגבר כבר

אלה זוהר

כדי למצוא תשובות לשאלות אלו, כינסה כתבת, "העולם הזה", אלה זוהר, שלוש גרושות וזוהרות לראיון אינטימי וגלוי-לב, שנמשך לאורך ארבעה ערבים רצופים. למראיינות היה תנאי יחיד,

מין, אהבה, גברים

אילנה: גרושה צריכה לדעת את מקומה ועם איזה גבר לבזבז את זמנה. אני יודעת מראש את מי אני יכולה להשיג ואת מי לא. עד היום שכבתי עם חמישה גברים בסך הכל — כולל בעלי לשעבר. רק פעם אחת שכבתי עם משהו שלא אוהב אותי ו' אני לא אהבתי אותו. הרגשתי פצועה ופגור' עה, ושאין לכל העניין ערך. לא אעשה דבר כזה אף פעם יותר.

אני נעלבת מהר, בוכה מהר, ונפגעת קשה כשמישהו מעוניין רק לשכב איתי, ושבעצם לא איכפת לו אם זו אני או משהו אחרת. במיטה אני נותנת את הדבר החשוב ב' יותר שיש לי — אז למה לי לתת למשהו שאני לא אוהבת? עם החבר הנוכחי שלי לא שכבתי בהתחלה חצי שנה, עד שהייתי בטור' חה לגמרי שהוא אוהב אותי.

אני מתה לאהוב ולתת, אבל אני לא מתא' הבת בקלות. גם לא בגלל אותן הסיבות ש' בגלל התאהבתי בגיל 20. אני אף פעם לא מרגישה צורך לשכב עם משהו סתם. על פי רוב אני נמשכת לבחורים בגילי. לפעמים אני יוצאת אפילו עם בחורים יותר צעירים ממני.

תמר: אני צריכה מין. אני לא מר' גישה שאם אני שוכבת עם משהו, אני נר' נתת לו. אני יכולה בשקט לשכב עם סתם ידיד, כדי לפרק את המתח. ולא איכפת לי אם למחרת הוא מסתובב עם חתיכה אחרת. היה לנו נעים, וזה הכל. אני לא רואה בו חתן לעתיד, ומצדי הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה עם מי שהוא רוצה. העיקר ש' אני רגועה ולא עצבנית, ושאין לי חלומות מיניים.

★ ★ ★
"אני מפחידה גברים"

ני שוכבת עם משהו כל יומיים-שלו' ש.ה. היו לי מספיק גברים. מי שלא הת' ייחס אלי כמו שאני אוהבת — גמרת איתו. אני לא מנסה ללמד אף אחד שום דבר במי' טה. אם אנחנו לא מתאימים, אני אומרת לו שלום ומחפשת אחר. מה יש, חסרים לי גברים בדיוק לטעמי?

בכלל, הלב שלי לא נשבר בקלות על גב'

כך נולד

אי אפשר שלא להיתקל בהן. הן תמיד בולטות בשטח, אפילו בדי' זינווף הנוצץ. הן מטופחות, אלגנטיות, לבושות לפי האופנה האחרונה. הן שנונות, אינטליגנטיות, לפעמים יפהפיות, תמיד חתיכות. הגברים מת' להבים מהן, הנשים מקנאות בהן. אבל הן גם גרושות! אז מה? האם שונה הגרושה מכל אשה אחרת? כאשר הגרושה היא אשה מבוגרת, עייפה ואפורה, מטופלת בגילדים וחסרת מיקצוע, לא צריך להיות נביא כדי לדי' עת שגורלה רע ומר. אבל מה מצבה של הגרושה הזוהרת, בישראל של שנת 69? מה מסתתר מאחורי המסיכה המקסי' מה? האם היא מאושרת באמת כפי ש' היא נראית? האם מצבה מוצא חן ב' עיניה — או שהיא מחפשת את ההז' דמנות הראשונה להתחתן שוב?

ראיון זה

תמורת גילוי לבן המלא: הן ביקשו ל' הישאר אלמוניות. גילוי שמותיהן עלול להפריע ל'ן עבודתן. השלוש אינן מייצגות את הגרושה ה' ישראלית הממוצעת, אם יש בכלל דבר כזה. הן מייצגות רק את עצמן.

השתתפו בראיון: תמר, בת 29, גרושה מזה ארבע שנים. שיער ערמוני גולש, עיניינת אפורות מלאות הומור. נאה וחתיכות. עבודה מעניינת כ' מזכירתה של איש ציבור ידוע. אילנה, בלונדית ויפהפיה, בת 27. גרושה מזה שנתיים. מפקיד בכיר בעיתון גדול. מוכשרת מאוד, מצליחה מאוד. מרים, בת 25, גבוהה וחטובה. בעלת משרד ליחסי ציבור. גרושה מזה חמש שנים. היחידה מבין השלוש שיש לה חורים עשירים, עליהם אפשר לסמוך בשעת הצורך.

אבל אם לא אתחתן שנית — ואני לוקחת את זה בחשבון — אז אני רוצה לפחות ביטחון כלכלי.

לא מסריע לי לגור בדירה שכורה, ואני לא מתה על אוטו. כשאני צריכה לנסוע לי איזה מקום, תמיד מתנדב איזה מכונית. יש גם תמיד מישהו שמזמין אותי לארוחת צהריים או ערב, כך שכימט לא יוצא לי לשלם בשביל ארוחות או קולנוע.

כשאני לי כסף אני לא לוקחת מאף אחד, אלא מצמצמת את ההוצאות. אני לא חייבת גרוש לאף אחד בעולם.

רוב הגברים שאני מסתובבת איתם אינם עשירים, אבל יש להם מספיק כדי לחיות ברווחה. עם תכנונים אני יוצאת רק אם הם מקסימים בצורה יוצאת מן הכלל.

★ **תמר:** כסף לא עושה לי כלום. אני חיה כמו בן-אדם ומבזבזת כל גרוש שאני מרוויחה. האמת היא שהייתי רוצה להתחתן הפעם, לשם שינוי, עם מישהו שמרוויח מס' פיק כדי לקנות לי מכונית ודירה ונסיעות לחו"ל והכל. אבל כל זמן שאני לבד — לא איכפת לי. אני מרוויחה כ-600 לירות לחודש, ומסתובבת באופן קבוע בלי גרוש בכיס. כשאני כבר מקבלת את המשכורת היא נעלמת בין כל הנושים שלי. מה אפ' שר לעשות, אני לא מוכנה להצטמצם ולח' סוף. אני אוהבת לאכול טוב, לנסוע בספיי-שליס, ובכלל, להוציא כמה שמתחשק לי.

★ **מרים:** ענייני הכסף ממריים לי את התיים. לפעמים אני יושבת בערב ועו' שה חשבונות, ומגיעה תמיד למסקנה שאני צריכה להתחתן באופן דחוף ביותר, רק כדי שהעניינים האלה לא ישובו על הראש.

אני מרוויחה הרבה, אבל אין לי שום חוש להסתדר עם כסף. בשבילי לכסף אין שום ערך. הבעייה מתעוררת רק כשאני רוצה

נפלאה להיות עצמאית וחופשית. אני איה' בת את העבודה שלי, ועובדת כל היום. בעצם הרבה ערבים הנראים כאילו היו ביי' לוי, הינם למעשה עבודה. למרות זאת, אני מרגישה עצמי חופשית. נעים לדעת שאין בוס על הראש, שאם אני רוצה לקחת לי-עצמי כמה ימים חופש אין מי שיאסור עלי. אני לא יודעת מה הייתי עושה בלי העבודה שלי, בלי שאוכל לברוח אליה מכל הצרות, כמו אילנה. האנשים שאני עובדת איתם מכבדים אותי ואוהבים אותי. כך שאפילו אם קורה לי פנצ'ר באיזושהו רומן, אני מתנחמת ביחס שאני מקבלת מהם, ולא מרגישה את עצמי אפס.

אם אתחתן, אמשיך לעבוד, וכנראה גם שבאותו הקצב. אני ממילא חושבת שאם אתחתן, אז זה יהיה עם גבר שבעצמו עובד כמו חמור.

אני גם חושבת שרוב הנושים הנשואות היושבות בבית, מאבדות חלק ניכר מקיומן ומכוונת-משיכתן. אחרי הכל, על מה כבר אפשר לדבר עם הבעל כאשר יושבים כל היום בין הסירים והמחבתות? מגע יומיומי בחוץ עם אנשים מחדד את החושים ושומר על המתח.

כסף

★ **אילנה:** אני מרוויחה כאלף לירות נטו לחודש. אני לא מוציאה הרבה על עצמי, וכל פעם שיש לי כמה אלפי לירות אני נוסעת לחו"ל כדי לגשום קצת אוויר. אני גם קונה שם את הבגדים שלי.

בעיות של כסף לא כל-כך מטרידות אותי.

שהעבודה שלי זוהרת, היא בעצם לא מספ' קת אותי.

אני מחזיקה את הגיב של כבר שלוש שנים. מכיחן שזו לא עבודה שיגרתי, כל החיים שלי השתנו מאז. אין לי שעות קבועות או סופי שבוע. אני תמיד תלויה באנשים שאיתם אני עובדת. אם אתחתן שוב, אפסיק לעבוד בעבודה הזאת. אף אדם נורמלי לא ירצה לחיות עם מישהי שכל רגע מסוגלת לקום וללכת לעבודה.

אולי אז סוף-סוף אוכל לעבוד במיקצוע שלמדתי. כי הרי אין לי כחנות לשבת כל היום בבית אם אנשא.

★ **אילנה:** לקח לי הרבה זמן להגיע לתפקיד שיש לי עכשיו בעיתון. אני לא יודעת מה הייתי עושה בלי זה. כמה רע שאני לא מרגישה, אני תמיד יכולה להת' יישוב ולעבוד — ולשכוח מכל הצרות שלי.

העבודה נותנת לי זכות קיום, בגללה אני מרגישה כמו בן-אדם. כמובן שיש לזה מחיר: אני עובדת כעשר שעות ביום, לפ' בילי. אני לא יוצאת לבלות, כל שבוע מטורף עמים חצאי לילות. כשיש לי שבוע מטורף בעבודה, שום דבר אחר אינו קיים בש' בילי. אני לא יוצאת לבלות, לא רואה אנ' שים, רק עובדת וישנה. ברור שלא אוכל להמשיך לעבוד ככה אם אתחתן, אבל אני מתכוונת להמשיך לעבוד במ' שה' כדי שארגיש את עצמי אדם בזכות עצמי, ולא אצטרך להטיל את עצמי על צווארו של הבעל.

★ ★ ★

★ **לא מרגישה עצמי אפס"**

★ **מרים:** במשך שנים אכלתי חצץ כדי לבנות את המשרד שלי, זו הרגשה

להחזיר לו. אבל כמובן שהיהוררים מסוג כזה נעלמים. נשאת רק העבודה שאני לא מוכנה לעשות פשרות בעניין חתונה. לא היום ולא בעוד עשר שנים. מספיק סבלתי בפעם הראשונה.

אני רגילה כבר למשל לישון לבד בחדר. נעים לי וטוב לי, ואני נהנית מכל רגע. פיתאום יבוא מישהו לנחור לידי, ולא אור כל לקרוא בשקט. אם אוהב אותי, אחשוב בטח שהוא נוחר גורא חינני, ואלטף לו את הראש. אם לא אוהב אותו — אזורק לו נעל על הראש.

אה, ויש עוד תנאי. אני אהיה מוכנה להת' חתן מחדש רק אם נהיה ידידים טובים. אחרת כל המצב הוא בלתי נסבל. כשגבר ואשה הם ידידים, הם יכולים לחיות בצוותא ולבלות נפלא, ולעזור אחד לשני, כאשר הם לא ידידים, אז יש בנישואין האלו כל ה' חסרונות — ושום מעלה. הסקס לבד לא יעזור. בשביל מה אני צריכה את זה?

תמורת הידידות אני אהיה מוכנה לחת' לבעל בכל אותם הדברים שגרמו למריבות ביני לבין בעלי הראשון. לא איכפת לי שישאיר את נעלי-הבית שלו באמצע החדר, ושיאכל כל היום רק גבינה. לא איכפת לי שלא ירחץ כלים, ושייצא בערב לבלות עם החברים שלו. אתן מחייכות. כן, אני יוד' עת, עכשיו אני חכמה.

עבודה וקריירה

★ **תמר:** הייתי בחו"ל ארבע שנים ולמדתי מיקצוע. אבל במקום לעבוד במיק' צוע שלמדתי ושאני אוהבת, אני עובדת כמוכירה. למרות שאנשים מבחוץ חושבים

הגרושות

(המשך מעמוד 35)

משפחה וכומר-מחדה, היו למעשה יוצאות-דופן גם כשהיינו ילדות קטנות בבית-ספר. לאן אני יוצאת? לאן שכולם יוצאים. לבתי-קפה, קולנוע, דיסקוטקים ומסיבות. האמת היא שאני שונאת מקומות צפופים ורועשים, אבל לאן אפשר ללכת? אם אני רק יכולה, אני נוסעת לאילת או לטיולים ארוכים. אז אני מרגישה שאני חיה, אני שקטה ונהנית מכל רגע. אבל לצערי זה מסתדר רק לעיתים רחוקות.

★ **אילנה:** אין לי חברות. לא היתה לי חברה מעולם לאורך כל הדרך, גם כש-הייתי נשואה. ועכשיו קשה כבר ליצור קירבה. אני לא יכולה לבוא ולהלביש את עצמי על משהי מהידודות הנשואות שלי, להגיד לה שמשעמם לי או שלוחץ לי משהו על הנשמה. אם קורה לי משהו שאני לא מסוגלת לשמור לעצמי, או כשאני מרגישה שאני הולכת לאיבוד — פשוט אין לי למי ללכת. אין לי עם מי להתייעץ כשאני צריכה להחליט משהו. ייתכן שאני אדם סגור, ושהמצב נגרם באשמותי. אבל עובדה — ככה זה.

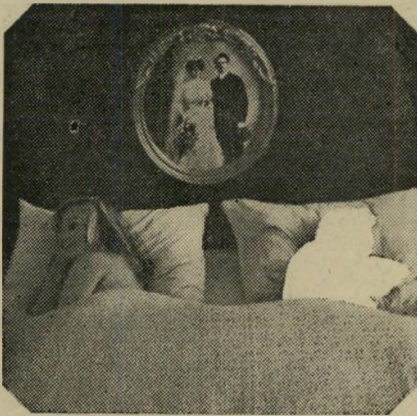
איכפת לי מה שאנשים חושבים עלי. יש דברים שלא אעשה בשום אופן. למשל, לא אלך למסיבה עם חברה, לא אטלפן לגבר — אפילו אם אני בטוחה שהוא ישמח לזה. אין לי בעיות בעיניי בילוי. כשאני רואה צה לצאת יש לי תמיד מיבחר. כל יום

לקנות משהו ואין לי כסף או כשאין לי כסף לשלם את שכר-הדירה, הטלפון או חשבון המכולת. בזמן האחרון אני משתדלת להיות עם חשבון, כדי לקנות לי דירה. נמאס לי לנודד מדירה לדירה כמו צועניה ולגור בין רהיטי סוכנות. אז כרגע יש לי התקפת קמצנות ואני לא מבזבזת.

אבל בדרך כלל כשיש לי קצת כסף ב"בנק, אני הולכת מחלון-ראוה אחד לשני ומחפשת דברים שימצאו חן בעיני. אני קונה ספרים, כלי-בית, בגדים, או מזמינה את עצמי לארוחה ב-50 לירות. אין לי הרבה מתחרים וכשיש אז זה לת-קופות קצרות, לכן על פי רוב אני משלמת לבד בעד כרטיסי הקולנוע, המיסעות וכו'. אבל כשאני יוצאת כבר עם משהו, או על פי רוב יש לו כסף להזמין אותי למיסעות יקרות, או לאן שאני רוצה.

חברה

★ **מרים:** תל-אביב זו עיר קטנה ומ"חורבנת, ואני מכירה כבר את כולם. לאן שאני יוצאת אני פוגשת את אותם האנשים.

מטלפנים אלי כמה גברים ומזמינים אותי לצאת איתם. חלק מהם מעוניינים בי, וחלק סתם יודים שרוצים שלא אשב בבית.

★ ★ ★

פעם היו לי מיליון חברים

★ **אני יוצאת.** הרבה. אפילו למסיבות משעממות עם אנשים משעממים — העיקר לא להיות לבד. לאן אני יוצאת? לאן אפשר כבר לצאת? דיסקוטקים וכו', כמו מרים וכמו כולם. למען האמת אני לא אוהבת דיסקוטקים. אני נהנית לקשקש ולפלרטט ולשבת בבתי-קפה. מה יש, יותר טוב לשבת בבית?

★ **תמר:** אין לי חברה קבועה, אבל פחות או יותר אני מסתובבת באותו חוג של אנשים. בסוף אני תמיד נוחתת במסיבות אופה מאכירה את כולם. ככה זה, מה אפשר לעשות?

אני הולכת למסיבות אפילו כשאין לי חשק, בגלל שאם לא אלך כמה פעמים, לא יזמינו אותי יותר.

כשיש לי משהו נחמד, אני יושבת איתו בבית. למסיבה אני באה בשביל למצוא. אני משתדלת לבוא עם גבר ועם חברה, כדי ששתינו נהיה חופשיות ונוכל לפלרטט ולעשות מה שאנו רוצות. אצלי ערב עם גבר זה קדוש. אני לא יוצאת לפעמים שבו עיים — עד שבא משהו שבאמת נעים לי איתו. אני לא מבזבזת ערבים סתם כך. פעם היו לי מיליון חברים. כל העיר היו חברים שלי. היום יש לי מעט, מעט מאוד. לפעמים זה די מרגיז שאין מי שיפנק אותי. אבל בסך הכל יותר נוח לי ככה. עכשיו הבית שלי זה בית, ולא מקום מיפנק לי חברה כשבתי-קפה נמאס עליהם. יש לי חברה קרובה אחת, שאני שותפת איתה לדירה, ולעוד כמה ידידות משותפות. אני מבזבזת הרבה עם חברות, ויודעת שאני יכיר לה לסמוך עליהן בעת צרה. כל החברות שלי או רחוקות או גורשות. אני שונאת לצאת עם זוגות נשואים. זה בדיוק כמו שמרים אמרה: גועל נפש לראות את כל הנשואים האלה שעומדים ומסתכלים עלי והזיר נוזל להם.

לראי לא איכפת לי מה שחושבים עלי. אני מצפצפת.

★ ★ ★
★ **אצלי הנשים — אני מופקרת**

אין לי חוג קבוע של ידידים, אלא כל מיני מכרים מפה ומשם שאין שום קשר ביניהם. יש לי גם כמה ידידים נשויים — רק גברים. היום יש לי חברה של נשואים זה אסון. אני מרגישה כמו יתומה. כל הנשים הנשואות מסתכלות לתוך ה"מחשף שלי כאילו יש לי משהו שלהן אין. אצל הגברים אני הופכת תיכף לכוכב הערב, אצל הנשים — מופקרת או השו"דע מה, ולא חשוב בכלל איך אני מתנהגת.

הדבר היחיד שמנחם אותי זה לראות את החברות הישנות שלי מהגיימנסיה. כולן נשויים, מכוערות ויבשות כמו צנון. העיניים יוצאות להן כשרואות אותי לבושה יפה, מאופרת ומלאת-חיים.

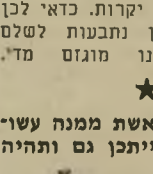
כשאני חושבת על זה עכשיו, הרי שרוב החברות מילדות שנשארו חברות שלי עד היום, ושבצעם משמשות לי תחליף לבעל,

רגישותך תעמוד השבוע במיבתן קשה. תחושת עלבון יכולה להשפיע על שיקול-לך בבעייה החשובה לך. רגשות תיסכול מצטברים מולידים בך מרידות ומלנכוליה. בילויים ובידור יהיו הצורה היעילה ביותר לחרוג מהמעגל הסגור אליו נקלעת. אל תמנע מעצמך התפרקות אפילו תצטרך להשיג תשם באמצעים החורגים מהשיגרה. אם היא מוכנה להאזין לך, שפוך בפניה את ליבך. אתה זקוק באופן דחוף לאנשים שיבינו אותך.

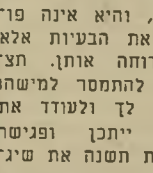
★ ★ ★
שמועות ודברים שאין מאחוריהם כל יסוד עולים להסעות אותך השבוע. נהג בזהירות על כל אינפורמציה ה"מועברת אליך. ובדוק אותה ביסודיות לפני שהאת מסתמך עליה. יהיה עליך לטפח מחדש יחסים שהזנחת עם אי-יחיד העשויה להועיל לך. בנות מזל עקרב שטרם עברו את גיל ה-23 צפויות השבוע ל"מתנות יקרות. כדאי לכן לבדוק אם המחיר שאתן נתבעות לשלם עבור מתנות אלו אינו מוגזם מדי.

★ ★ ★
מישאלה שכימעט והתייאשת ממנה עשוי ייה להתגשם במפתיע. ייתכן גם ותהיה לך תוך הימים הקרובים בים אפשרות לפזרונות ולנדיבות מופגנת. מכ"רם ושכנים ילאו אותך בביקורים וב"קשות. תצטרך להקי"דש זמן לפיתרון בע"יותיהם של אחרים שאינן מעניינות אותך ביותר. פעילות גופנית מוגברת צפויה בסוף השבוע. בעיות שלא עניינו אותך בעבר יעמדו במרכז סקרנותך. ליבשי בהיר.

★ ★ ★
הרבה שעות שינה ומנוחה יעזרו לך לברוח מהבעיות הלוהצות עליך. אבל זוהי רק בריחה, והיא אינה פו"תרת את הבעיות אלא רק דוחה אותן. תצ"טרכי להתמסר למישהו הזקוק לך ולעודד את רוחו. ייתכן ופגישה מיקרית תסנה את שיג"רת חי"ך. לא מן הנמנע שתשני את דעתך על אישיות שהערצת. במי"שור הרומנטי תיתבעי לתת יותר מאשר קבל. אבל עליך להת"אים את עצמך לאיש שאותו את אוהבת.

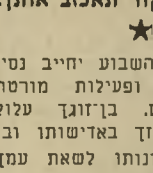
★ ★ ★
רוח שובבות ועליצות תשרה עליך הש"בוע. כמה מפעולותיך יפתיעו אותך ב"עצמך. מצב קשה ש"נחלצת ממנו, או שנ"ר אה לך כי אתה עומד להיחלץ ממנו. יסיר ממך נטל נפשי כבד. הביטחון העצמי שלך שוערע לאחרונה, ית"גבש מחדש. הרכילות היא אחת ממכונותיך הרעות. במקום עבו"דתך יתייחסו בהער"כה למאמצך והדבר ימריצך לנאמנות יתר בעבודה. דחיית ביקור תאכזב אותך.

★ ★ ★
רוח שובבות ועליצות תשרה עליך הש"בוע. כמה מפעולותיך יפתיעו אותך ב"עצמך. מצב קשה ש"נחלצת ממנו, או שנ"ר אה לך כי אתה עומד להיחלץ ממנו. יסיר ממך נטל נפשי כבד. הביטחון העצמי שלך שוערע לאחרונה, ית"גבש מחדש. הרכילות היא אחת ממכונותיך הרעות. במקום עבו"דתך יתייחסו בהער"כה למאמצך והדבר ימריצך לנאמנות יתר בעבודה. דחיית ביקור תאכזב אותך.

★ ★ ★
סוף השבוע יחייב נס"י עות ופעילות מורטת עצבים. ב"זוגך עלול להרגיזך באדישותו וב"אי-יכונותו לשאת עמך בנסל. בעיות של דיסט"בנסיקו אותך. מרא"ה חיצוני עשוי להמריצך לנקיטת שורת צעדים בכיוון של שינוי. יהיה עליך לחשוב מחדש על הוצאה כספית של עמדת להוציא. נסיעה רחוקה שתיכוננת על"ה להתבטל במפתיע בגלל מישהו מבני משפחתך. צירה ספרותית או מוסיקלית תפעיל את דמיונך. אכן, מגיעה לך מנוחה.

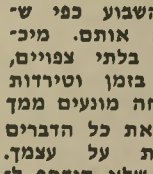

★ ★ ★
כושר השיכנוע שלך יפיע השבוע על חוג גדל והולך של אנ"שים. ייתכן ותעמוד במרכז ההתעניינות ב"עיקבות פעולותיו של אחד מאוייבך. ההגי"נות שלך בהתמודדות עם ריבך עלולה ל"הכשילך, כיוון שתכ"ה"ינה משפיעה עליה. תקבלי הש"בוע מכתב שיגרום לך להתרגשות רבה.

קרב לזדאי שהשבוע תשמש נושא לקינאה ל"כמה מחבריך ומכ"ר"ך. השתדל להצניע את הצ"חותיך בכל השטחים ושומר בסוד את תוכ"ניתך, גם מאנשים ש"אתה נותן בהם א"מון מלא. אם אתה עובד שכיר, תצטרך להיאבק בזמן הקרוב בשאיפתך לעצמאות. אכזבתך תחלוף ואז תוכלי לצחוק על חששותיך.

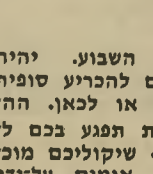
★ ★ ★
הדברים אינם מסת"רים השבוע כפי ש"תיכוננת אותם. מכ"י שולים בלתי צפויים, דוחק בזמן וטיירות במשפחה מונעים ממך לבצע את כל הדברים שהטלת על עצמך. מוטב שלא תידחף ל"מצב של כפייה. כדאי לך לדחות חלק מהדברים ולהשלים את אלה שאתה יכול להקדיש להם מזמנך.

★ ★ ★
לחצים שהצטברו מע"י קים דוחק בתקופה זו. הזדמנות נדירה להצל"חה, כספית, וחברתית, נפתחה לאחרונה. עשה את כל המאמצים על"מנת שלא להחמיצה. ה"דבר יחייב התמסרות ועבודה מאומצת, אבל כל מאמץ הוא כדאי. את מנסה להסתיר ממנו את הדברים המ"עקים עליך. אבל עניך מסגירות אותך.

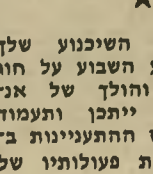
★ ★ ★
זהו השבוע. יהיה עליכם להכריע סופית לכאן או לכאן. הה"ססנות תפגע בכם ל"עתידי. שיקולכם מוכ"תבים אומנם על-ידי אנשים אחרים, בע"י קר בני מזל אריה ודגים, אולם בצורה זו תשרתו רק את מט"רותיהם ולא את האינטרסים שלכם. עייפות כתוצאה מהחוס תפגום בכושרכם.

★ ★ ★
צפויים חיכוכים ביח"סים המשפחתיים, בעיקר על רקע של "מי לובש את המכנסים?" השחצ"נות והיוהרה שלך עלו"לם לסבבך וליצור ב"עיני אחרים תדמית שלך שאינה מתאימה כלל ל"מציאות. יתגלה צורך לפרוק מיטען של תוק"פנות שהצטבר. עדיף שתעשה זאת בה"עסקות ספורט"בית איזושהי או בנהיגה.

★ ★ ★
כושר השיכנוע שלך יפיע השבוע על חוג גדל והולך של אנ"שים. ייתכן ותעמוד במרכז ההתעניינות ב"עיקבות פעולותיו של אחד מאוייבך. ההגי"נות שלך בהתמודדות עם ריבך עלולה ל"הכשילך, כיוון שתכ"ה"ינה משפיעה עליה. תקבלי הש"בוע מכתב שיגרום לך להתרגשות רבה.

★ ★ ★
כושר השיכנוע שלך יפיע השבוע על חוג גדל והולך של אנ"שים. ייתכן ותעמוד במרכז ההתעניינות ב"עיקבות פעולותיו של אחד מאוייבך. ההגי"נות שלך בהתמודדות עם ריבך עלולה ל"הכשילך, כיוון שתכ"ה"ינה משפיעה עליה. תקבלי הש"בוע מכתב שיגרום לך להתרגשות רבה.

מעשה בגולה

אשה בחדרו של הרבי המרקד

של הרב קרליבך מסתובבות נשים?" "שמעת מה שהוא עושה לנשים?" המשיך כה השמועה את דרכה. כך זה נראה בסוף: "הוא אוסף נשים בחדרו ועושה בהן מעשים גוראים". הנהלת המלון פנתה אל הרבי המרקד והודיעה לו שנוכחותו אינה רצויה יותר במלון, והוא נאלץ לקחת את חפציו ולחפש לו מקום אחר.

עכשיו מעניין לדעת מה היו אומרים כל אנשי המלון ומלצריו אילו ידעו שבאותו לילה, בחדרו של הרב קרליבך, היו לא רק אשה, אלא גם שני ילדים, ילד בן שנתיים וחצי וילד בן שלושה שבועות?

ואילו ידעו שבאותו זמן לא היה הרבי בכלל בחדר, היו בטח מוסיפים עוד כהנה וכהנה. לא רק שהוא מביא נשים לחדרו, אלא שהוא גם עושה את מעשיו ממרחקים.

בכל אופן, בלי קשר לשמועות האפלות שעדיין מהלכות, מוכן הרב קרליבך לספר את האמת על אותו מעשה. מסתבר שהוא הקים בסאן פרנסיסקו בית-כנסת הנקרא בית האהבה והתפילה. הוא החליט להקים את אותו בית-הכנסת גת בארץ, ולשם כך הביא איתו מניין אנשים שישתקעו כאן, וביניהם גם זוג היפים. "כמו שכתוב ב' תורה, שמחים וטובים ללב'".

כיום השבת היתה לו הופעה בבית-העם, והוא הנמיך את הבעל לבוא עימו. האשה נשארה בבית לשמור על שני הילדים, והרב קרליבך הציע לה לחכות עם שני ילדיו לבעלה בחדרו, שהוא יותר נוח ומרווח.

האשה קיבלה את ההצעה והשניים הלכו להופעה. באחת וחצי חזר הבעל על מנת לקחת את אשתו, ובמקום האשה מצא את המשרטה.

כשהרב קרליבך הגיע למקום, בשעה ש' לוש בלילה, כבר הסתובבו השמועות במסדרונות החשוכים במהירות מסחררת, ולמה? רת הוא נאלץ לעזוב את המקום.

בן השר מתחתו

אלפים אלפים עלו לרגל לירושלים, בי מכוניות ובקאדילאקים, כדי לחגוג עם שר הדתות ז"ר **זרח ורהפטינג** את חתונת בנו **עמנואל**.

חתונה כזאת, אומרים, לא ראתה העיר מזה שנים. הכלה היפהפיה, **נורית ארי לין**, היתה כולה לבנה, וצמתה המופשטת לצידה היתה קשורה בסרט לבן. ההתן בי חליפה מהודרת, וכל האלפים עוברים לפני הם ומברכים אותם.

הם הכירו איש את רעותו לפני שנתיים, בחוג האקדמיים הצעירים. בששת הימים הם נפרדו ארוכות לזמן המלחמה. הוא היה צנוח, ונפצע, והיא ביקרה אותו יום יום בבית-החולים.

אחר-כך הוא חזר ללימודיו והיא המשיכה לבקר אותו. הוא לומד משפטים, כמו כל משפחת ורהפטינג, החל מהאבא, שהוא משרט, דרך אשתו, המשפטנית שהיתה מזכירתו, ועד השופט הלוי, וכלה בדודו, שהוא משפטן וגם הוציא ספר על משפטים.

אביו של עמנואל לא היה אף פעם מרוצה מעסקיו. "תמשיך ללמוד", הוא היה אומר לו, "למה לך לעסוק בעסקי אוויר?" לעת עתה הוא סידר לו חתונה ראוייה לשמה, עם אלפי אנשים, וארוחה אינטימית לאחריה, לחוג מצומצם יותר.

הפיחות

אשת-החברה ידועה, אם לשני ילדים, נוהגת לבחור את ידידיה מבין החוגים ה' נוצצים של המיליונרים הישראלית. הם ב' דרך כלל אנשים כבדים בכסף ובגיל, ואולי היא אוהבת אותם אהבה לשמה ואולי היא אוהבת אותם אהבה לא לשמה, בכל אופן, היא משתמשת בהם ביעילות רבה.

השבוע גילו אצלה מאהב חדש. לא זקן, לא עשיר, סתם בחור צעיר, יפה. חושבים שהיא השתנתה, או שהכסף הש' תנה.

קרליבך (מימין) בהופעה

באחת בלילה הגיע למלון מרכז בירוש' לים גבר גבה-קומה וגדול-אברים, ושאל את פקידה-קבלה: "איפה חדרו של הרב קר' ליבך?"

"לשם מה דרוש לך חדרו של הרב קר' ליבך?" היקשה פקידה-קבלה של המלון ה' דתי מאוד, והאיש ענה: "אשתי נמצאת אצ' לו. אני צריך להגיע לשם".

פקידה-קבלה נבהל ושאל את הגבר למה הוא מתכוון כשהוא אומר שאשתו נמצאת אצל הרב קרליבך, הלא הוא הרבי המרקד, והגבר שאל את פקידה-קבלה: "תגיד, אתה לא מבין מה שמדברים אליך? אני אומר לך שאשתי נמצאת שם".

פקידה-קבלה נתן לו את מספר החדר, אבל עד שהבעל הספיק להגיע לשם, כבר הקרי' מה אותו המשרטה.

הוא לא הבין מה קורה. אבל למחרת עסק כבר כל בית-המלון בחדשות האחרונות. "שמעת?" שאל מלצר את רעהו, "מצא אשה בחדר של הרב קרליבך".

"שמעת?" הועברה השמועה הלאה, "בחדר

מה כואב להם?

יש אנשים שכואב להם בשיניים, יש כאלה שבדאש, ויש כאלה שבלב, אבל הכאבים האלה יכולים להיות לכל אחד. יש אנשים שיש להם כאב מיר' חד: כואב להם שלרחר ברוי, בעלת הדיסקובוטיק ביבה הולך קלף.

מפיצים עליה כל מיני שמועות זדוניות בעיר, בכוונה להזיק לבוטיק — וקורה בדיוק ההיפך. הולך לה עוד יותר.

מטרידים אותה בטלפון, מפיצים עליה שמועות שנגמרו לה המחזורים — ואז היא מופיעה באירוע חברתי עם בר-זוג מבוקש, וכולם פותחים זוג עיניים. מה שמרגיז את אלה שיש להם "כאב רוחקיה", זה שהיא כבר רכשה עסק נוסף ומתכוונת לפתוח בו "מסעדת בריאות".

רחל

שירות לתיירת עשירה

כל גבר ישראלי צעיר ושחום עור, תמורת סכומים מתקבלים על הדעת, ויש תמיד מתנדבים המוכנים לקבל את הכסף ולשלם את התמורה.

אבל ה**תיירת** שהגיעה השבוע הגזימה קצת. היא הציעה אמנם מאה לירות שטר' לייג בשביל לילה, אבל מי שראה אותה ידע שהמחיר לא שווה את העבודה.

כנראה שהחברה המיקצוענים החלו לה' יות ברינים בזמן האחרון. ומה הפלא — אם המיבחר בשוק, ובייחוד בשוק האילתי, הוא כל'יך מגחן?

היא הסתובבה ממורמרת מאוד בין אנשי העיר. "בפלמה דה מיוקרה שילמתי הרבה פחות", היא סיפרה, "ובקפרי בכלל היו מ' כנים חינם. איזה מין אנשים יש כאן?"

סוף-סוף בא הגואל בדמותו של **קבצן** תל-אביבי, נשוי ואב לילדים, שלא ידע שום דבר על פלמה ועל מיוקרה וראה אשה ה' מוכנה להציע את עצמה, וחשב שהיא ער' שה את זה רק למענו, בגלל קסמו הרב והמוכר. הוא נתן לה את הלילה שהיא חיפשה כל כך — חינם, ללא תשלום, ועוד חור גאה ובשערצון לתל-אביבי.

למלון מפואר באילת נוהגות להגיע תי' רות אמריקאיות עשירות, המוכנות לקבל

כשסבא דיין

מתרגש...

משה דיין, מהדור הצעיר של הפו' ליטיקה, עומד להיות סבא זו הפעם ה' רביעית. הפעם מסדרים לו את העניין בנו הבכור, **אודי**, ואשתו החדשה טליה.

אודי היה דווקא הראשון שהפך את דיין לסבא. פעמיים עשה את זה, ועכ' שני — בשלישית. לאשתו, לעומת זאת, זוהי הלידה הראשונה, והיא מתרגשת מאוד מהמאורע.

דיין עצמו, למרות שלושת נכדיו (אחד של יעל), עדיין לא התרגל לזה והוא מתרגש כמו בפעם הראשונה.

רבקה מיכאלי נמצאת בהריון בי

חודש רביעי, והרדיו מתחיל לחשוב על כוכבת רדיו עם אותה מידה של קסם אישי וכישרון, והומור, שתמלא את מקומה, לחודשי הריונה האחרונים ול' זמן הלידה.

וכך נוצא משהי חדשה. היא משע' שעת. יש לה הומור. היא מצחיקה, היא עורכת את התוכניות "מנגינה וקצב", ו"ד"ש עם שיר", אומרים שהיא כוכבת חדשה בשמים שם, ובעיקר יש לה שם טוב.

שמה הוא שושנה עטרי, והיא אחת מארבעת האחים והאחיות של יונה עטרי.

שושנה

תהליך

הטנקים לרצון הטוב של הצופה, עושים העשרה האלה. **הקירקס** (מקסים, תל-אביב) הזדמנות אחרונה, בשבוע אחרון, לראות את גדול הקומיקאים של זמננו.

תיאטרון

✧ **החלום האמריקני** (בצוותא) מסתבר כי החלום של ניקו נירנאי, משחק קני האהל לשעבר, היה לביים. חלום ישראלי טיפוסי של שחקנים רבים. בהצגתו הראשונה, על פי שני מערכונים בתוליים של **אדוארד אוזבי** (השני כשם הערב, והראשון מותה של בטי סמית) אין הוא מתגלה ככמאי מבריק בעל רעיונות והמצאות. הצוות שעמד לרשותו אף הוא איננו מן הדרגה הראשונה. **דבורה קסטנצ'ק** ו**חיה שרון**, שהן כמעט בנות אותו גיל, אינן מצליחות בשום פנים ואופן לשכנע כאן רב בתה. מיבטאן הרוסי אינו עוזר להן ולא לציפים להזדהות עם שתי נציגות אופייניות של אמריקניות טיפוסיות, כאלו השולטות היטב בגבר. הפארסה האבסורדית של אוזבי, לא זכתה לקצב ההולם, משגעי-משעשע, אם כי ניכר בבימוי כי הייתה כוונה לכך. ניקו נירנאי עצמו לא הסתפק בבימוי והוא מגלם בשני המערכונים שני תפקידים חשובים לדין, בצורה שטוחה וחיצונית. היחיד המצליח להתרומם לדרגת מישחק מתקבלת על הדעת, הוא **יעקב אשכנזי**, ככוש, בסצנה מרגשת, בה הוא מבשר על מותה של קיסרית הבלון בטי סמית. משום ששום בית-חולים לא הסכים לאשמוזה מפאת עורה הכהה.

✧ **הלוך הדכה החבריא** (הפקות עמירם) **בן-ציון מוניץ** נטל על עצמו משימה כמעט בלתי ניתנת לביצוע: מחומר תעודי עצום, הקשור בכל שאירע בברית המועצות מאז מותו של סטאלין, להכין תכנית-קריאה-מישחק-זימרה-נגינה... אלה שיעצו לו בליקוט החומר, עריכתו וכיתובו,

● **לא כדאי לראות**
★ **לא חשוב לראות**
★★ **אפשר לראות**
★★★ **רצוי לראות**
★★★★ **חובה לראות**

הוליווד

★★★ **אשה בצמרת** (תל-אביב, תל-אביב) כל השטויות על עונת הקיץ, ועל המלפפונים מופרכות בסרט הזה. הנה, למי רות הקיץ אפשר לראות סרט מצויין, העוסק בביקורת חברתית, ומציג באופן מועז מצד אחד מוסדות חברתיים מכובדים כמו בית ספר, ומצד שני מוסדות בזווים, כמו בית סוהר. מצד אחד את המעמד העשיר העליון ומצד שני את המעמד הפחות של החלטה האנושית של שולי החברה, ובסופו של הסרט מגלים שהכל אותו דבר. צורות שונות לאותו ליכולך. דיאלוגים ומישחק מצויינים.

★★★★ **נס במידנו** (בית לסין, יום חמישי, שמונה בערב) סרטו הקלאסי של דה סיקה. היופי והכיעור בחייהם של צניים.

★★★ **מבוי סתום** (תכלת, תל-אביב) סירה נידחת ושלושה אנשים בודדים (נגנטי טר ווג נשוי) השונאים ומתעללים זה בזה, בסרטו המיוחד של רומן פולנסקי, בהשתתפות פרנסואז דורליאק.

★★ **האירגון** (אלנבי, תל-אביב) קירק דוגלאס.

★ **5 ימים בסיני** (אוריון, תל-אביב) מי שלא ראה את קרבות הטנקים של ששת הימים ראה אותם בשישה ימים לנצח, ואם לא, אז במלחמת ששת הימים, ואם לא, אז בסרט אחר. כמה פעמים עוד אפשר לראות את הטנקים האלה? חוץ מזה רואים כאן גם תשעה גיימס בוגדים ישראלים הכובשים בסיס טיי לים, ואת קטיה כריסטינה, ומה שלא עשו

נמשכת ההרשמה

בגרות מוקדמות

משך הלימודים

עד להצלחה בבחינות

★ ★ ★

★ **הכנה לבחינות**

באנגלית

לאוניברסיטה

★ ★ ★

★ **שפות**

למבוגרים

אנגלית — צרפתית
גרמנית — ערבית
איטלקית — ספרדית
עברית — שיפור הלשון
CONVERSATION
אנגלית — צרפתית

בי"ס לשפות

ברליץ
BERLITZ

תל-אביב, נחלת בנימין 2, טלפון 56347
שד' דוד המלך 1, טלפון 266443
חיפה, רחוב החלוץ 27, טלפון 69265
בת-ים, רחוב רוטשילד 25

וליש

ירין ופירל ב"אריה בחורף"

קטן. הוא מגלה להנרי כי בנו ריצ'ארד אינו אלא הומוסקסואל. המלך המאוכזב מבניו מחליט לשאת לאשה את הנסיכה הצרפתית, כדי שתלד לו יורש ער חדש. הוא כולא את בניו בכלא הצרפתי מבקשת מהנרי לרצוח את שלושת בניו, כדי שאלה לא יוכלו לרצוח את בנו כשייולד. הבנים מחליטים לנצל את כלי הנשק שהביאה להם אל הכלא אלינור המלכה, כדי לרצוח את המלך. אך המאבק בינם לבין אביהם ועל כתר המלוכה איננו מסתיים.

בסך-הכל — נסיון להציג את בעלי הדם הכחול כבני אדם מן השורה, בתוך חדר המיסות שלהם. אף אם נתעלם מכל שנכתב על הנרי השני ומשפחתו הנחמדה, קשה למדי להזהרות עם מגלמי שבע הדמויות

פייטון פליים בסירה אלכזית

הפתלתות, כפי שהן מועלות על בימת התיאטרון הקאמרי. שחקן צעיר בשם **ערן בניאל** מעורר רחמים כפליפ, מלך צרפת, בשל חוסר התאמה לתפקיד שהוא כונע למעלה מיכולתו. **לאורה ריבלין** הוכיחה כבר בעבר שהיא שחקנית מוכשרת, אך כאליי הנסיכה הצרפתית שמלך אנגליה נטרף אחריה, הינה חסרת נתונים. הופעתה שברירית ואנאמית, כולה הבעת טוהר ובתולין ואין בה שמץ

מתנהל מאבק רב-תככים על הכתר. כל אחד מהבנים חפץ בו. המלכה מעוניינת כי ריצ'ארד ימלוך, וכי ישא לאשה את אליי הצרפתית. שני הבנים האחרים מנסים לקר שור קשר נגד אביהם. מסתבר כי המלך שיטה בבנו ריצ'ארד וכי כוונתו למסור את הכתר לבנו ג'והן. זה מאיים לצאת למלחמה נגד אביו, ומושלך לכלא. ישנה פרשייה של ברית עם מלך צרפת, המתגלה מאוחר יותר כנוכל לא

במה עולים לירושלים?

ביאגרי עולים לירושלים!

אל תתחתן

מבלי להקליט את הטקס על סרט או תקליט —

- הקלטות של טקסי בר-מצוה, הופעות וכו'
- הכפלות סרטים והעברה לתקליטים
- התקנות מיקרופונים
- מכשיר לתשובה אוטומטית בטלפון

רדיו דוקטור — ת"א, שלום עליכם 18, טלפון 244118

הדגמים שונים האיכות אחת

באיכות, בשירות,
בקליטה ובקול
טלוויזית **Java**
מעל הכל !!!

להשיג בכל חנויות השק"ם
במחירים ותנאים נוחים

היבואן והסוכן:
„רלפו“ (ישראל) בע"מ

את לא נורמלית?

רק אלפיים איש בכל הארץ
טרם קנו SWIPE (סווייפ) —

ואת ביניהם?

את באמת מוכנה לוותר על מוצרי-הפלא המהפכני SWIPE (סווייפ)
(המנקה הכל: בדים, בגדים, טפטים, ריפוד, רצפות, קירות, כיורים,
כיריים, כתמי שומן, זיעה וסתם ליכלוך, ואפילו את מנוע המכונית!)

★ ★ ★

אם עדיין אינך רוצה SWIPE (סווייפ) — התקשרי לטלפון 624983,
או כתבי לת.ד. 29232, תל-אביב — ונדא לך לטיפול פסיכיאטרי. אך אם
החלטת בכל זאת להכניס את האושר לביתך — SWIPE (סווייפ) —
תמורת 10 ל"י בסך-הכל, במיכל שיספיק לחצי
שנה לפחות — כתבי או טלפני לפי האמור לעיל, והסוכן ידור לביתך,
במהירות העולה על המותר על-פי החוק.

אינם מתמצאים בכללי היסוד המבדילים הצ' גת תיאטרון ממסכת תעמולתית בתנועת נוער. פיטפוטפאטוס לא חסר בערב זה, כי כמיות. אילולא כך, היה אפשר ליהנות מ' מספר שירים, במיוחד בזכות **ליאור ייני**, הנחלץ בקושי ממלעות ערב פוחלצי זה. ★★ **לא ביום ולא בלילה** (בצוותא) **מרים ברנשטיין-כהן** מגלמת בתמימות שופעת ובהזדהות סוחפת דמות של מורה ותיקה, מן הדור הקודם, המוכנה להאמין כמעט עד הסוף, כי החייל המאושפז אף הוא במחלת-עניים בבית-חולים, הינו אהוב נעוריה. החייל (בביצועו החברמיני של **אלי כהן**), מחליט לנקום בחברה הסובבת אותו באמצעות תעוועיו בוקנה. כל זאת במחזה

קרליבך „המרקד“ וזהקתו

מקורי קטן של **אברהם רז**, אשר על-מנת להדגיש את רגועי הכמרפיוטיים, נזקק מ' מבימו, **ארנון אמיר**, להאיר את התפאורה באור אחורי, על-חשבון התאורה הקדמית.

בידור

★ **פיטפוטטי לייצים** (בהפקת א. רוזנ'

טל) במשך ערב שלם יושבים ליד שולחן המוצב על הבמה שני שחקנים, **אברהם רונאי** ו**חיים בנאי** ויורים זה אל זה הלצות תפלות, ללא כל קשר האחת אל הש' נייה, שלא לדבר כבר על התפתחות והשתל' שלות עניינים. כמובן שבמהלך ההפגזה ה' בלתי-פוסקת, מצליחים רסיסים לפגוע בח' לק מן הקהל, המעיז על כך בחיובים וב' צחוקים. הרעיון השאול מקברט ספרותי הונגרי, טוב. חבל רק שהחומר כה דליל ואינו מצליח (אלא ממש על קצה המזלג) להצליף בבעיות ובענייני דיומא. רונאי ובנאי מתגלים כמספרי בדיחות לא רעים, שהיו מצליחים לא פחות לוא עשו זאת ליד שולחן בבית-קפה אמיתי. על בימת התיאטרון, אין הם מחדשים דבר, מלבד הזכרת העובדה המעצבנה כי המצב בשטח ההומור הבימתי בארץ מעצב מאד. הפיומנים שהם מנסים לשיר, ו**מילכי נריבי** המופיעה לצידם, אי' גם מצליחים להעניק למופע כל מיקצועיות. ★★ **שלמה קרליבך**. הוא שוב כאן, הרבי המרקד והגיסארה שלו, אלא שהפעם הגיע עם להקה, מאסן פראנציסקו. שלושה גברים ושתי נשים. לכל אחד מהגב' רים ישנן פיאות כמובן, ארוכות ומתמש' כות, על הראש כיפה די משעשעת, בעלת חוד, המזכירה כובע של ליצן פורים, ומעל למכנסיים, בולטות בהפגנה ציציות. לולא היינו בקיאים בעניין, אפשר היה לחשוב בשקט שלפנינו איוו להקת היפוס תימהר' קופץ ומרקד, שר ומשתולל, נח ומספר סיפור חסידי, והוא יודע איך לעשות זאת, בצורה משעשעת ומרתקת, כנה ובלתי מזו' ייפת. כשהוא שר על אברמליה מלמד, נזכרים הכל כי אברמליה איננו עוד — נס' בח על-ידי הקלגסים הנאצים. שקט מושלך באולם, קרליבך כאילו מתפלל. בהפסקה הוא יורד לאולם ולוחץ לכל אחד יד, אפילו ממלמל ברכה, ומחלק כרטיסי ביקור, בקי' צור, עורך הצגה לא רעה של יחסי-ציבור לו ולאליהו. הוא שוב על הבמה, ושוב בקול חזק ובלתי מתעייף, שר ניגונים חסי' דיים ותנ"כיים, שלרובם הלחין מוסיקה ב' עצמו. אם מישור מתלהב ועולה על הבמה לרקוד יחד עם הרבי, הרי זה משונה, הרבי מעריך זאת, ומתחיל לקפץ כתיש מב' לי להפסיק לפרוט על הגיסארה שלו.

של סקס וצרפתיות, הנחוצים לתפקיד זה של רודפת-מזנים, המוכנה להשיג את מא' ווייה באמצעות המיטה וההמתנה.

שמענו על נסיכים אידיוטים, אך ספק אם גיוהן כזה, המגולם על-ידי **שלמה יוי שינמקי**, היה קיים אי-פעם במציאות. וישינסקי הוא קומיקאי חביב, אך איש לא יאמין כי הנרי השני היה בוחר בטיפוס כזה כיורשו.

גדעון שמר לא מצליח לשכנע כרי' צ'ארד לביהארי, שנה שהוא חובס על חזהו, הוא מזכיר מתפלל ביום כיפור המכה על עוונותיו.

ליצחק חזקיה כגיפרי הבוגד רגעי מ'ישחק משכנעים, אך על-אף הבגד השחור שהוא לובש אינו מצליח ליצור דמות שלי' מה של מועמד שאפתני למלכות אנגליה. **ליוסף ירון** הופעה וקול מרשימים, אבל נהמתו ומישחקו המתפרץ ציביים במידה של ריסון והתאפקות מלכותית יותר.

עדנה פזירד הינה היחידה המצליחה ליצור כימעט דמות שלימה של אטימלכה, המנסה לדאוג לפי דרכה, כי בנה האהוד יזכה בכס המלכות. צר לציין כי בימיו של **זיי קירום** לא הצליח להפוך את התמור' נות של המחבר להצגה שוטפת. בעניין זה לא עזרה לו במיוחד תפאורתו של **ארתור גולדרייך**. טגירת המסך לאחר כל תמונה ותמונה, תוך כדי השמעת מוסיקה „מלכו' תית', רק הדגישה את חולשתו של המחזה. נראה כי קירום, על-אף מיקצועיותו, לא הצליח להפוך את שחקני הקאמרי, ובמיוחד את חמשת הצעירים, לכני משפחה מלכו' תית'. האנכרוניזמים הכתובים במחזה, וה' תרגום המשעמם של **אורי מנחם**, לא היו אף הם לעזר.

חבל שלרשות הבמאי לא הועמדו מיספר שחקנים צעירים משופשפים ומהוקצעים יר' תר (כאלה מצויים בבימת השחקנים של הקאמרי), שהיו עוזרים לו לגבש הצגה הרבה יותר ברורה ומהוקצעת מן המחזה הבלתי מנובש, והמאוד מאוד אמריקאי של **גיימס גולדמן**.

**בגליון
זה**

המחיר 130 אג

כ"ט אב תשכ"ט, 13.8.1969

מספר 1667

העולם הזה

האני מאשים

של מנהל

המכביה:

כל

בזיונות

המכביה

★

נא להכיר

נסיכת

ים-סוף

★

אם ירושלמית

מאשימה:

בני

נרצח

במשטרה!

מעשה פסיכופטי?

נקמה פוליטית?

רקע רומנטי?

שדרן

טייט

הרצח המזעזע

את העולם

